

Den Europæiske Unions Tidende

L 192

Dansk udgave

Retsforskrifter

54. årgang

22. juli 2011

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 691/2011 af 6. juli 2011 om europæiske miljøøkonomiske regnskaber ⁽¹⁾** 1
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 692/2011 af 6. juli 2011 om europæiske statistikker om turisme og om ophævelse af Rådets direktiv 95/57/EF ⁽¹⁾** 17
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 693/2011 af 6. juli 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 om EF-finansieringsforanstaltninger til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik og havretten** 33

Pris: 4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

INTERNATIONALE AFTALER

2011/432/EU:

- ★ Rådets afgørelse af 9. juni 2011 om godkendelse på Den Europæiske Unions vegne af Haagerkonventionen af 23. november 2007 om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag 39

Konvention om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familimedlemmer 51

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 af 13. juli 2009 om markedsføring og anvendelse af foder, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 og ophævelse af Rådets direktiv 79/373/EØF, Kommissionens direktiv 80/511/EØF, Rådets direktiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF og Kommissionens beslutning 2004/217/EF (EUT L 229 af 1.9.2009) 71

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 691/2011

af 6. juli 2011

om europæiske miljøøkonomiske regnskaber

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 338, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union foreskriver bl.a., at Unionen »arbejder for en bæredygtig udvikling i Europa baseret på en afbalanceret økonomisk vækst og prisstabilitet, en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne, hvor der tilstræbes fuld beskæftigelse og sociale fremskridt, og et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten«.
- (2) I Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram⁽²⁾ blev det bekræftet, at pålidelige oplysninger om miljøets tilstand og om de vigtigste udviklingstendenser, belastninger og faktorer, som bevirker miljøændringer, er af stor betyd-

ning for udformningen af en effektiv politik, dens gennemførelse og borgernes myndiggørelse generelt. Der bør udvikles instrumenter med henblik på at øge befolkningens bevidsthed om de miljømæssige konsekvenser af økonomisk aktivitet.

- (3) En videnskabeligt forsvarlig tilgang til måling af ressourceknapheden vil i fremtiden være afgørende for bæredygtig udvikling i Unionen.
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1578/2007/EF af 11. december 2007 om Fællesskabets statistiske program 2008-2012⁽³⁾ understreger tydeligt behovet for statistikker og regnskaber af høj kvalitet på miljøområdet. Under de vigtigste initiativer for 2008-2012 anføres det endvidere, at der, hvor det er relevant, bør udvikles retsgrundlag for kerneområder i indsamlingen af miljødata, som endnu ikke er omfattet af retsakter.
- (5) I sin meddelelse af 20. august 2009 med titlen: »BNP og mere: måling af fremskridt i en verden i forandring« anerkendte Kommissionen behovet for at supplere allerede eksisterende indikatorer med data, som inddrager miljømæssige og sociale aspekter for at sikre en mere sammenhængende og omfattende politikudformning. Miljøøkonomiske regnskaber kan i denne forbindelse anvendes til overvågning af økonomiens belastning af miljøet og til undersøgelse af, hvordan denne kan mindskes. Miljøøkonomiske regnskaber viser vekselvirkningerne mellem økonomiske, husholdningsrelaterede og miljømæssige faktorer, og har som følge heraf en højere informationsgrad end nationalregnskaber alene. De udgør et vigtigt datagrundlag for miljømæssige beslutninger og Kommissionen bør tage dem i betragtning i forbindelse med udarbejdelse af konsekvensanalyser. I overensstemmelse med principperne om bæredygtig

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 7.6.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 21.6.2011.

⁽²⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 344 af 28.12.2007, s. 15.

udvikling og initiativerne til sikring af en ressourceeffektiv og lavt forurenende økonomi, der indgår i Europa 2020-strategien og forskellige omfattende initiativer, bliver det så meget desto mere bydende nødvendigt, at der udvikles datasystemer, som på en konsistent måde kombinerer miljømæssige og økonomiske aspekter.

- (6) Det europæiske nationalregnskabssystem (ENS), der indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 af 25. juni 1996 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»ENS 95«), og som er i overensstemmelse med FN's nationalregnskabssystem (SNA), som FN's Statistiske Kommission vedtog i februar 1993, er Unionens vigtigste redskab til udarbejdelse af økonomiske statistikker og mange økonomiske indikatorer (herunder også BNP). ENS kan anvendes til analyse og evaluering af forskellige aspekter af økonomien (f.eks. dens struktur, specifikke dele heraf, udviklingen over tid). Til opfyldelse af en række specifikke databehov som f.eks. analyse af vekselvirkningen mellem miljø og økonomi vil den bedste løsning dog være at oprette separate satellitregnskaber.
- (7) Det Europæiske Råd opfordrede i sine konklusioner fra juni 2006 Unionen og dens medlemsstater til at udvide nationalregnskaberne til også at omfatte centrale aspekter af bæredygtig udvikling. Nationalregnskaberne bør derfor suppleres med integrerede miljøøkonomiske regnskaber, som indeholder fuldt ud konsistente data.
- (8) Det er af stor betydning, at de europæiske miljøøkonomiske regnskaber, så snart systemet er fuldt operationelt, anvendes aktivt og nøjagtigt i alle medlemsstater og i enhver relevant politikudformning på EU-plan som et vigtigt grundlag for konsekvensanalyser, handlingsplaner, lovgivningsmæssige forslag og andre vigtige resultater af den politiske proces.
- (9) Der kan også opnås mere aktuelle data gennem »now-casting«, som benytter statistiske teknikker svarende til dem, der bruges til prognoser, til at udarbejde pålidelige skøn.
- (10) Ved hjælp af satellitregnskaber kan nationalregnskabernes analysemuligheder på en fleksibel måde udvides til udvalgte områder af samfundsmæssig betydning, f.eks. belastningen af miljøet som følge af menneskets aktiviteter, uden at det overbebyrder eller bringer forstyrrelser i det centrale system. Satellitregnskaber bør regelmæssigt stilles til rådighed for offentligheden i en forståelig form.
- (11) Det integrerede miljøøkonomiske regnskabssystem (SEEA), der er udviklet kollektivt af De Forenede

Nationer, Europa-Kommissionen, Den Internationale Valutafond, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling og Verdensbanken, er et satellitsystem under SNA. Det samler økonomiske og miljømæssige oplysninger inden for fælles rammer for at måle miljøets bidrag til økonomien og økonomiens påvirkning af miljøet. Det forsyner de politiske beslutningstagere med indikatorer og beskrivende statistikker til overvågning af disse vekselvirkninger samt en database til strategisk planlægning og politikanalyse til afdækning af mere bæredygtige udviklingsmuligheder.

- (12) SEEA samler og integrerer så vidt muligt de forskellige kategorier af miljøøkonomiske regnskaber. Generelt udvider alle disse kategorier de eksisterende SNA-begreber som omkostninger, investeringer og kapitalbeholdning ved at supplere dem med yderligere fysiske data, således at miljøomkostninger og forbrug af naturlige aktiver i produktionen er omfattet, eller ved at ændre dem på en sådan måde, at disse data opgjort i pengeværdi indregnes. Inden for disse generelle rammer varierer de forskellige eksisterende kategorier væsentligt for så vidt angår metodologi og de miljøaspekter, der fokuseres på.
- (13) Kommissionen præsenterede sin første strategi for »grønne regnskaber« i 1994. Siden da har Kommissionen (Eurostat) og medlemsstaterne udviklet og testet regnskabsmetoder i et sådant omfang, at adskillige medlemsstater nu regelmæssigt leverer første sæt af miljøøkonomiske regnskaber. Hyppigst leveres fysiske strømregnskaber for luftemissioner (herunder drivhusgasser) og materialeforbrug samt de monetære regnskaber for miljøbeskyttelsesudgifter og miljøskatter.
- (14) En af målsætningerne for den periode, som er omfattet af Fællesskabets statistiske program for 2008-2012, er at tage initiativ til på bestemte områder, hvor europæiske statistikker regelmæssigt udarbejdes og disse har nået et tilstrækkelig højt udviklingstrin, at erstatte aftalerne med europæisk lovgivning.
- (15) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker ⁽²⁾ tilvejebringer en referenceramme for europæiske miljøøkonomiske regnskaber. Navnlig kræves i henhold hertil at europæiske statistikker overholder principperne om faglig uafhængighed, upartiskhed, objektivitet, pålidelighed, statistisk fortrolighed og omkostnings-effektivitet.

⁽¹⁾ EFT L 310 af 30.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164.

(16) Da de forskellige kontosæt i de miljøøkonomiske regnskaber er i udviklingsfasen og befinder sig på forskellige udviklingstrin, bør der indføres en modulstruktur, som er tilpas smidig og bl.a. muliggør indførelse af yderligere moduler.

(17) Der bør fastlægges et program for pilotundersøgelser til forbedring af indberetningen og datakvaliteten, forbedring af metodologierne og forberedelse af andet udviklingsarbejde.

(18) Forud for indførelsen af yderligere indberetningskrav bør der foretages en gennemførlighedsvurdering.

(19) Kommissionen bør kunne indrømme medlemsstaterne undtagelsesordninger i overgangsperioderne, i det omfang det er nødvendigt at foretage større tilpasninger i de nationale statistiske systemer.

(20) Unionen bør tilskynde til indførelse af miljøøkonomiske regnskaber i tredjelande, navnlig i tredjelande, som deler miljømæssige ressourcer (først og fremmest vand) med medlemsstater.

(21) Målet med denne forordning, nemlig fastsættelse af en fælles ramme for indsamling, udarbejdelse, indberetning og evaluering af data til europæiske miljøøkonomiske regnskaber, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(22) Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på at tilpasse modulerne til den miljømæssige, økonomiske og tekniske udvikling og yde metodologisk vejledning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af de relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(23) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forord-

ning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁽¹⁾.

(24) Udvalget for det Europæiske Statistiske System er blevet hørt —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastlægges fælles rammer for indsamling, udarbejdelse, indberetning og evaluering af data til europæiske miljøøkonomiske regnskaber med henblik på udarbejdelse af miljøøkonomiske regnskaber som satellitregnskaber til ENS 95 ved at fastlægge metodologi, fælles standarder, definitioner, klassifikationer og regnskabsregler, som skal benyttes til opstilling af miljøøkonomiske regnskaber.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »luftemission«: fysisk strøm af gasformige stoffer eller partikler fra den nationale økonomi (produktions- eller forbrugsprocesser) til atmosfæren (som en del af miljøsystemet)
- 2) »miljørelaterede skatter«: en afgift, hvis beskatningsgrundlag er en fysisk enhed (eller en substitut for en fysisk enhed) af noget, som har en dokumenteret, specifikt negativ indvirkning på miljøet og som er identificeret i ENS 95 som en skat
- 3) »materialestrømsregnskab for økonomien som helhed (EW-MFA)«: konsistente opgørelser over materialeinput i de nationale økonomier, ændringer i materialebeholdninger inden for økonomien og materialeoutput til andre økonomier eller til miljøet.

Artikel 3

Moduler

1. De miljøøkonomiske regnskaber, der skal udarbejdes efter de fælles rammer som omhandlet i artikel 1, grupperes i følgende moduler:

- a) et modul for luftemissionsregnskab, jf. bilag I
- b) et modul for miljørelaterede skatter efter økonomisk aktivitet, jf. bilag II

⁽¹⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

c) et modul for materialestrømsregnskab for økonomien som helhed, jf. bilag III.

2. Hvert bilag skal indeholde følgende oplysninger:

- a) målsætningerne for de regnskaber, der skal udarbejdes
- b) regnskabernes dækningsområde
- c) listen over de områder, for hvilke der skal udarbejdes og indberettes data
- d) det første referenceår, indberetningshyppighed og -frister for udarbejdelse af regnskaberne
- e) indberetningsskemaer
- f) den maksimale varighed af de i artikel 8 nævnte overgangsperioder, inden for hvilke Kommissionen kan indrømme undtagelser.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 9, hvis det er nødvendigt for at tage hensyn til den miljømæssige, økonomiske og tekniske udvikling, med henblik på at:

- a) yde metodologisk vejledning, og
- b) ajourføre de i stk. 1 nævnte bilag, hvad angår de i stk. 2, litra c) til e), nævnte oplysninger.

Kommissionen sikrer ved udøvelsen af sine beføjelser i henhold til dette stykke, at dens delegerede retsakter ikke pålægger medlemsstaterne og respondenterne væsentlige yderligere administrative byrder.

Artikel 4

Pilotundersøgelser

1. Kommissionen udarbejder et program for pilotundersøgelser, som medlemsstaterne gennemfører på frivillig basis for at forbedre indberetningen og datakvaliteten, udarbejde lange tidsserier og udvikle metodologi. Programmet skal omfatte pilotundersøgelser, der skal fastslå, hvorvidt det er muligt at indføre nye moduler for miljøøkonomiske regnskaber. Kommissionen sikrer i forbindelse med udarbejdelsen af programmet, at medlemsstaterne og respondenterne ikke pålægges yderligere administrative eller økonomiske byrder.

2. Resultaterne af pilotundersøgelserne evalueres og offentliggøres af Kommissionen, der sammenholder fordelene ved at

råde over disse data med omkostningerne ved indsamlingen og respondenternes administrative byrde. Disse resultater tages i betragtning i de forslag om indførelse af nye moduler for miljøøkonomiske regnskaber, som Kommissionen kan medtage i den rapport, der er omhandlet i artikel 10.

Artikel 5

Dataindsamling

1. I overensstemmelse med bilagene til denne forordning indsamler medlemsstaterne de nødvendige data til observation af områderne, jf. artikel 3, stk. 2, litra c).

2. Medlemsstaterne tilvejebringer under anvendelse af princippet om administrativ forenkling de nødvendige data ved at kombinere nedennævnte kilder:

- a) undersøgelser
- b) procedurer for statistiske skøn, i sager hvor visse af områderne ikke er blevet observeret for alle enheder
- c) administrative kilder.

3. Medlemsstaterne holder Kommissionen underrettet og leverer detaljerede oplysninger om de anvendte metoder og kilder.

Artikel 6

Indberetning til Kommissionen (Eurostat)

1. Medlemsstaterne indberetter de i bilaget omhandlede data, herunder også fortrolige data, til Kommissionen (Eurostat) inden for de heri fastsatte frister.

2. Dataene indberettes i et passende teknisk format, som vil blive fastlagt af Kommissionen ved hjælp af gennemførselsretsakter. Disse gennemførselsretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 11, stk. 2.

Artikel 7

Kvalitetsvurdering

1. Med henblik på denne forordning finder kvalitetskriterierne i artikel 12, stk. 1, i forordning (EF) nr. 223/2009 anvendelse på de data, der skal indberettes.

2. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen (Eurostat) en rapport om kvaliteten af de indberettede data.

3. Ved anvendelsen af de kvalitetskriterier, der henvises til i stk. 1, på de data, der er omfattet af nærværende forordning, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter for at fastsætte de nærmere retningslinjer for, strukturen i og hyppigheden af kvalitetsrapporterne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 11, stk. 2.

4. Kommissionen (Eurostat) vurderer kvaliteten af de indberettede data og kan inden for én måned fra modtagelsen af dataene anmode den pågældende medlemsstat om at forelægge yderligere oplysninger om dataene eller et revideret datasæt, hvor det er relevant.

Artikel 8

Undtagelser

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at indrømme medlemsstaterne undtagelser i de i bilagene nævnte overgangsperioder, såfremt det er nødvendigt at foretage større ændringer af de nationale statistiske systemer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 11, stk. 2.

2. Med henblik på at opnå en undtagelse i henhold til stk. 1, indgiver den berørte medlemsstat en behørigt begrundet anmodning herom til Kommissionen senest 12. november 2011.

Artikel 9

Udøvelse af delegationen

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. De delegerede beføjelser i artikel 3, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra 11. august 2011. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 3, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 10

Rapportering og revision

Senest den 31. december 2013 og hvert tredje år derefter forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne forordning. Rapporten evaluerer navnlig kvaliteten af de indberettede data, dataindsamlingsmetoderne, den administrative byrde på medlemsstaterne og på respondenterne samt gennemførligheden og effektiviteten af disse statistikker.

Rapporten ledsages om nødvendigt og under hensyntagen til de resultater, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, af forslag:

— om indførelse af nye moduler for miljøøkonomiske regnskaber, f.eks. miljøbeskyttelsesudgifter og -indtægter (EPER)/regnskaber for miljøbeskyttelsesudgifter (EPEA), sektoren for miljøvenlige varer og tjenesteydelser (EGSS), energiregnskaber, miljørelaterede overførsler (subsider), regnskaber for ressourceforbrug og udgifter til løbende forvaltning (RUMEA), vandregnskaber (kvantitative og kvalitative), affaldsregnskaber, skovregnskaber, regnskaber for økosystemfunktioner, materialebeholdningsregnskaber for økonomien som helhed (EW-MSA) og måling af ikke anvendte udgravede jordmaterialer (herunder jord)

— udformet med henblik på at forbedre datakvaliteten og dataindsamlingsmetoderne yderligere, hvorved dataenes dækning og sammenlignelighed øges og den administrative byrde for virksomheder og forvaltninger mindskes.

Artikel 11

Udvalg

1. Kommissionen bistås af Udvalget for det Europæiske Statistiske System, som blev nedsat ved forordning (EF) nr. 223/2009. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

*Artikel 12***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. juli 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

M. DOWGIELEWICZ

Formand

BILAG I

MODUL FOR LUFTEMISSIONSREGNSKAB

Afdeling 1

MÅL

Luftemissionsregnskaber registrerer og præsenterer data på en måde, som er forenelig med nationalregnskabssystemet. De registrerer de nationale økonomiers emissioner til atmosfæren opdelt efter økonomisk aktivitet i overensstemmelse med ENS 95. De økonomiske aktiviteter omfatter produktion og forbrug.

I dette bilag fastlægges de data, som medlemsstaterne skal indsamle, sammenstille, indberette og evaluere til brug for luftemissionsregnskabet. Disse data vil blive udarbejdet på en sådan måde, at emissioner knyttes sammen med erhvervs og husholdningers økonomiske produktions- og forbrugsaktiviteter. De data om direkte emissioner, som indberettes i henhold til denne forordning, vil blive kombineret med de økonomiske input-output-tabeller, tilgangs- og anvendelsestabellerne og dataene vedrørende husholdningernes forbrug, som allerede indberettes til Kommissionen (Eurostat) som led i ENS 95-dataindberetningen.

Afdeling 2

DÆKNING

Luftemissionsregnskabet har samme systemgrænser som ENS 95 og er også baseret på residensprincippet.

I overensstemmelse med ENS 95 er residensbegrebet baseret på følgende princip: En enhed anses for at være en resident enhed i et land, når dens økonomiske interessenetypdepunkt ligger inden for dette lands økonomiske område — dvs. når den udøver økonomiske aktiviteter igennem længere tid (et år eller mere) på dette område.

Luftemissionsregnskaber registrerer emissioner fra aktiviteter fra alle residente enheder, uanset hvor disse emissioner rent faktisk sker geografisk.

Luftemissionsregnskaber registrerer strømme af gasformige og partikelformige reststoffer fra den nationale økonomi, der strømmer ud i atmosfæren. Med henblik på denne forordning defineres begrebet »atmosfære« som en komponent i miljøsystemet. Systemgrænsen refererer til grænsen mellem den nationale økonomi (som en del af det økonomiske system) og atmosfæren (som en del af miljøsystemet). Efter at have passeret systemgrænsen er de udledte stoffer uden for menneskelig kontrol og indgår i materialernes naturlige kredsløb og kan forårsage mange forskellige miljøpåvirkninger.

Afdeling 3

OMRÅDER

Medlemsstaterne skal udarbejde statistikker over emissionerne af følgende luftforurenende stoffer:

Emissionstype	Formel	Indberetningsenhed
Kuldioxid uden emissioner fra biomasse	CO ₂	1 000 tons (Gg)
Kuldioxid fra biomasse	CO ₂ (fra biomasse)	1 000 tons (Gg)
Lattergas	N ₂ O	tons (Mg)
Methan	CH ₄	tons (Mg)
Perfluorcarboner	PFC	tons (Mg) CO ₂ -ækvivalenter
Hydrofluorcarboner	HFC	tons (Mg) CO ₂ -ækvivalenter
Svovlhexafluorid	SF ₆	tons (Mg) CO ₂ -ækvivalenter
Nitrogenoxider	NO _x	ton (Mg) NO ₂ -ækvivalenter

Emissionstype	Formel	Indberetningsenhed
Ikke-methanholdige flygtige organiske forbindelser	NMVOC	tons (Mg)
Kulilte	CO	tons (Mg)
Partikler < 10 µm	PM ₁₀	tons (Mg)
Partikler < 2,5 µm	PM _{2,5}	tons (Mg)
Svovldioxid	SO ₂	tons (Mg)
Ammoniak	NH ₃	tons (Mg)

Alle data angives med én decimal.

Afdeling 4

FØRSTE REFERENCEÅR, INDBERETNINGSHYPPIGHED OG INDBERETNINGSTRISTER

1. Statistikkerne udarbejdes og indberettes hvert år.
2. Statistikkerne indberettes inden 21 måneder efter udgangen af referenceåret.
3. Med henblik på at opfylde brugernes behov for fuldstændige og aktuelle datasæt udarbejder Kommissionen (Eurostat), så snart der er tilstrækkelige lantedata til rådighed, et samlet skøn for EU-27 for dette moduls vigtigste aggregater. Kommissionen (Eurostat) udarbejder og offentliggør om muligt skøn for data, som medlemsstaterne ikke har indberettet inden for den frist, der er fastsat i punkt 2.
4. Det første referenceår er det år, i hvilket denne forordning træder i kraft.
5. Ved den første dataindberetning skal medlemsstaterne medsende årlige data fra 2008 frem til det første referenceår.
6. Ved hver efterfølgende dataindberetning til Kommissionen leverer medlemsstaterne årlige data for årene n-4, n-3, n-2, n-1 og n, hvor n er referenceåret.

Afdeling 5

INDBERETNINGSSKEMAER

1. For hvert af områderne i afdeling 3 udarbejdes dataene efter en hierarkisk klassificering af de økonomiske aktiviteter, NACE rev. 2 (aggregeringsniveau A*64), der er i fuld overensstemmelse med ENS 95. Herudover udarbejdes data for:

— husholdningernes luftemissioner

— udligningsposter — hvorved forstås indberetningsposter, som klart udligner forskellene mellem de luftemissionsregnskaber, som er indberettet i henhold til denne forordning, og de data, som er indberettet i forbindelse med de officielle nationale luftemissionsopgørelser.

2. Den i punkt 1 nævnte hierarkiske klassificering er som følger:

Luftemissioner efter branche — NACE rev. 2 (A*64)

Husholdningernes luftemissioner

— transport
 — opvarmning/køling
 — andet

Udligningsposter

Samlede luftemissionsregnskaber (erhverv + husholdninger)

minus nationale residenter i udlandet

- nationale fiskerfartøjer, som opererer i udlandet
- landtransport
- skibsfart
- luftfart

plus ikke-residenter på det nationale område

- + landtransport
- + skibsfart
- + luftfart

(+ eller –) andre tilpasninger samt statistiske afvigelser

= Samlede emissioner af det forurenende stof X indberettet til UNFCCC ⁽¹⁾/CLRTAP ⁽²⁾

⁽¹⁾ FN's rammekonvention om klimaændringer.

⁽²⁾ Konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande.

Afdeling 6

OVERGANGSPERIODERNES MAKSIMALE VARIGHED

Til gennemførelse af bestemmelserne i dette bilag er den maksimale varighed af overgangsperioden to år fra den første indberetningsfrist.

BILAG II

MODUL FOR MILJØRELATEREDE SKATTER EFTER ØKONOMISK AKTIVITET**Afdeling 1**

MÅL

Statistikker over miljørelaterede skatter registrerer og præsenterer dataene med udgangspunkt i de enheder, der betaler skatterne, på en måde, som er fuldt ud forenelig med de data, der indberettes i henhold til ENS 95. De registrerer de nationale økonomiers miljørelaterede skatteindtægter efter økonomisk aktivitet. Økonomiske aktiviteter omfatter produktion og forbrug.

I dette bilag fastlægges de data, som medlemsstaterne skal indsamle, udarbejde, indberette og evaluere for miljørelaterede skatteindtægter opdelt efter økonomisk aktivitet.

Statistikker over miljørelaterede skatter kan benytte skattestatistikker og statistikker over offentlige finanser direkte, men hvis der er mulighed for det, er der fordele ved at anvende de skattedata, der indberettes i henhold til ENS 95.

Statistikkerne over miljørelaterede skatter baseres på beløb, som fremgår af skatteansættelser eller angivelser, eller periodeafgrænsede indbetalinger for at sikre konsistens med ENS 95 og forbedre sammenligneligheden på internationalt plan.

Det fremgår også af ENS 95, hvilke brancher og sektorer der betaler skatterne. Oplysninger om skatter indberettet i henhold til ENS 95 fremgår af regnskaberne for de institutionelle sektorer og tilgangs- og anvendelsestabellerne.

Afdeling 2

DÆKNING

Miljørelaterede skatter har samme systemgrænser som ENS 95 og består af obligatoriske, ensidige betalinger i kontanter eller naturalier, som opkræves af det offentlige eller EU-institutioner.

Miljørelaterede skatter falder ind under følgende kategorier i ENS 95:

- produktions- og importskatter (D.2)
- løbende indkomst- og formueskatter mv. (D.5)
- kapitalsskatter (D.91).

Afdeling 3

OMRÅDER

Medlemsstaterne udarbejder statistikker over miljørelaterede skatter for følgende områder:

- energiskatter
- transportskatter
- forureningsskatter
- ressourcesskatter.

Alle data angives i mio. national valuta.

Afdeling 4

FØRSTE REFERENCEÅR, INDBERETNINGSHYPPIGHED OG INDBERETNINGSTRISTER

1. Statistikkerne udarbejdes og indberettes hvert år.
2. Statistikkerne indberettes inden 21 måneder efter udgangen af referenceåret.
3. Med henblik på at opfylde brugernes behov for fuldstændige og aktuelle datasæt udarbejder Kommissionen (Eurostat), så snart der er tilstrækkelige lantedata til rådighed, et samlet skøn for EU-27 for dette moduls vigtigste aggregater. Kommissionen (Eurostat) udarbejder og offentliggør om muligt skøn for data, som medlemsstaterne ikke har indberettet inden for den frist, der er fastsat i punkt 2.

4. Det første referenceår er det år, i hvilket denne forordning træder i kraft.
5. Ved den første dataindberetning skal medlemsstaterne medsende årlige data fra 2008 frem til det første referenceår.
6. Ved hver efterfølgende dataindberetning til Kommissionen leverer medlemsstaterne årlige data for årene n-4, n-3, n-2, n-1 og n, hvor n er referenceåret.

Afdeling 5

INDBERETNINGSSKEMAER

For hvert af de i afdeling 3 nævnte områder indberettes dataene med udgangspunkt i de enheder, der betaler skatterne.

For producenter indberettes dataene opdelt efter en hierarkisk klassificering af de økonomiske aktiviteter, NACE rev. 2 (aggregeringsniveau A*64 som fastsat i ENS 95).

For forbrugere indberettes data for:

- husholdninger
- ikke-residenter.

Såfremt skatten ikke kan henføres til en af ovenstående aktivitetsgrupper, indberettes dataene som ikke fordelt.

Afdeling 6

OVERGANGSPERIODERNES MAKSIMALE VARIGHED

Til gennemførelse af bestemmelserne i dette bilag er den maksimale varighed af overgangsperioden to år fra den første indberetningsfrist.

BILAG III

MODUL FOR MATERIALESTRØMSREGNSKAB FOR ØKONOMIEN SOM HELHED (EW-MFA)**Afdeling 1**

MÅL

EW-MFA omfatter alle faste, gasformige og flydende materialer, undtagen luft- og vandstrømme, målt i masseenheder pr. år. Ligesom nationalregnskabssystemet tjener EW-MFA to hovedformål. De detaljerede materialestrømme giver et righoldigt empirisk datagrundlag for en lang række analytiske undersøgelser. De anvendes også til udarbejdelse af forskellige materialestrømsindikatorer for de nationale økonomier.

I dette bilag fastlægges de data, som medlemsstaterne skal indsamle, udarbejde, indberette og evaluere til brug for EW-MFA.

Afdeling 2

DÆKNING

Sondringen mellem beholdninger og strømme er et fundamentalt princip i et materialestrømssystem. Almindeligvis er en strøm en variabel, som måler en mængde pr. tidsperiode, mens en beholdning er en variabel, som måler en mængde på et bestemt tidspunkt. EW-MFA er et strømbegreb. Det måler strømmene af indgående og udgående materialer og beholdningsændringer inden for økonomien i masseenheder pr. år.

EW-MFA er konsistent med principperne i nationalregnskabssystemet som f.eks. residensprincippet. I EW-MFA opgøres de materialestrømme, der er forbundet med de aktiviteter, som udøves af alle residente enheder i en national økonomi uanset deres geografiske placering.

I EW-MFA er der to typer materialestrømme, der overskrider systemgrænserne, som er relevante:

1. Materialestrømmene mellem den nationale økonomi og det naturlige miljø. Disse omfatter indvinding af materialer (dvs. råstoffer, rå eller ubehandlede materialer) fra og udledning af materialer (ofte benævnt residualer) til det naturlige miljø.
2. Materialestrømmene mellem den nationale økonomi og den øvrige verdens økonomi. Disse omfatter import og eksport.

Alle strømme, som passerer disse systemgrænser, opgøres i EW-MFA, tillige med forøgelse af de menneskeskabte beholdninger. Alle andre materialestrømme inden for økonomien er ikke omfattet af EW-MFA. Dette betyder, at den nationale økonomi betragtes som en helhed i EW-MFA, og f.eks. strømme af produkter mellem brancherne medregnes ikke. Tilsvarende ses der bort fra naturlige strømme inden for det naturlige miljø.

Afdeling 3

OMRÅDER

Medlemsstaterne udarbejder statistikker, der dækker de områder, som er nævnt i afdeling 5 for EW-MFA, når det er relevant.

1. Indenlandsk ressourceindvinding (domestic extraction — DE) omfatter den årlige mængde faste, flydende og luftformige materialer (undtagen luft og vand), der indvindes fra det naturlige miljø.
2. Fysisk import og fysisk eksport omfatter alle importerede eller eksporterede varer opgjort i masseenheder. Handlede varer omfatter varer på alle produktionsstadier fra råvarer til færdigvarer.

Afdeling 4

FØRSTE REFERENCEÅR, INDBERETNINGSHYPPIGHED OG INDBERETNINGSTRISTER

1. Statistikkerne udarbejdes og indberettes hvert år.
2. Statistikkerne indberettes inden 24 måneder efter udgangen af referenceåret.
3. Med henblik på at opfylde brugernes behov for fuldstændige og aktuelle datasæt udarbejder Kommissionen (Eurostat), så snart der er tilstrækkelige lantedata til rådighed, et samlet skøn for EU-27 for dette moduls vigtigste aggregater. Kommissionen (Eurostat) udarbejder og offentliggør om muligt skøn for data, som medlemsstaterne ikke har indberettet inden for den frist, der er fastsat i punkt 2.

4. Det første referenceår er det år, i hvilket denne forordning træder i kraft.
5. Ved den første dataindberetning skal medlemsstaterne medsende årlige data fra 2008 frem til det første referenceår.
6. Ved hver efterfølgende dataindberetning til Kommissionen leverer medlemsstaterne årlige data for årene n-4, n-3, n-2, n-1 og n, hvor n er referenceåret.

Afdeling 5

INDBERETNINGSSKEMAER

Der udarbejdes data opgjort i masseenheder for de områder, som er opført i følgende skemaer:

Skema A — Indenlandsk ressourceindvinding (domestic extraction — DE)

1. Biomasse

1.1. Afgrøder (undtagen foderafgrøder)

- 1.1.1. Korn
- 1.1.2. Rodfrugter og rodknolde
- 1.1.3. Sukkerafgrøder
- 1.1.4. Bælgfrugter
- 1.1.5. Nødder
- 1.1.6. Olieholdige afgrøder
- 1.1.7. Grøntsager
- 1.1.8. Frugt
- 1.1.9. Fibre
- 1.1.10. Andre afgrøder i.a.n.

1.2. Afgrøderesidualer (anvendte), foderafgrøder og biomasse til græsning

- 1.2.1. Afgrøderesidualer (anvendte)
 - 1.2.1.1. Halmstrå
 - 1.2.1.2. Andre afgrøderesidualer (blade af sukkerroer og foderroer, andet)
- 1.2.2. Foderafgrøder og biomasse til græsning
 - 1.2.2.1. Foderafgrøder inkl. høstede græsmarker
 - 1.2.2.2. Biomasse til græsning

1.3. Træ (frivillig indberetning af nettotilvækst af tømmertræ)

- 1.3.1. Tømmer (industrikævler)
- 1.3.2. Brænde og andre skovprodukter

1.4. Fangst af vildfisk, vandplanter/vanddyr, jagt og indsamling

- 1.4.1. Fangst af vildfisk
- 1.4.2. Alle andre vanddyr og vandplanter
- 1.4.3. Jagt og indsamling

2. Metalmalme (råmalme)

2.1. Jernmalm

2.2. Ikke-jernholdige metaller

- 2.2.1. Kobber (frivillig indberetning af metalindhold)
- 2.2.2. Nikkel (frivillig indberetning af metalindhold)
- 2.2.3. Bly (frivillig indberetning af metalindhold)
- 2.2.4. Zink (frivillig indberetning af metalindhold)

- 2.2.5. Tin (frivillig indberetning af metalindhold)
- 2.2.6. Guld, sølv, platin og andre ædle metaller
- 2.2.7. Bauxit og andre aluminiumholdige metaller
- 2.2.8. Uran og thorium
- 2.2.9. Andre metaller i.a.n.

3. Ikke-metalliske mineraler

- 3.1. Marmor, granit, sandsten, porfyr, basalt og andre dekorativ- eller bygningssten (undtagen skifer)
- 3.2. Kridt og dolomit
- 3.3. Skifer
- 3.4. Kemiske mineraler og gødningsmineraler
- 3.5. Salt
- 3.6. Kalksten og gipssten
- 3.7. Ler og kaolin
- 3.8. Sand og grus
- 3.9. Andre produkter af ikke-metalliske mineraler i.a.n.
- 3.10. Udgravede jordmaterialer (herunder jord), kun hvis anvendt (frivillig indberetning)

4. Fossile energimaterialer/-bærere

- 4.1. Kul og andre faste energiprodukter/-bærere
 - 4.1.1. Brunkul
 - 4.1.2. Stenkul
 - 4.1.3. Olieskifer og tjæreholdigt sand
 - 4.1.4. Tørv
- 4.2. Flydende og gasformige energimaterialer/-bærere
 - 4.2.1. Råolie, naturgaskondensater og flydende naturgas
 - 4.2.2. Naturgas

Skema B (import — handel i alt), C (import — extra-EU-handel), D (eksport — handel i alt), E (eksport — extra-EU-handel)

1. Biomasse og biomasseprodukter

- 1.1. Afgrøder, rå og forarbejdede
 - 1.1.1. Korn, rå og forarbejdet
 - 1.1.2. Rodfrugter og rodknolde, rå og forarbejdede
 - 1.1.3. Sukkerafgrøder, rå og forarbejdede
 - 1.1.4. Bælgfrugter, rå og forarbejdede
 - 1.1.5. Nødder, rå og forarbejdede
 - 1.1.6. Olieholdige afgrøder, rå og forarbejdede
 - 1.1.7. Grøntsager, rå og forarbejdede
 - 1.1.8. Frugt, rå og forarbejdet
 - 1.1.9. Fibre, rå og forarbejdede
 - 1.1.10. Andre afgrøder i.a.n., rå og forarbejdede
- 1.2. Afgrøderesidualer og foderafgrøder
 - 1.2.1. Afgrøderesidualer (anvendte), rå og forarbejdede

1.2.1.1. Halmstrå
1.2.1.2. Andre afgrøderesidualer
1.2.2. Foderafgrøder
1.2.2.1. Foderafgrøder
1.3. Træ og træprodukter
1.3.1. Tømmer, rå og forarbejdet
1.3.2. Brænde og andre skovprodukter, rå og forarbejdede
1.4. Fiskefangst og andre vanddyr og vandplanter, rå og forarbejdede
1.4.1. Fiskefangst
1.4.2. Alle andre vanddyr og vandplanter
1.5. Levende dyr, undtagen 1.4, og animalske produkter
1.5.1. Levende dyr, undtagen 1.4
1.5.2. Kød og tilberedt kød
1.5.3. Mejeriprodukter, fugleæg og honning
1.5.4. Andre produkter fra dyr (animalske fibre, skind, pelse, læder mv.)
1.6. Produkter hovedsagelig fra biomasse
2. Metalmalme og koncenterer deraf, rå og forarbejdede
2.1. Jernmalme og koncenterer deraf, jern og stål, rå og forarbejdet
2.2. Ikke-jernholdige metalmalme og koncenterer deraf, rå og forarbejdede
2.2.1. Kobber
2.2.2. Nikkel
2.2.3. Bly
2.2.4. Zink
2.2.5. Tin
2.2.6. Guld, sølv, platin og andre ædle metaller
2.2.7. Bauxit og andre aluminiumholdige metaller
2.2.8. Uran og thorium
2.2.9. Andre metaller i.a.n.
2.3. Produkter hovedsagelig af metal
3. Ikke-metalliske mineraler, rå og forarbejdede
3.1. Marmor, granit, sandsten, porfyr, basalt og andre dekorativ- eller bygningssten (undtagen skifer)
3.2. Kridt og dolomit
3.3. Skifer
3.4. Kemiske mineraler og gødningsmineraler
3.5. Salt
3.6. Kalksten og gipssten
3.7. Ler og kaolin
3.8. Sand og grus
3.9. Andre produkter af ikke-metalliske mineraler i.a.n.
3.10. Udgravede jordmaterialer (herunder jord), kun hvis anvendt (frivillig indberetning)
3.11. Produkter hovedsagelig af ikke-metallholdige mineraler
4. Fossile energimaterialer/-bærere, rå og forarbejdede
4.1. Kul og andre faste energiprodukter, rå og forarbejdede

<ul style="list-style-type: none">4.1.1. Brunkul4.1.2. Stenkul4.1.3. Olieskifer og tjæreholdigt sand4.1.4. Tørv4.2. Flydende og gasformige energiprodukter, rå og forarbejdede<ul style="list-style-type: none">4.2.1. Råolie, naturgaskondensater og flydende naturgas4.2.2. Naturgas4.3. Produkter hovedsagelig af fossile energiprodukter5. Andre produkter6. Affald importeret (skema B og C)/eksporteret (skema D og E) til endelig behandling og bortskaffelse
--

Følgende korrektioner for residensprincippet foretages i skema B og D:

<p>Brændstof bunkret af residente enheder i udlandet (lægges til importen i skema B) og brændstof bunkret af ikke-residente enheder på det nationale område (lægges til eksporten i skema D)</p> <ul style="list-style-type: none">1 Brændstof til landtransport2 Brændstof til skibsfart3 Brændstof til luftfart

Afdeling 6

OVERGANGSPERIODERNES MAKSIMALE VARIGHED

Til gennemførelse af bestemmelserne i dette bilag er den maksimale varighed af overgangsperioden to år fra første indberetningsfrist.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 692/2011

af 6. juli 2011

om europæiske statistikker om turisme og om ophævelse af Rådets direktiv 95/57/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 338, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd understregede i formandskabets konklusioner af 14. december 2007 den afgørende rolle, som turismen spiller ved at skabe vækst og beskæftigelse i Unionen, og opfordrede Kommissionen, medlemsstaterne, erhvervslivet og andre aktører til at samarbejde om en rettidig gennemførelse af agendaen for en bæredygtig og konkurrencedygtig europæisk turisme.
- (2) Unionens turismeindustri indtager en vigtig plads i medlemsstaternes økonomi, hvor turistaktiviteter udgør en stor potentiel kilde til beskæftigelse. For at kunne vurdere dens konkurrenceevne er det nødvendigt at have god viden om turismens omfang og dens kendetegn, om turisternes profil og udgiftsmønster samt fordelene for medlemsstaternes økonomier.
- (3) Det er nødvendigt med månedlige data for at kunne måle virkningerne af den sæsonbetingede efterspørgsel på turistindlogeringsvirksomhedernes kapacitet og dermed bistå de offentlige myndigheder og erhvervslivet med at udvikle mere hensigtsmæssige strategier og politikker, som kan forbedre den sæsonmæssige spredning af ferierne og turismeaktiviteterne.
- (4) Hovedparten af de europæiske virksomheder inden for turismeindustrien er små eller mellemstore virksomheder, og de små og mellemstore virksomheders betydning

inden for europæisk turisme er ikke begrænset til deres økonomiske værdi og deres betydelige potentiale med hensyn til jobskabelse. De er også med til at skabe stabilitet og fremgang i lokalsamfundene og til at sikre gæstfriheden og den lokale identitet, som er et særkende ved turismen i Europas regioner. På grund af de små og mellemstore virksomheders størrelse bør der tages hensyn til den potentielle administrative byrde, og der bør indføres et system af tærskler, således at brugernes behov kan blive opfyldt, samtidig med at respondentbyrden for de parter, der er ansvarlige for at levere data, særlig de små og mellemstore virksomheder, begrænses.

- (5) Turismens ændrede karakter siden ikrafttrædelsen af Rådets direktiv 95/57/EF af 23. november 1995 om indsamling af statistiske oplysninger vedrørende turisme⁽²⁾, hvor korte rejser og endagsture har fået større betydning og i mange regioner og lande i høj grad bidrager til indtægterne fra turisme, og hvor ikke-lejet indlogering eller indlogering i mindre turistvirksomheder har fået en mere fremtrædende stilling, samtidig med at internettet har fået større indflydelse på turisternes reservationsadfærd og på turismeindustrien, betyder, at udarbejdelsen af statistikker om turisme bør tilpasses.
- (6) For at muliggøre en vurdering af den makroøkonomiske betydning af turismen i medlemsstaternes økonomier på grundlag af de internationalt anerkendte rammer, som udgøres af satellitregnskaberne for turisme, der viser turismens virkninger på økonomien og beskæftigelsen, er der behov for at gøre de grundlæggende statistikker om turisme mere tilgængelige, fuldstændige og fyldestgørende som inputgrundlag ved udarbejdelsen af sådanne regnskaber og, hvis Kommissionen finder det nødvendigt, med henblik på forberedelse af et forslag til retsakt vedrørende fremsendelse af harmoniserede tabeller til satellitregnskaber for turisme. Dette kræver en ajourføring af de retlige krav, der på nuværende tidspunkt er fastsat i direktiv 95/57/EF.
- (7) For at kunne undersøge vigtige økonomiske og samfundsmæssige spørgsmål i turismesektoren, særlig nye spørgsmål, der kræver specielle undersøgelser, har Kommissionen brug for mikrodata. Turismen i Unionen har hovedsagelig en intraeuropæisk dimension, hvilket betyder, at mikrodata fra harmoniserede europæiske statistikker om efterspørgslen efter udadgående turisme allerede uden at udgøre en yderligere byrde udgør en kilde til statistikker om efterspørgslen efter indadgående turisme for bestemmelsesmedlemsstaten, hvorved dobbeltobservation af turismestrømmene undgås.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 6.4.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 21.6.2011.

⁽²⁾ EFT L 291 af 6.12.1995, s. 32.

- (8) Social turisme giver flest mulige mennesker mulighed for at deltage i turisme og kan endvidere bidrage til at bekæmpe sæsonafhængighed, styrke begrebet europæisk medborgerskab og fremme regional udvikling ud over at lette udviklingen af specifikke lokale økonomier. For at vurdere forskellige sociodemografiske gruppers deltagelse i turisme og overvåge EU-programmerne på området social turisme har Kommissionen brug for regelmæssige data om deltagelse i turisme og om disse gruppers adfærd i forbindelse med turisme.
- (9) En anerkendt ramme på EU-plan kan bidrage til at sikre pålidelige, detaljerede og sammenlignelige data, som vil betyde, at strukturen af og udviklingen i turismeudbuddet og -efterspørgslen kan overvåges korrekt. Tilstrækkelig sammenlignelighed på EU-plan er af afgørende betydning for så vidt angår metodologi, definitioner og programmet for de statistiske data og metadata.
- (10) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker⁽¹⁾, der er referencerammen for denne forordning, skal statistikker indsamles under iagttagelse af høje standarder for upartiskhed, gennemsigtighed, pålidelighed, objektivitet, videnskabelig uafhængighed, omkostningseffektivitet og statistisk fortrolighed.
- (11) I forbindelse med udarbejdelse og formidling af europæiske statistikker i henhold til denne forordning bør medlemsstaternes og Unionens statistikmyndigheder tage hensyn til principperne i adfærdskodeksen for europæiske statistikker, der blev vedtaget af Udvalget for det Statistiske Program den 24. februar 2005, og som er vedlagt Kommissionens henstilling af 25. maj 2005 om medlemsstaternes og Fællesskabets statistikmyndigheders uafhængighed, integritet og ansvarlighed.
- (12) For at tage hensyn til den økonomiske, sociale og tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår tilpasning af fristerne for fremsendelse af data og tilpasning af bilagene, med undtagelse af de krævede datas frivillige karakter og begrænsningen af dataindsamlingen som defineret i bilagene. Kommissionen bør også tillægges beføjelse til at tilpasse definitionerne til ændringer af internationale definitioner. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (13) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁽²⁾.
- (14) Formålet med denne forordning, nemlig at skabe en fælles ramme for systematisk udvikling, udarbejdelse og formidling af europæiske statistikker om turisme, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af manglende fælles statistiske kendetegn og kvalitetskrav samt manglende metodologisk gennemsigtighed, men kan ved anvendelse af en fælles statistisk ramme bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (15) På grund af de ændringer, der er sket inden for turismeindustrien, og de ændrede behov for data hos Kommissionen og andre brugere af europæiske statistikker om turisme er bestemmelserne i direktiv 95/57/EF ikke længere relevante. Da der er behov for at ajourføre lovgivningen på dette område, bør direktiv 95/57/EF ophæves.
- (16) En forordning er det bedst egnede middel til at sikre, at der anvendes fælles standarder og udarbejdes sammenlignelige statistikker.
- (17) De foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, er i overensstemmelse med udtalelsen fra Udvalget for det Europæiske Statistiske System —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastlægges der fælles rammer for systematisk udvikling, udarbejdelse og formidling af europæiske statistikker om turisme.

Med henblik herpå skal medlemsstaterne indsamle, sammenstille, behandle og fremsende harmoniserede statistikker om udbud og efterspørgsel på turismeområdet.

⁽¹⁾ EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164.

⁽²⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- a) »referenceperiode«: en periode, som dataene vedrører
- b) »referenceår«: en referenceperiode på et kalenderår
- c) »NACE rev. 2«: den fælles statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter i Unionen som fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 ⁽¹⁾
- d) »NUTS«: den fælles nomenklatur for regionale enheder i Unionen som fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 ⁽²⁾
- e) »sædvanligt opholdssted«: det geografiske, men ikke nødvendigvis sammenhængende område, inden for hvilket en person udfører sine hverdagsrutiner, og som bestemmes på grundlag af følgende kriterier: krydsning af administrative grænser eller afstanden fra den sædvanlige bopæl, varigheden af rejsen, rejsehypigheden, formålet med rejsen
- f) »turisme«: den aktivitet, at rejsende rejser til en hoveddestination uden for deres sædvanlige opholdssted i under et år med et hvilket som helst formål, herunder forretning, fritid eller andet personligt formål, bortset fra det formål at lade sig beskæftige af en enhed hjemmehørende på destinationen
- g) »indenlandsk turisme«: rejser inden for en medlemsstat foretaget af rejsende, som er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat
- h) »indadgående turisme«: rejser til en medlemsstat foretaget af rejsende, som ikke er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat
- i) »udadgående turisme«: rejser, som hjemmehørende i en medlemsstat, foretager uden for den pågældende medlemsstat
- j) »national turisme«: indenlandsk og udadgående turisme
- k) »intern turisme«: indenlandsk og indadgående turisme
- l) »turistindlogeringsvirksomhed«: lokal faglig enhed som defineret i bilaget til Rådets forordning (EØF) nr. 696/93 af 15. marts 1993 om de statistiske enheder til observation

og analyse af det produktive system i Det Europæiske Fællesskab ⁽³⁾, der mod betaling — idet prisen dog kan være delvis eller helt subsidieret — stiller indlogeringsfaciliteter til kortvarige ophold til rådighed, jf. gruppe 55.1 (hoteller og lignende overnatningsfaciliteter), 55.2 (ferieboliger og andre indlogeringsfaciliteter til kortvarige ophold) og 55.3 (campingpladser) i NACE rev. 2.

- m) »ikke-lejet indlogering«: bl.a. vederlagsfri indlogering hos familie eller venner og indlogering i egen feriebolig, herunder timeshareboliger
- n) »endagsture«: ture uden overnatning foretaget af hjemmehørende uden for deres sædvanlige opholdssted og med udgangspunkt fra den sædvanlige bopæl.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 11 vedrørende ændringer til definitionerne i denne artikels stk. 1 med henblik på at tilpasse disse definitioner til ændringer i internationale definitioner.

Artikel 3

Omfattede områder og de krævede datas kendetegn

1. Med henblik på denne forordning, vedrører de data, medlemsstaterne skal fremsende i henhold til artikel 9 i denne forordning:

- a) intern turisme for så vidt angår turistindlogeringsvirksomheders kapacitet og belægning for de variabler, den hyppighed og de opdelinger, der er fastsat i afsnit 1, 2 og 3 i bilag I
- b) intern turisme for så vidt angår turistovernatninger i ikke-lejet indlogering for de variabler, den hyppighed og de opdelinger, der er fastsat i afsnit 4 i bilag I
- c) national turisme for så vidt angår turismeefterspørgslen, dvs. deltagelse i turisme, turistrejsers og rejsendes kendetegn for de variabler, den hyppighed og de opdelinger, der er fastsat i afsnit 1 og 2 i bilag II
- d) national turisme for så vidt angår turismeefterspørgslen, dvs. kendetegnene for endagsture for de variabler, den hyppighed og de opdelinger, der er fastsat i afsnit 3 i bilag II.

⁽¹⁾ EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 76 af 30.3.1993, s. 1.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, hvor det er nødvendigt, i overensstemmelse med artikel 11 vedrørende tilpasning af bilagene, med undtagelse af de krævede datas frivillige karakter og begrænsningen af dataindsamlingen som defineret i bilagene, med henblik på at tage hensyn til den økonomiske, sociale eller tekniske udvikling. Kommissionen sikrer ved udøvelsen af sine beføjelser i henhold til denne bestemmelse, at enhver delegeret retsakt, der vedtages, ikke pålægger medlemsstaterne og deltagerne væsentlige yderligere administrative byrder.

Artikel 4

Observationsområde

Observationsområdet for de krav, der er fastlagt i:

- a) artikel 3, stk. 1, litra a), er alle turistindlogeringsvirksomheder som defineret i artikel 2, stk. 1, litra l), medmindre andet fremgår af bilag I
- b) artikel 3, stk. 1, litra b), er alle turistovernatninger af hjemmehørende og ikke-hjemmehørende i ikke-lejet indlogering
- c) artikel 3, stk. 1, litra c), hvad angår data om deltagelsen i turisme, er alle privatpersoner, der er hjemmehørende på medlemsstatens område, medmindre andet fremgår af afsnit 1 i bilag II
- d) artikel 3, stk. 1, litra c), hvad angår data om turistrejsers og rejsendes kendetegn, er alle turistrejser med mindst en overnatning uden for det sædvanlige opholdssted, der er foretaget af den hjemmehørende population, og som afsluttedes i løbet af referenceperioden, medmindre andet fremgår af afsnit 2 i bilag II
- e) artikel 3, stk. 1, litra d), hvad angår kendetegnene for endagsture, er alle endagsture som defineret i artikel 2, stk. 1, litra n), medmindre andet fremgår af afsnit 3 i bilag II.

Artikel 5

Pilotundersøgelser

1. Kommissionen udarbejder et program for pilotundersøgelser, som kan gennemføres af medlemsstaterne på frivillig basis for at forberede udviklingen, udarbejdelsen og formidlingen af harmoniserede tabeller til satellitregnskaber for turisme og vurdere fordelene i forhold til omkostningerne ved udarbejdelsen.

2. Kommissionen udarbejder også et program for pilotundersøgelser, som kan gennemføres af medlemsstaterne på frivillig basis for at udvikle et system til udarbejdelse af data, der viser turismens virkninger på miljøet.

Artikel 6

Kvalitetskriterier og rapporter

1. Medlemsstaterne sikrer kvaliteten af de fremsendte data.
2. Ved anvendelsen af denne forordning finder kvalitetskriterierne i artikel 12, stk. 1, i forordning (EF) nr. 223/2009 anvendelse.
3. Medlemsstaterne indsender hvert år en rapport til Kommissionen (Eurostat) om kvaliteten af data vedrørende referenceperioderne i referenceåret og om eventuelle metodologiske ændringer, de har foretaget. Rapporten indsendes inden ni måneder efter udgangen af referenceåret.
4. Ved anvendelsen af de kvalitetskriterier, der er omhandlet i stk. 2, på de data, der er omfattet af denne forordning, fastlægges ordningerne og strukturen for kvalitetsrapporterne af Kommissionen i form af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 12, stk. 2.

Artikel 7

Evalueringsrapport

Kommissionen forelægger senest den 12. august 2016 og derefter hvert femte år Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport om de statistikker, der er udarbejdet i henhold til denne forordning, og navnlig om deres relevans og byrden for erhvervslivet.

Artikel 8

Datakilder

Med hensyn til grundlaget for indsamlingen af data træffer medlemsstaterne alle foranstaltninger, de finder nødvendige for at opretholde kvaliteten af resultaterne. Medlemsstaterne kan producere de nødvendige statistiske data under anvendelse af en kombination af følgende forskellige kilder:

- a) undersøgelser, hvor de indberettende enheder anmodes om at give aktuelle, præcise og fuldstændige data
- b) andre egnede kilder, herunder administrative data, hvis disse er egnede hvad angår aktualitet og relevans.
- c) egnede procedurer for statistisk beregning.

Artikel 9

Fremsendelse af data

1. Medlemsstaterne fremsender data, herunder fortrolige data, til Kommissionen (Eurostat) i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EF) nr. 223/2009.

2. Medlemsstaterne fremsender de data, der er anført i bilag I og i afsnit 1 og 3 i bilag II, i form af aggregerede tabeller i henhold til en dataudvekslingsstandard, der er fastlagt af Kommissionen (Eurostat). Dataene fremsendes eller uploades elektronisk til Kommissionens (Eurostats) centrale dataportal. De nærmere bestemmelser for fremsendelsen af data vedtages af Kommissionen i form af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 12, stk. 2.

3. Medlemsstaterne fremsender de data, der er anført i afsnit 2 i bilag II i form af mikrodatafiler — hvor hver observeret rejse er en individuel post i det indberettede datasæt — som skal være fuldstændig kontrolleret, redigeret og om nødvendigt imputeret, i henhold til en dataudvekslingsstandard, der er fastlagt af Kommissionen (Eurostat). Dataene fremsendes eller uploades elektronisk til Kommissionens (Eurostats) centrale dataportal. De nærmere bestemmelser for fremsendelsen af data vedtages af Kommissionen i form af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 12, stk. 2.

4. Medlemsstaterne fremsender:

- a) de årlige data, der er omhandlet i afsnit 1 og 2 i bilag I, senest seks måneder efter udgangen af referenceperioden, medmindre andet er fastsat i bilag I
- b) de månedlige data, der er omhandlet i afsnit 2 i bilag I, senest tre måneder efter udgangen af referenceperioden
- c) de hurtige nøgleindikatorer for overnatninger af hjemmehørende og ikke-hjemmehørende i turistindlogeringsvirksomheder, jf. afsnit 2 i bilag I, senest otte uger efter udgangen af referenceperioden
- d) de data, der er omhandlet i afsnit 4 i bilag I, senest ni måneder efter udgangen af referenceperioden, hvis den pågældende medlemsstat har valgt at indberette disse
- e) de data, der er omhandlet i bilag II senest seks måneder efter udgangen af referenceperioden.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, hvor det er nødvendigt, i overensstemmelse med artikel 11 vedrørende ændringer af fremsendelsesfristerne i denne artikels stk. 4, for at tage hensyn til den økonomiske, sociale eller tekniske udvikling. Sådanne ændringer skal tage hensyn til de eksisterende praksisser for dataindsamling i medlemsstaterne.

6. For alle data, der kræves i henhold til denne forordning, begynder første referenceperiode den 1. januar 2012, med mindre andet fremgår.

Artikel 10

Metodehåndbog

Kommissionen (Eurostat) udarbejder og ajourfører regelmæssigt i snævert samarbejde med medlemsstaterne en metodehåndbog med retningslinjer vedrørende de statistikker, der udarbejdes i henhold til denne forordning, herunder definitioner for kendetegnene for de krævede data og fælles standarder, der har til formål at sikre kvaliteten af de pågældende data.

Artikel 11

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. De delegerede beføjelser i artikel 2, stk. 2, artikel 3, stk. 2, og artikel 9, stk. 5, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 11. august 2011. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 2, stk. 2, artikel 3, stk. 2, og artikel 9, stk. 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 2, artikel 3, stk. 2, og artikel 9, stk. 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 12***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af Udvalget for det Europæiske Statistiske System, som er nedsat ved forordning (EF) nr. 223/2009. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

*Artikel 13***Ophævelse**

Direktiv 95/57/EF ophæves.

Medlemsstaterne indberetter resultater i henhold til direktiv 95/57/EF for alle referenceperioder i 2011.

*Artikel 14***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. juli 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

M. DOWGIELEWICZ

Formand

BILAG I

INTERN TURISME

Afsnit 1

TURISTINDLOGERINGSVIRKSOMHEDERS KAPACITET

A. Variabler og opdelinger, der skal indberettes

1) På regionalt NUTS-niveau 2 og på nationalt niveau, der skal indberettes på årsbasis

Type indlogering	Variabler	Opdelinger
NACE 55.1	Antal virksomheder Antal sengepladser Antal værelser	Type lokalitet a) og b)
NACE 55.2	Antal virksomheder Antal sengepladser	Type lokalitet a) og b)
NACE 55.3	Antal virksomheder Antal sengepladser	Type lokalitet a) og b)

2) [frivilligt] På nationalt niveau, der skal indberettes på årsbasis

Type indlogering	Variabler	Opdelinger
NACE 55.1	Antal virksomheder Antal sengepladser Antal værelser	Størrelsesklasse

3) På nationalt niveau, der skal indberettes hvert tredje år

Type indlogering	Variabler	Opdelinger
NACE 55.1	Antal virksomheder, der har et eller flere værelser, der er tilgængelige for bevægelsehæmmede personer, herunder kørestolsbrugere	

B. Begrænsning af dataindsamlingen

- For »hoteller og lignende overnatningsfaciliteter« og for »ferieboliger og andre indlogeringsfaciliteter til kortvarige ophold« skal observationsområdet mindst omfatte alle turistindlogeringsvirksomheder, der har 10 sengepladser eller derover.
- For »campingpladser« skal observationsområdet mindst omfatte alle turistindlogeringsvirksomheder, der har 10 pladser eller derover.
- Medlemsstater, der tegner sig for under 1 % af det samlede årlige antal overnatninger i turistindlogeringsvirksomheder i EU, kan yderligere begrænse observationsområdet, så det dækker mindst alle turistindlogeringsvirksomheder, der har 20 sengepladser eller derover (20 pladser eller derover).

C. Hyppighed

Det første referenceår for de variabler, der skal indberettes hvert tredje år, og som er anført under punkt A, nr. 3), er 2015.

Afsnit 2

TURISTINDLOGERINGSVIRKSOMHEDERS BELÆGNING (INDENLANDSK OG INDADGÅENDE)

A. Variabler og opdelinger, der skal indberettes på årsbasis

1) På regionalt NUTS-niveau 2 og på nationalt niveau

Type indlogering	Variabler	Opdelinger
I alt (alle typer turistindlogeringsvirksomheder)	Antal overnatninger af hjemmehørende i turistindlogeringsvirksomheder Antal overnatninger af ikke-hjemmehørende i turistindlogeringsvirksomheder	Type lokalitet a) og b)
NACE 55.1	Antal overnatninger af hjemmehørende i turistindlogeringsvirksomheder Antal overnatninger af ikke-hjemmehørende i turistindlogeringsvirksomheder	
	Ankomster af hjemmehørende til turistindlogeringsvirksomheder Ankomster af ikke-hjemmehørende til turistindlogeringsvirksomheder	
	Nettobelægning af sengepladser Nettobelægning af værelser	
NACE 55.2	Antal overnatninger af hjemmehørende i turistindlogeringsvirksomheder Antal overnatninger af ikke-hjemmehørende i turistindlogeringsvirksomheder	
	Ankomster af hjemmehørende til turistindlogeringsvirksomheder Ankomster af ikke-hjemmehørende til turistindlogeringsvirksomheder	
NACE 55.3	Antal overnatninger af hjemmehørende i turistindlogeringsvirksomheder Antal overnatninger af ikke-hjemmehørende i turistindlogeringsvirksomheder	
	Ankomster af hjemmehørende til turistindlogeringsvirksomheder Ankomster af ikke-hjemmehørende til turistindlogeringsvirksomheder	

2) På nationalt niveau

Type indlogering	Variabler	Opdelinger
NACE 55.1	Antal overnatninger af hjemmehørende i turistindlogeringsvirksomheder Antal overnatninger af ikke-hjemmehørende i turistindlogeringsvirksomheder	Type lokalitet a) og b) Gæstens bopæl (land eller geografisk område) [frivilligt] Størrelsesklasser
	Ankomster af hjemmehørende til turistindlogeringsvirksomheder Ankomster af ikke-hjemmehørende til turistindlogeringsvirksomheder	Gæstens bopæl (land eller geografisk område)
	Nettobelægning af sengepladser Nettobelægning af værelser	[frivilligt] Størrelsesklasser
NACE 55.2	Antal overnatninger af hjemmehørende i turistindlogeringsvirksomheder Antal overnatninger af ikke-hjemmehørende i turistindlogeringsvirksomheder	Type lokalitet a) og b) Gæstens bopæl (land eller geografisk område)

Type indlogering	Variabler	Opdelinger
	Ankomster af hjemmehørende til turistindlogeringsvirksomheder Ankomster af ikke-hjemmehørende til turistindlogeringsvirksomheder	Gæstens bopæl (land eller geografisk område)
NACE 55.3	Antal overnatninger af hjemmehørende i turistindlogeringsvirksomheder Antal overnatninger af ikke-hjemmehørende i turistindlogeringsvirksomheder	Type lokalitet a) og b) Gæstens bopæl (land eller geografisk område)
	Ankomster af hjemmehørende til turistindlogeringsvirksomheder Ankomster af ikke-hjemmehørende til turistindlogeringsvirksomheder	Gæstens bopæl (land eller geografisk område)

B. Variabler og opdelinger, der skal indberettes for månedlige oplysninger på nationalt niveau

Type indlogering	Variabler	Opdelinger
NACE 55.1	Antal overnatninger af hjemmehørende i turistindlogeringsvirksomheder Antal overnatninger af ikke-hjemmehørende i turistindlogeringsvirksomheder	
	Ankomster af hjemmehørende til turistindlogeringsvirksomheder Ankomster af ikke-hjemmehørende til turistindlogeringsvirksomheder	
	Nettobelægning af sengepladser Nettobelægning af værelser	
NACE 55.2	Antal overnatninger af hjemmehørende i turistindlogeringsvirksomheder Antal overnatninger af ikke-hjemmehørende i turistindlogeringsvirksomheder	
	Ankomster af hjemmehørende til turistindlogeringsvirksomheder Ankomster af ikke-hjemmehørende til turistindlogeringsvirksomheder	
NACE 55.3	Antal overnatninger af hjemmehørende i turistindlogeringsvirksomheder Antal overnatninger af ikke-hjemmehørende i turistindlogeringsvirksomheder	
	Ankomster af hjemmehørende til turistindlogeringsvirksomheder Ankomster af ikke-hjemmehørende til turistindlogeringsvirksomheder	

C. Begrænsning af dataindsamlingen

- 1) For »hoteller og lignende overnatningsfaciliteter« og for »ferieboliger og andre indlogeringsfaciliteter til kortvarige ophold« skal observationsområdet mindst omfatte alle turistindlogeringsvirksomheder, der har 10 sengepladser eller derover.
- 2) For »campingpladser« skal observationsområdet mindst omfatte alle turistindlogeringsvirksomheder, der har 10 pladser eller derover.

- 3) Medlemsstater, der tegner sig for under 1 % af det samlede årlige antal overnatninger i turistindlogeringsvirksomheder i EU, kan yderligere begrænse observationsområdet, så det dækker mindst alle turistindlogeringsvirksomheder, der har 20 sengepladser eller derover (20 pladser eller derover).
- 4) Hvis der anvendes en begrænsning af dataindsamlingen som beskrevet under nr. 1), 2) eller 3), skal der årligt fremsendes et skøn over det samlede antal overnatninger af hjemmehørende og ikke-hjemmehørende i turistindlogeringsvirksomheder, der ikke er omfattet af observationsområdet.
- 5) For det første referenceår, for hvilket der kræves data i henhold til denne forordning, skal skønnet som beskrevet under nr. 4) fremsendes senest 12 måneder efter udløbet af referenceperioden.
- 6) Medlemsstaterne kan yderligere begrænse observationsområdet for nettobelægningen af værelser i hoteller og lignende overnatningsfaciliteter, så det dækker mindst alle turistindlogeringsvirksomheder, der har 25 værelser eller derover.

D. Hurtige nøgleindikatorer

De hurtige nøgleindikatorer, der er omhandlet i artikel 9, stk. 4, litra c), i denne forordning, er de variabler, der vedrører antal overnatninger som anført under punkt B i dette afsnit.

Afsnit 3

KLASSIFIKATIONER, DER SKAL ANVENDES MED HENBLIK PÅ AFSNIT 1 OG 2

A. Type indlogering

De tre kategorier, der skal anvendes i forbindelse med type indlogering, jf. NACE-gruppe 55.1, 55.2 og 55.3, er:

- hoteller og lignende overnatningsfaciliteter
- ferieboliger og andre indlogeringsfaciliteter til kortvarige ophold
- campingpladser.

B. Type lokalitet a)

De tre kategorier, der skal anvendes i forbindelse med type lokalitet a), og som udtrykker urbaniseringsgraden af den kommune (eller tilsvarende administrative enhed), hvor turistindlogeringsvirksomhederne ligger, er:

- tætbeholdt område
- område med gennemsnitlig befolkningstæthed
- tyndbeholdt område.

C. Type lokalitet b)

De to kategorier, der skal anvendes i forbindelse med type lokalitet b), og som udtrykker, hvor tæt den kommune (eller tilsvarende administrative enhed), hvor turistindlogeringsvirksomhederne ligger, er på havet, er:

- kystzone
- ikke kystzone.

D. Størrelsesklasse

De tre kategorier, der skal anvendes i forbindelse med størrelsesklasse, og som udtrykker antallet af værelser i turistindlogeringsvirksomhederne, er:

- små virksomheder: under 25 værelser
- mellemstore virksomheder: mellem 25 og 99 værelser
- store virksomheder: 100 værelser eller derover; angives særskilt på frivillig basis: »mellem 100 og 249 værelser« og »250 værelser eller derover«.

E. Lande og geografiske områder

De kategorier, der skal anvendes i forbindelse med bopælsland eller bopælsområde for de turister, der bor i turistindlogeringsvirksomheder, er:

- Den Europæiske Union (Unionen); angives særskilt: hver medlemsstat

- Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA); angives særskilt: Island, Norge, Schweiz (herunder Liechtenstein)
- andre europæiske lande (ud over Unionen eller EFTA; undtagen Rusland, Tyrkiet, Ukraine)
- Rusland
- Tyrkiet
- Ukraine
- Afrika; angives særskilt: Sydafrika
- Nordamerika; angives særskilt: USA, Canada
- Syd- og Mellemamerika; angives særskilt: Brasilien
- Asien; angives særskilt: Folkerepublikken Kina, Japan, Republikken Korea
- Australien, Oceanien og øvrige områder; angives særskilt: Australien.

Afsnit 4

INTERN TURISME I IKKE-LEJET INDLOGERING

A. Variabler, der skal indberettes på årsbasis

[frivilligt] Antal turistovernatninger i ikke-lejet indlogering i referenceåret.

B. Opdeling

[frivilligt] Variablen under punkt A skal opdeles efter turisternes bopælsland hvad angår hjemmehørende i Unionen, mens turister hjemmehørende uden for Unionen skal opdeles i en særskilt supplerende kategori.

BILAG II

NATIONAL TURISME

Afsnit 1

DELTAGELSE I TURISME I PERSONLIGT ØJEMED

A. Variabler og opdelinger, der skal indberettes på årsbasis

Variabler	Opdelinger efter varighed af og destination for turistrejser i personligt øjemed	Sociodemografiske opdelinger
1. Antal hjemmehørende på 15 år eller derover, som deltager i turisme i personligt øjemed i referenceåret 2. Antal hjemmehørende på 15 år eller derover, som ikke deltager i turisme i personligt øjemed i referenceåret	a) Enhver form for rejse (dvs. personer, der har foretaget mindst 1 rejse med mindst 1 overnatning) b) Kun indenlandske rejser (dvs. personer, der har foretaget mindst 1 indenlandsk rejse med mindst 1 overnatning, men ingen udadgående rejser) c) Kun udadgående rejser (dvs. personer, der har foretaget mindst 1 udadgående rejse med mindst 1 overnatning, men ingen indenlandske rejser) d) Indenlandske og udadgående rejser (dvs. personer, der har foretaget mindst 1 indenlandsk rejse med mindst 1 overnatning og mindst 1 udadgående rejse med mindst 1 overnatning) e) Korte rejser (dvs. personer, der har foretaget mindst 1 rejse med fra 1 til 3 overnatninger) f) Lange rejser (dvs. personer, der har foretaget mindst 1 rejse med 4 overnatninger eller derover) g) Lange rejser, kun indenlandske (dvs. personer, der har foretaget mindst 1 indenlandsk rejse med 4 overnatninger eller derover, men ingen udadgående rejser med 4 overnatninger eller derover) h) Lange rejser, kun udadgående (dvs. personer, der har foretaget mindst 1 udadgående rejse med 4 overnatninger eller derover, men ingen indenlandske rejser med 4 overnatninger eller derover) i) Lange rejser, indenlandske og udadgående (dvs. personer, der har foretaget mindst 1 indenlandsk rejse med 4 overnatninger eller derover, og mindst 1 udadgående rejse med 4 overnatninger eller derover)	1. Køn 2. Aldersgruppe 3. [frivilligt] Uddannelsesniveau 4. [frivilligt] Beskæftigelsessituation 5. [frivilligt] Husstandsindkomst

Opdelinger efter varighed af og destination for turistrejser i personligt øjemed skal kombineres med de sociodemografiske opdelinger.

B. Variabler og opdelinger for oplysninger, der skal indberettes hvert tredje år

Variabler	Opdelinger efter hovedårsagerne til manglende deltagelse i turisme i personligt øjemed i referenceåret (der kan anføres flere svarmuligheder for respondenterne)	Sociodemografiske opdelinger
1. Antal hjemmehørende på 15 år og derover, der ikke har deltaget i turisme i personligt øjemed i referenceåret (dvs. som ikke har foretaget en rejse med mindst 1 overnatning i personligt øjemed i referenceåret)	a) Økonomiske årsager (ingen penge til ferierejser, har ikke råd til at tage på ferie) b) Manglende tid på grund af familiære forpligtelser c) Manglende tid på grund af arbejde eller uddannelse d) Helbredsgrunde eller nedsat mobilitet e) Foretrækker at blive hjemme, har ingen motivation for at rejse f) Sikkerhed g) Andre grunde	1. Køn 2. Aldersgruppe 3. [frivilligt] Uddannelsesniveau 4. [frivilligt] Beskæftigelsessituation 5. [frivilligt] Husstandsindkomst

Opdelingerne efter hovedårsagerne til manglende deltagelse i turisme i personligt øjemed i referenceåret skal kombineres med de socioøkonomiske opdelinger.

Det første referenceår for variabler, for hvilke der skal fremsendes data hvert tredje år, er 2013.

C. Klassifikationer, der skal anvendes ved sociodemografiske opdelinger

- 1) *Køn*: mand, kvinde.
- 2) *Aldersgruppe*: under 15 [frivilligt], 15-24, 25-34, 35-44, 45-54, 55-64, 65 eller derover, med subtotaler for 25-44 og 45-64.
- 3) *Uddannelsesniveau*: lavt niveau (ISCED 0, 1 eller 2), mellemniveau (ISCED 3 eller 4), højt niveau (ISCED 5 eller 6).
- 4) *Beskæftigelsessituation*: erhvervsaktiv (ansat eller selvstændig), ikke erhvervsaktiv, studerende (eller elev), andet uden for arbejdsstyrken.
- 5) *Husstandsindkomst*: i kvartiler.

Afsnit 2

TURISTREJSER OG TURISTER, DER FORETAGER REJSERNE

A. Variabler, der skal indberettes

	Variabler	Kategorier, der skal indberettes	Hyppighed
1.	Afrejsemåned		Årligt
2.	Rejsens varighed (antal overnatninger)		Årligt
3.	[Kun for udadgående rejser] Rejsens varighed: antal overnatninger på det indenlandske område		Hvert tredje år
4.	Hoveddestinationsland	i henhold til lanelisten i den metodehåndbog, der er udarbejdet i henhold til denne forordnings artikel 10	Årligt
5.	Hovedformålet med rejsen	a) Personligt: ferie og fritid b) Personligt: besøg hos familie og venner c) Personligt: andet (f.eks. pilgrimsrejse, sundhedsbehandling) d) Erhvervsmæssigt/forretningsmæssigt	Årligt
6.	[Kun for rejser i personligt øjemed] Type destination (flere svar mulige)	a) By b) Ved havet c) På landet (herunder ved sø, flod osv.) d) Krydstogtskib e) Bjerge (højlandsområde, bakkeområde, osv.) f) Andet	Hvert tredje år
7.	[Kun for rejser i personligt øjemed] Deltagelse af børn i rejseselskabet	a) Ja b) Nej	Hvert tredje år
8.	Hovedtransportmiddel	a) Fly (rutefly, charterfly eller andre luftfartstjenester) b) Transportmiddel til vands (passagerskibe og -færger, krydstogtskibe, lystfartøj, lejet fartøj osv.) c) Jernbane d) Bus, rutebil (med eller uden fast køreplan) e) Motorkøretøj (privat eller lejet) f) Andet (f.eks. cykel)	Årligt
9.	Hovedindlogering	a) Lejet indlogering: hoteller og lignende overnatningsfaciliteter b) Lejet indlogering: campingpladser (ikke til fast beboelse)	Årligt

	Variabler	Kategorier, der skal indberettes	Hyppighed
		c) Lejet indlogering: anden lejet indlogering (sundhedsinstitutioner, vandrerhjem, marinaer osv.) d) Ikke-lejet indlogering: egen feriebolig e) Ikke-lejet indlogering: indlogering uden vederlag hos familie eller venner f) Ikke-lejet indlogering: anden ikke-lejet indlogering	
10.	Bestilling af rejsen: anvendelse af turarrangør eller rejsebureau til bestilling af hovedtransportmidlerne	a) Ja b) Nej c) Ved ikke	Hvert tredje år
11.	Bestilling af rejsen: anvendelse af turarrangør eller rejsebureau til bestilling af hovedindlogeringen	a) Ja b) Nej c) Ved ikke	Hvert tredje år
12.	[Kun for rejser, hvor der ikke har været anvendt turarrangør eller rejsebureau til at bestille hovedtransportmidlet eller hovedindlogeringen] Bestilling af rejsen (på egen hånd)	a) Ydelserne blev bestilt direkte hos udbyderen b) Det var ikke nødvendigt at bestille	Hvert tredje år
13.	Bestilling af rejsen: pakkerejse	a) Ja b) Nej	Hvert tredje år
14.	Bestilling af rejsen: internetbestilling af hovedtransportmidlet	a) Ja b) Nej c) Ved ikke	Hvert tredje år
15.	Bestilling af rejsen: internetbestilling af hovedindlogeringen	a) Ja b) Nej c) Ved ikke	Hvert tredje år
16.	Transportudgifter afholdt af den enkelte turist under rejsen		Årligt
17.	Indlogeringsudgifter afholdt af den enkelte turist under rejsen		Årligt
18.	[frivilligt] Udgifter til mad og drikke i caféer og restauranter afholdt af den enkelte turist under rejsen		Årligt
19.	Andre udgifter afholdt af den enkelte turist under rejsen; (19a) angives særskilt: varige forbrugsgoder og værdifulde varer		Årligt
20.	Turistens profil: køn efter følgende kategorier	a) Mand b) Kvinde	Årligt
21.	Turistens profil: alder (fyldte år)		Årligt
22.	Turistens profil: bopælsland		Årligt
23.	[frivilligt] Turistens profil: uddannelsesniveau	a) Lavt niveau (ISCED 0, 1 eller 2) b) Mellemløst niveau (ISCED 3 eller 4) c) Højt niveau (ISCED 5 eller 6)	Årligt

	Variabler	Kategorier, der skal indberettes	Hyppighed
24.	[frivilligt] Turistens profil: beskæftigelses-situation	a) Erhvervsaktiv (ansat eller selvstændig) b) Ikke erhvervsaktiv c) Studerende (eller elev) d) Andet uden for arbejdsstyrken	Årligt
25.	[frivilligt] Turistens profil: husstandsindkomst i kvartiler		Årligt

B. Begrænsning af dataindsamlingen

Observationsområdet er alle turistrejser med mindst 1 overnatning uden for det sædvanlige opholdssted, der er foretaget af den hjemmehørende population på 15 år og derover, og som afsluttedes i referenceperioden. Data vedrørende populationen under 15 år kan indberettes særskilt på frivillig basis.

C. Hyppighed

- 1) Det første referenceår for de variabler og kategorier, for hvilke der skal fremsendes data hvert tredje år, og som er anført under punkt A, nr. 3), 6) og 7), er 2013.
- 2) Det første referenceår for de variabler og kategorier, for hvilke der skal fremsendes data hvert tredje år, og som er anført under punkt A, nr. 10) til 15), er 2014.

Afsnit 3

ENDAGSTURE

A. Variabler og opdelinger, der skal indberettes på årsbasis (udadgående endagsture)

Variabler	[frivilligt] Opdelinger	[frivilligt] Sociodemografiske opdelinger
1) Antal udadgående endagsture i personligt øjemed	a) efter bestemmelsesland	1. Køn
2) Antal udadgående endagsture i erhvervs-mæssigt øjemed		2. Aldersgruppe
3) Udgifter til udadgående endagsture i personligt øjemed	a) efter bestemmelsesland	3. Uddannelsesniveau
4) Udgifter til udadgående endagsture i erhvervmæssigt øjemed	b) efter udgiftskategori: transport, indkøb, restaurant-/cafébesøg, andet.	4. Beskæftigelsessituation
		5. Husstandsindkomst

B. Variabler og opdelinger, der skal indberettes hvert tredje år (indenlandske endagsture)

Variabler	[frivilligt] Opdelinger	[frivilligt] Sociodemografiske opdelinger
1) Antal indenlandske endagsture i personligt øjemed		1. Køn
2) Antal indenlandske endagsture i erhvervs-mæssigt øjemed		2. Aldersgruppe
3) Udgifter til indenlandske endagsture i personligt øjemed	a) efter udgiftskategori: transport, indkøb, restaurant-/cafébesøg, andet.	3. Uddannelsesniveau
4) Udgifter til indenlandske endagsture i erhvervmæssigt øjemed		4. Beskæftigelsessituation
		5. Husstandsindkomst

C. Klassifikationer, der skal anvendes ved sociodemografiske opdelinger

De klassifikationer, der skal anvendes for sociodemografiske opdelinger, er dem, der er anført under punkt C i afsnit 1 i dette bilag.

D. Begrænsning af dataindsamlingen

Observationsområdet er alle endagsture uden for det sædvanlige opholdssted, der er foretaget af den hjemmehørende population på 15 år og derover. Data vedrørende populationen under 15 år kan indberettes særskilt på frivillig basis.

E. Hyppighed og første referenceperioder

- 1) De kendetegn for endagsture, der er anført under punkt A, indberettes årligt, idet hvert af de fire kvartaler i det foregående kalenderår anføres særskilt. Første referenceperiode begynder den 1. januar 2014.
 - 2) De kendetegn for endagsture, der er anført under punkt B, indberettes hvert tredje år, idet hvert af de fire kvartaler i det foregående kalenderår anføres særskilt. Første referenceperiode begynder den 1. januar 2015. Indberetningen er kun frivillig for den første referenceperiode.
-

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 693/2011

af 6. juli 2011

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 om EF-finansieringsforanstaltninger til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik og havretten

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 ⁽³⁾ indeholder bestemmelser om finansiering på følgende områder: internationale forbindelser, god forvaltning, dataindsamling og videnskabelig rådgivning samt kontrol med og håndhævelse af den fælles fiskeripolitik (»FFP«).
- (2) Inden for hvert indsatsområde suppleres forordning (EF) nr. 861/2006 af andre beslægtede forordninger eller afgørelser. Adskillige elementer i denne beslægtede lovgivning har ændret sig siden vedtagelsen af nævnte forordning, der nu bør ændres for at sikre overensstemmelse mellem alle elementer af lovgivningsrammen.
- (3) Erfaringen har også vist behovet for at ændre forordning (EF) nr. 861/2006 ved at foretage en lettere tilpasning af nogle af dens bestemmelser, så de passer bedre til den nuværende situation.
- (4) Det er også nødvendigt, hvor det er relevant, at tydeliggøre anvendelsesområdet for de finansierede foranstaltninger og at forbedre ordlyden af nogle artikler.
- (5) Partnerskaber på det internationale område kan indgås på bilateralt, regionalt eller multilateralt plan.
- (6) Den omstændighed, at de regionale rådgivende råd har fået status af organer, der arbejder for virkeliggørelsen af et mål af generel europæisk interesse, i medfør af Rådets

afgørelse 2007/409/EF af 11. juni 2007 om ændring af afgørelse 2004/585/EF om oprettelse af regionale rådgivende råd som led i den fælles fiskeripolitik ⁽⁴⁾, bør afspejles i denne forordning.

- (7) I forbindelse med de forberedende møder i Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur bør der være mulighed for at yde finansiel støtte til repræsentanter ud over repræsentanterne for de europæiske erhvervsorganisationer og for at finansiere udgifterne til oversættelse, tolkning og leje af lokaler. Listen over rådgivende organer, til hvis møder komitéens plenarforsamling udpeger en repræsentant, bør ajourføres.
- (8) Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 af 25. februar 2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik ⁽⁵⁾ har udvidet anvendelsesområdet for dataindsamling til at omfatte indsamling, forvaltning og anvendelse af data, og dette bør udtrykkeligt anerkendes i denne forordning.
- (9) Kommissionens afgørelse 2008/949/EF af 6. november 2008 om et flerårigt fællesskabsprogram i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 ⁽⁶⁾ foreskriver, at de data, der indsamles, skal omfatte socioøkonomiske variabler.
- (10) Forordning (EF) nr. 199/2008 fastlægger, hvilke foranstaltninger der er berettigede til finansiel støtte fra Unionen inden for dataindsamling og videnskabelig rådgivning, og forordning (EF) nr. 861/2006 bør bringes i overensstemmelse hermed.
- (11) Programmeringstiltag inden for dataindsamling og videnskabelig rådgivning er fastlagt i forordning (EF) nr. 199/2008 og Kommissionens forordning (EF) nr. 665/2008 af 14. juli 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 ⁽⁷⁾.
- (12) En række af bestemmelserne i Rådets beslutning 2000/439/EF af 29. juni 2000 om Fællesskabets medfinansiering af udgifter, som medlemsstaterne afholder til indsamling af data, og finansiering af undersøgelser og pilotprojekter til støtte for den fælles fiskeripolitik ⁽⁸⁾ blev ikke medtaget i forordning (EF) nr. 861/2006 og blev heller ikke omsat til gennemførelsesbestemmelser.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 11.2.2011, s. 171.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 6.4.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 21.6.2011.

⁽³⁾ EUT L 160 af 14.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 155 af 15.6.2007, s. 68.

⁽⁵⁾ EUT L 60 af 5.3.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 346 af 23.12.2008, s. 37.

⁽⁷⁾ EUT L 186 af 15.7.2008, s. 3.

⁽⁸⁾ EFT L 176 af 15.7.2000, s. 42.

Herved skabtes et retligt tomrum for årene 2007 og 2008, hvor Kommissionen fortsatte med at anvende de tidligere gældende regler som fastsat i beslutning 2000/439/EF. Af hensyn til retssikkerheden bør det retroaktivt fastlægges, at disse regler fortsat fandt anvendelse i den pågældende periode.

- (13) Udgifter til videnskabelig rådgivning bør omfatte udgifter til partnerskabskontrakter med internationale organer, der står for bestandsvurderinger.
- (14) De støtteberettigede udgifter på kontrolområdet bør angives på en klarere og mere detaljeret måde, og der bør skabes en forbindelse til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾ og (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri ⁽²⁾.
- (15) Deltagere i uddannelsesprogrammer på området kontrol med og håndhævelse af FFP-reglerne er, selv om de repræsenterer en medlemsstats myndighed, ikke nødvendigvis offentligt ansatte. Derfor bør udgifter til uddannelse af andet personale også kunne dækkes gennem finansieringsforanstaltninger.
- (16) Det Fælles Forskningscenter analyserer ikke kun gennemførelsen af kontrolaktiviteter, men rådgiver også og er involveret i udvikling af ny teknologi.
- (17) Programmeringsreglerne for kontroludgifter skal tilpasses for at forbedre forsvarlig økonomisk forvaltning, navnlig ved at fremskynde datoen for indgivelse af ansøgningerne om EU-finansiering, og ved yderligere at specificere, hvilke oplysninger der skal gives om projekterne, og i hvilket format de skal indgives.
- (18) Titlen og den dispositive del af forordning (EF) nr. 861/2006 bør ændres under hensyntagen til Lissabontraktatens ikrafttræden den 1. december 2009.
- (19) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af foranstaltninger inden for kontrol og håndhævelse og navnlig med hensyn til medlemsstaternes udgifter i forbindelse med gennemførelsen af FFP's overvågnings- og kontrolordninger, samt foranstaltninger vedrørende indsamling, forvaltning og anvendelse af grunddata, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽³⁾.

- (20) Forordning (EF) nr. 861/2006 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 861/2006 foretages følgende ændringer:

- 1) Titlen affattes således:

»Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 af 22. maj 2006 om EU-finansieringsforanstaltninger til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik og havretten«.

- 2) I den dispositive del erstattes ordet »Fællesskabet« og ordet »Fællesskaberne« af ordet »Unionen«, og ordene »EF-« og »fællesskabs-« erstattes af ordet »EU-«, dog undtaget henvisninger til EF-Fiskerikontrolagenturet i artikel 4, litra c). Der foretages de nødvendige grammatiske tilpasninger.

- 3) Artikel 2, litra b), affattes således:

»b) bevarelsesforanstaltninger, indsamling og forvaltning af data samt anvendelse af data med henblik på videnskabelig rådgivning til gennemførelsen af FFP«.

- 4) Artikel 3, litra b), affattes således:

»b) at forbedre indsamlingen, forvaltningen og anvendelsen af de data, der er nødvendige for gennemførelsen af FFP«.

- 5) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Specifikke mål for indsamling, forvaltning og anvendelse af data samt videnskabelig rådgivning

De EU-finansieringsforanstaltninger, der er nævnt i artikel 9, 10 og 11, skal bidrage til at forbedre indsamlingen, forvaltningen og anvendelsen af data samt den videnskabelige rådgivning om ressourcetilstanden, om fiskeriets omfang, om indvirkningen af fiskeri på ressourcerne og det marine økosystem, om de økonomiske aspekter ved fiskeri og akvakultur samt om fiskerierhvervets resultater både i og uden for EU-farvande ved, at der ydes finansiel støtte til medlemsstaterne til etablering af flerårige aggregerede og videnskabeligt baserede dataserier, der omfatter biologiske, tekniske, miljømæssige og socioøkonomiske oplysninger.«

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

6) Artikel 7, stk. 1, litra c), affattes således:

»c) gennem partnerskab på bilateralt, regionalt eller multilateralt plan at udvikle tredjelandes kapacitet til at forvalte og kontrollere deres fiskeressourcer for at sikre et bæredygtigt fiskeri og fremme den økonomiske udvikling af fiskerierhvervet i de pågældende lande ved at forbedre den videnskabelige og tekniske vurdering af de relevante fiskerier, overvågningen af og kontrollen med fiskeriet, sundhedsforholdene og erhvervs klimaet i sektoren«.

7) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Foranstaltninger vedrørende kontrol og håndhævelse

1. Med hensyn til kontrol og håndhævelse af FFP-regler kan der vedtages EU-finansieringsforanstaltninger for følgende udgifter:

a) udgifter, som medlemsstaterne har afholdt i forbindelse med gennemførelsen af FFP's overvågnings- og kontrolordninger, og som vedrører:

i) investeringer i forbindelse med de kompetente nationale myndigheders eller offentlige eller private organers kontrol, herunder investeringer i:

— køb og/eller udvikling af teknologi, herunder hardware og software, fartøjssporingsystemer og it-netværk, der muliggør indsamling, forvaltning, validering, analyse og udveksling og udvikling af prøvningsmetoder for data vedrørende fiskeri, herunder udvikling af websteder angående kontrol

— køb og/eller udvikling af de nødvendige komponenter til at sikre datatransmission fra de aktører, der er involveret i fiskeri og afsætning af fiskevarer, til de relevante myndigheder i medlemsstaterne og i Unionen, herunder de nødvendige komponenter til elektroniske registrerings- og indberetningssystemer (ERS), fartøjsovervågningssystemer (VMS) og automatiske identifikationssystemer (AIS)

— gennemførelsen af programmer med henblik på udveksling og analyse af data mellem medlemsstater

— indkøb og modernisering af kontrolressourcer

ii) uddannelses- og udvekslingsprogrammer, herunder mellem medlemsstater, for personale med ansvar for overvågnings- og kontrolopgaver på fiskerierområdet

iii) gennemførelse af pilotprojekter vedrørende fiskerikontrol

iv) cost-benefit-analyser samt vurdering af udførte revisioner og udgifter, som de kompetente myndigheder har afholdt i forbindelse med overvågning og kontrol

v) initiativer som seminarer og medieværktøjer, der skal gøre fiskere og andre aktører, herunder kontrollører, offentlige anklagere og dommere samt den brede offentlighed, mere bevidste om nødvendigheden af at bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri og om anvendelsen af FFP-reglerne

b) udgifter i forbindelse med administrative aftaler med Det Fælles Forskningscenter eller andre af Unionens rådgivende organer med henblik på vurdering og udvikling af ny kontrolteknologi

c) alle driftsudgifter i forbindelse med den inspektion, som Kommissionens inspektører foretager af medlemsstaternes gennemførelse af FFP, specielt kontrolbesøg, sikkerhedsudstyr, uddannelse af kontrollører, afholdelse af møder og Kommissionens chartring eller indkøb af inspektionsressourcer

d) bidrag til EF-Fiskerikontrolagenturets budget med henblik på dækning af personale- og administrationsudgifter samt driftsudgifter til arbejdsprogrammet, herunder kommunikationsomkostninger og udgifter i forbindelse med agenturets årlige arbejdsprogram.

2. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage gennemførelsesbestemmelser til stk. 1, litra a). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 30, stk. 2.«

8) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Foranstaltninger vedrørende indsamling, forvaltning og anvendelse af grunddata

1. Med hensyn til indsamling, forvaltning og anvendelse af grunddata kan der ydes EU-finansiering til følgende udgifter i forbindelse med flerårige nationale programmer som omhandlet i artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 af 25. februar 2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik (*):

- a) udgifter i forbindelse med indsamling af biologiske, tekniske, miljømæssige og socioøkonomiske data vedrørende erhvervsfiskeri og rekreativt fiskeri, herunder prøveudtagning, overvågning og forskningsundersøgelser til havs samt indsamling af miljømæssige og socioøkonomiske data om akvakultur- og forarbejdningsindustrien som fastsat i det flerårige EU-program, der er omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 199/2008
- b) udgifter i forbindelse med foranstaltninger vedrørende forvaltning, udvikling, forbedring og udnyttelse af data omhandlet i litra a)
- c) udgifter i forbindelse med foranstaltninger vedrørende anvendelsen af data omhandlet i litra a), såsom skøn over biologiske parametre og fremstilling af dataserier til videnskabelig analyse og rådgivning
- d) udgifter i forbindelse med deltagelse i de regionale samordningsmøder som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 199/2008, i relevante videnskabelige møder i regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, hvori Unionen er en kontraherende part eller observatør, og i internationale organer, der yder videnskabelig rådgivning.

2. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage gennemførelsesbestemmelser til denne artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 30, stk. 2.

(*) EUT L 60 af 5.3.2008, s. 1.«

9) Artikel 10 ændres således:

a) Overskriften affattes således:

»Foranstaltninger vedrørende indsamling, forvaltning og anvendelse af supplerende data«

b) Stk. 1, indledningen, andet punktum, affattes således:

»Der kan ydes EU-finansiering til følgende aktiviteter:«

c) Stk. 1, litra a), affattes således:

»a) metoderettede undersøgelser og projekter, som tager sigte på en optimering eller standardisering af metoderne til indsamling af de data, der er nødvendige til videnskabelig rådgivning.«

10) Artikel 11, litra a), affattes således:

»a) udgifter til partnerskabskontrakter med nationale forskningsinstitutioner eller med internationale organer, der står for bestandsvurderinger, om levering af videnskabelig rådgivning og data.«

11) Artikel 12 ændres således:

a) Litra a), b) og c) affattes således:

»a) rejse- og opholdsudgifter for medlemmer af repræsentative organisationer i Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur i forbindelse med de forberedende møder forud for møderne i komitéen samt udgifter til oversættelse, tolkning og leje af lokaler i forbindelse med disse forberedende møder

b) udgifter i forbindelse med, at repræsentanter udpeget af Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur repræsenterer komitéen på møderne i de regionale rådgivende råd, Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) og Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF)

c) regionale rådgivende råds driftsudgifter, jf. afgørelse 2004/585/EF«.

b) Litra d), nr. ii), affattes således:

»ii) etablering af en meget bred adgang til data og forklarende materiale, specielt Kommissionens forslag, via udbygning af Kommissionens relevante tjenestegrenes websteder og udarbejdelse af en regelmæssigt udkommende publikation samt afholdelse af informations- og uddannelsesseminarer for opinionsdannere.«

12) Artikel 13, stk. 1, litra e), affattes således:

»e) frivillige finansielle bidrag til internationale organisationers arbejde eller programmer af særlig interesse for Unionen.«

13) Artikel 16 ændres således:

a) Overskriften affattes således:

»Medfinansieringssatser i forbindelse med indsamling, forvaltning og anvendelse af grunddata«

b) Ordene »artikel 23, stk. 1« erstattes af ordene »artikel 4 i forordning (EF) nr. 199/2008«.

14) Overskriften til artikel 17 affattes således:

»Medfinansieringssatser i forbindelse med indsamling, forvaltning og anvendelse af supplerende data«.

15) Artikel 18, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Hver repræsentativ organisation, der er medlem af Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakulturs plenarforsamling, tildeles som led i en finansieringsaftale med Kommissionen trækingsrettigheder alt efter antallet af berettigede i komitéens plenarforsamling og de disponible finansielle midler.

3. Disse trækningsrettigheder og gennemsnitsudgifterne til en repræsentativ organisations repræsentants rejse er afgørende for, hvor mange rejser med henblik på forberedende møder den enkelte organisation kan være finansielt ansvarlig for. Inden for den overordnede trækningsrettighed tilbageholder hver organisation 20 % af de faktiske støtteberettigede udgifter som et engangsbeløb til dækning af de specifikke organisationsudgifter og administrationsomkostninger, som er snævert forbundet med tilrettelæggelsen af de forberedende møder.»

16) Artikel 20 ændres således:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Medlemsstaternes ansøgninger om finansiell støtte fra Unionen indgives til Kommissionen senest den 15. november i det år, der går forud for det pågældende gennemførelsesår.

Sammen med ansøgningerne indgives et årligt fiskerikontrolprogram med følgende oplysninger:

- a) det årlige fiskerikontrolprogram's mål
- b) de planlagte menneskelige ressourcer
- c) de planlagte finansielle ressourcer
- d) det planlagte antal disponible skibe og luftfartøjer
- e) en liste over de projekter, der ansøges om finansielt bidrag til
- f) de forventede samlede udgifter til gennemførelse af projekterne
- g) en tidsplan for afslutning af hvert projekt opført i det årlige fiskerikontrolprogram
- h) en liste over indikatorer til vurdering af det årlige fiskerikontrolprogram's effektivitet.

2. For hvert projekt anføres i det årlige fiskerikontrolprogram, hvilken foranstaltning i artikel 8, litra a), det vedrører, projektets mål og en detaljeret beskrivelse heraf, herunder med følgende oplysninger: ejer, sted, forventede udgifter, tidsplan for projektets gennemførelse og den offentlige indkøbsprocedure, der følges. Hvis et projekt gennemføres i fællesskab af mere end en medlemsstat, skal det årlige fiskerikontrolprogram også omfatte en liste over de medlemsstater, der gennemfører projektet, projektets forventede samlede udgifter samt de forventede udgifter pr. medlemsstat.»

b) Stk. 3, litra b), affattes således:

»b) hvor mange timer eller dage i løbet af et år de forventes at blive anvendt til fiskerikontrolformål, og hvilken ordning der gælder i medlemsstaten for at gøre det muligt for Kommissionen eller Revisionsretten at kontrollere deres effektive anvendelse til kontrolformål.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»4. Medlemsstaterne giver de i stk. 1, 2 og 3 anførte oplysninger ved at sende, både elektronisk og i papirudgave, den elektroniske formular, som Kommissionen har meddelt dem.«

17) Overskriften til afsnit 2 i kapitel V, affattes således:

»Procedurer i forbindelse med indsamling, forvaltning og anvendelse af data«.

18) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Indledende bestemmelse

Unionens finansielle bidrag til medlemsstaternes udgifter til indsamling, forvaltning og anvendelse af de grunddata, der er omhandlet i artikel 9, ydes efter procedurerne i dette afsnit.«

19) Artikel 23 udgår.

20) Artikel 24 ændres således:

a) Overskriften affattes således:

»Kommissionens finansieringsafgørelse«

b) Stk. 1 affattes således:

»1. På basis af de flerårige programmer, som medlemsstaterne indsender i henhold til artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 199/2008 og som er godkendt af Kommissionen i henhold til artikel 6, stk. 3, i samme forordning, træffes der hvert år efter undersøgelsesproceduren i artikel 30, stk. 2, afgørelse om Unionens finansielle bidrag til de nationale programmer.«

c) Stk. 2 udgår.

21) Artikel 30 affattes således:

»Artikel 30

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur, nedsat ved artikel 30, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2371/2002. Denne komité er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (*).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

(*) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.«

22) Artikel 31 udgår.

23) Artikel 32 affattes således:

»Artikel 32

Ophævelse af forældede retsakter

Forordning (EF) nr. 657/2000, beslutning 2000/439/EF og 2004/465/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2007. Dog finder bestemmelserne i artikel 3, andet led, og artikel 4 og 6 i beslutning 2000/439/EF samt bilaget hertil, som de var gældende den 31. december 2006, tilsvarende anvendelse på de nationale programmer for indsamling, forvaltning og anvendelse af data for 2007 og 2008.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, nr. 23), anvendes fra den 1. januar 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. juli 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK
Formand

På Rådets vegne

M. DOWGIELEWICZ
Formand

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE

af 9. juni 2011

om godkendelse på Den Europæiske Unions vegne af Haagerkonventionen af 23. november 2007 om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag

(2011/432/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 3, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra b), og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, første punktum,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen ønsker at skabe et fælles retsområde baseret på princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser.
- (2) Haagerkonventionen af 23. november 2007 om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag (»konventionen«) er et godt grundlag for et verdensomspændende administrativt samarbejde og for anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser og aftaler om underholdspligt, idet den indfører gratis retshjælp i næsten alle sager om børnebidrag og en strømlinet procedure for anerkendelse og fuldbyrdelse.
- (3) Konventionens artikel 59 giver organisationer for regional økonomisk integration såsom Unionen mulighed for at undertegne, acceptere, godkende eller tiltræde konventionen.
- (4) De anliggender, der reguleres af konventionen, indgår også i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerken-

delse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt ⁽²⁾. Som aftalt i forbindelse med vedtagelsen af Rådets afgørelse 2011/220/EU ⁽³⁾ om undertegnelse af konventionen bør Unionen indgå konventionen alene og udøve sin kompetence på alle de af konventionen regulerede områder. Medlemsstaterne bør derfor være bundet af konventionen i kraft af Unionens godkendelse heraf.

- (5) Når Unionen godkender konventionen, bør den derfor afgive den erklæring om kompetence, der er omhandlet i artikel 59, stk. 3, i konventionen.

- (6) Unionen bør desuden på tidspunktet for godkendelse af konventionen tage alle de forbehold og afgive alle de erklæringer, der er tilladt i henhold til henholdsvis artikel 62 og 63 i konventionen, som den finder nødvendige.

- (7) Unionen bør i den forbindelse erklære i henhold til konventionens artikel 2, stk. 3, at den vil udvide anvendelsesområdet for konventionens kapitel II og III til underholdspligt mellem ægtefæller og tidligere ægtefæller. Unionen bør samtidig afgive en ensidig erklæring, hvorved den forpligter sig til på et senere tidspunkt at undersøge muligheden for en mere vidtgående udvidelse af anvendelsesområdet.

- (8) Unionen bør tage de i konventionens artikel 44, stk. 3, nævnte forbehold vedrørende de sprog, der accepteres i forbindelse med meddelelser mellem de centrale myndigheder. De medlemsstater, der ønsker, at Unionen tager nævnte forbehold for deres vedkommende, bør meddele Kommissionen dette i forvejen samt angive indholdet af det forbehold, der skal tages.

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 11.2.2010 (EUT C 341 E af 16.12.2010, s. 98).

⁽²⁾ EUT L 7 af 10.1.2009, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 93 af 7.4.2011, s. 9.

- (9) Unionen bør afgive de erklæringer, der er nævnt i konventionens artikel 11, stk. 1, litra g), og artikel 44, stk. 1 og 2. De medlemsstater, der ønsker, at Unionen afgiver sådanne erklæringer for deres vedkommende, bør meddele Kommissionen dette i forvejen samt angive indholdet af de erklæringer, der skal afgives.
- (10) En medlemsstat, der har behov for på et senere tidspunkt at tilbagekalde det forbehold, der vedrører den, jf. bilag II, eller at ændre eller tilbagekalde de erklæringer, der vedrører den, jf. bilag III, eller at tilføje en erklæring, der vedrører den, jf. bilag III, bør underrette Rådet og Kommissionen herom. På dette grundlag bør Unionen behørigt underrette depositaren.
- (11) Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen om udpegelsen af centrale myndigheder i overensstemmelse med konventionens artikel 4, stk. 3, og meddele den de oplysninger om love, procedurer og tjenester, der er nævnt i konventionens artikel 57. Kommissionen bør fremlægge nævnte oplysninger for Det Permanente Kontor for Haagerkonferencen om International Privatret (i det følgende benævnt »Det Permanente Kontor«), når Unionen deponerer sit instrument om godkendelse, jf. konventionen.
- (12) Når medlemsstaterne fremsender oplysninger om deres centrale myndigheder og deres love, procedurer og tjenester til Kommissionen, bør de anvende den landeprofil-formular, som Haagerkonferencen om International Privatret har anbefalet og offentliggjort, om muligt i elektronisk form.
- (13) En medlemsstat, der har behov for på et senere tidspunkt at ændre oplysningerne om sin centrale myndighed eller sine love, procedurer og tjenester, bør underrette det permanente kontor direkte herom og samtidig underrette Kommissionen om ændringen.
- (14) I medfør af artikel 3 i protokol (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Det Forenede Kongerige og Irland i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.
- (15) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Haagerkonventionen af 23. november 2007 om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag (»konventionen«) godkendes herved på Den Europæiske Unions vegne.

Teksten til konventionen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den eller de personer, der er beføjet til på Unionens vegne at deponere det instrument, der er omhandlet i konventionens artikel 58, stk. 2.

Artikel 3

Ved deponering af det instrument, der er omhandlet i konventionens artikel 58, stk. 2, afgiver Unionen en erklæring om kompetence i henhold til artikel 59, stk. 3.

Teksten til denne erklæring findes i bilag I, afsnit A, til denne afgørelse.

Artikel 4

1. Ved deponering af det instrument, der er omhandlet i konventionens artikel 58, stk. 2, erklærer Unionen i henhold til konventionens artikel 2, stk. 3, at den vil udvide anvendelsesområdet for konventionens kapitel II og III til underholdspligt mellem ægtefæller og tidligere ægtefæller.

Teksten til denne erklæring findes i bilag I, afsnit B, til denne afgørelse.

2. Ved deponering af det instrument, der er omhandlet i konventionens artikel 58, stk. 2, afgiver Unionen en ensidig erklæring, hvortil teksten er knyttet som bilag IV til denne afgørelse.

Artikel 5

Ved deponering af det instrument, der er omhandlet i konventionens artikel 58, stk. 2, tager Unionen det i konventionens artikel 44, stk. 3, nævnte forbehold vedrørende de medlemsstater, der modsætter sig brugen af enten fransk eller engelsk i meddelelser mellem de centrale myndigheder.

Teksten til dette forbehold findes i bilag II til denne afgørelse.

Artikel 6

Ved deponering af det instrument, der er omhandlet i konventionens artikel 58, stk. 2, afgiver Unionen de erklæringer, der er nævnt i konventionens artikel 11, stk. 1, litra g), vedrørende de oplysninger eller dokumenter, som medlemsstaterne kræver fremlagt, og i konventionens artikel 44, stk. 1, vedrørende de sprog, der godkendes af medlemsstaterne ud over deres egne officielle sprog, samt den erklæring, der er nævnt i konventionens artikel 44, stk. 2.

Teksten til disse erklæringer findes i bilag III til denne afgørelse.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne giver senest den 10. december 2012 Kommissionen meddelelse om:

- a) kontaktoplysninger for de udpegede centrale myndigheder i overensstemmelse med konventionens artikel 4, stk. 3, og
- b) oplysninger om love, procedurer og tjenester som omhandlet i konventionens artikel 57.

2. I forbindelse med fremsendelsen af de i stk. 1 nævnte oplysninger til Kommissionen anvender medlemsstaterne landeprofilformularen, som Haagerkonferencen om International Privatret har anbefalet og offentliggjort, om muligt i elektronisk form.

3. Kommissionen fremsender de enkelte landeprofilformularer, som medlemsstaterne har udfyldt, til Det Permanente Kontor for Haagerkonferencen om International Privatret (»Det Permanente Kontor«), når Unionen deponerer det instrument, der er omhandlet i konventionens artikel 58, stk. 2.

Artikel 8

En medlemsstat, der ønsker at tilbagekalde et forbehold, der vedrører den, jf. bilag II, eller at ændre eller tilbagekalde en erklæring, der vedrører den, jf. bilag III, eller at tilføje en erklæring, der vedrører den, jf. bilag III, underretter Rådet og Kommissionen om den ønskede tilbagekaldelse eller tilføjelse.

Unionen underretter derefter depositaren herom i overensstemmelse med konventionens artikel 63, stk. 2.

Artikel 9

En medlemsstat, der efter Kommissionens første fremsendelse af landeprofilformularen for den pågældende medlemsstat ønsker at ændre oplysningerne i nævnte formular, underretter direkte Det Permanente Kontor eller foretager direkte den nødvendige ændring, hvis den anvender den elektroniske udgave af landeprofilformularen. Medlemsstaten underretter samtidig Kommissionen.

Artikel 10

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 9. juni 2011.

På Rådets vegne
PINTÉR S.
Formand

BILAG I

Erklæringer fra Den Europæiske Union på tidspunktet for godkendelse af Haagerkonventionen af 23. november 2007 om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag («konventionen») i overensstemmelse med konventionens artikel 63**A. ERKLÆRING I HENHOLD TIL KONVENTIONENS ARTIKEL 59, STK. 3, VEDRØRENDE DEN EUROPÆISKE UNIONS KOMPETENCE I ANLIGGENDER, DER ER REGULERET AF KONVENTIONEN**

1. Den Europæiske Union erklærer, at den udøver kompetence i alle de anliggender, der er reguleret af konventionen. Medlemsstaterne er bundet af konventionen i kraft af Den Europæiske Unions godkendelse heraf.
2. Den Europæiske Unions nuværende medlemsstater er Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.
3. Denne erklæring gælder dog ikke for Kongeriget Danmark, jf. artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
4. Denne erklæring gælder ikke for de af medlemsstaternes områder, som traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ikke finder anvendelse på (jf. artikel 355 i denne traktat), og berører ikke foranstaltninger eller holdninger, som de pågældende medlemsstater måtte vedtage i henhold til konventionen på disse områders vegne eller i deres interesse.
5. Det er de centrale myndigheder i hver enkelt af Den Europæiske Unions medlemsstater, der er ansvarlige for anvendelsen af konventionen i deres indbyrdes samarbejde. Når en central myndighed i en kontraherende stat således har brug for at kontakte en central myndighed i en af Den Europæiske Unions medlemsstater, kontakter den direkte den pågældende centrale myndighed. Hvis de finder det hensigtsmæssigt, deltager Den Europæiske Unions medlemsstater også i alle de særlige udvalg, der får til opgave at følge op på konventionens anvendelse.

B. ERKLÆRING I HENHOLD TIL KONVENTIONENS ARTIKEL 2, STK. 3

Den Europæiske Union erklærer, at den vil udvide anvendelsesområdet for konventionens kapitel II og III til underholdspligt mellem ægtefæller og tidligere ægtefæller.

BILAG II

Forbehold fra Den Europæiske Union på tidspunktet for godkendelse af Haagerkonventionen af 23. november 2007 om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag («konventionen») i overensstemmelse med konventionens artikel 62

Den Europæiske Union tager følgende forbehold, jf. konventionens artikel 44, stk. 3:

Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Den Helleniske Republik, Republikken Letland, Republikken Litauen, Republikken Ungarn, Kongeriget Nederlandene, Republikken Polen, Den Slovakiske Republik, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland modsætter sig brugen af fransk i meddelelser mellem centralmyndigheder.

BILAG III

Erklæringer fra Den Europæiske Union på tidspunktet for godkendelse af Haagerkonventionen af 23. november 2007 om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag («konventionen») i overensstemmelse med konventionens artikel 63

1. ERKLÆRING I HENHOLD TIL KONVENTIONENS ARTIKEL 11, STK. 1, LITRA g)

Den Europæiske Union erklærer, at en anmodning i de medlemsstater, der er anført nedenfor, bortset fra en anmodning i henhold til konventionens artikel 10, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), skal indeholde de oplysninger eller dokumenter, der er specificeret for hver af disse medlemsstater:

Kongeriget Belgien:

- Ved anmodninger i henhold til artikel 10, stk. 1, litra e) og f), og stk. 2, litra b) og c), kopi af afgørelsens eller afgørelsernes fulde tekst som bekræftet kopi eller bekræftede kopier.

Den Tjekkiske Republik:

- Fuldmagt givet til Centralmyndigheden i henhold til artikel 42.

Forbundsrepublikken Tyskland:

- Den bidragsberettigedes nationalitet, erhverv eller beskæftigelse og eventuelt den retlige repræsentants navn og adresse
- Den bidragspligtiges nationalitet, erhverv eller beskæftigelse, såfremt den bidragsberettigede er bekendt hermed
- Ved en anmodning fra en offentligretlig institution, der gør underholds krav gældende på grundlag af overført ret, navnet på den person, hvis krav er blevet overført, og dennes kontaktoplysninger
- Ved indeksning af et eksigibelt underholds krav beregningsmetoden for denne indeksning og ved forpligtelse til at betale lovbestemte renter den lovbestemte rentesats og det tidspunkt, hvor rentepligten indtræder.

Republikken Letland:

- Anmodningen indeholder den personlige kode (hvis den er blevet tildelt i Republikken Letland) eller identifikationsnummeret, hvis den er blevet tildelt, på den, der indgiver anmodningen, identifikationsnummer, hvis det er blevet tildelt, personlige koder (hvis de er blevet tildelt i Republikken Letland) eller identifikationsnumre på alle de personer, for hvem der anmodes om underholdsbidrag.
- De anmodninger, der er omhandlet i konventionens artikel 10, stk. 1, litra a), b), d) og f), og artikel 10, stk. 2, litra a) og c), og som ikke vedrører børnebidrag (i henhold til artikel 15 i konventionen), ledsages af et dokument, der angiver, i hvilket omfang den, der indgiver anmodningen, har fået gratis retshjælp i afgørelsesstaten, som indeholder oplysninger om arten og omfanget af den retshjælp, der allerede er ydet, og som angiver, hvilken yderligere retshjælp, der vil blive brug for.

Republikken Polen:

1. Anmodninger i henhold til artikel 10, stk. 1, litra b)

1. En anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse skal indeholde navnet på den ret, der afsagde dommen, domsafsigelsesdatoen samt for- og efternavn på sagens parter.

2. Der skal vedlægges følgende dokumenter:

- originalen af fuldbyrdesgrundlaget (bekræftet genpart af dommen sammen med fuldbyrdespåtegningen)
- en detaljeret liste over restancer
- nærmere oplysninger om den bankkonto, som de tvangsfuldbyrdede beløb skal overføres til
- en kopi af anmodningen med bilag
- oversættelse af alle dokumenterne til polsk foretaget af en (professionel) autoriseret oversætter.

3. Anmodningen, begrundelsen for anmodningen, listen over restancer og oplysningerne om den bidragspligtiges økonomiske situation skal underskrives personligt af den eller de bidragsberettigede eller i tilfælde af mindreårige af deres retlige repræsentant.

4. Hvis den bidragsberettigede ikke er i besiddelse af originalen af fuldbyrdelsesgrundlaget, skal grunden hertil angives i anmodningen (f.eks. at dokumentet er bortkommet eller ødelagt, eller at fuldbyrdelsesgrundlaget ikke er udstedt af retten).
 5. Hvis fuldbyrdelsesgrundlaget er bortkommet, skal der vedlægges en anmodning om genudstedelse af fuldbyrdelsesgrundlaget som erstatning for det bortkomne.
- II. *Anmodninger i henhold til artikel 10, stk. 1, litra c) og d)*
1. En anmodning om at få truffet afgørelse om tildeling af børnebidrag skal indeholde en angivelse af det månedlige beløb, der anmodes om i børnebidrag for hver bidragsberettiget.
 2. Anmodningen og begrundelsen for anmodningen skal underskrives personligt af den eller de bidragsberettigede eller i tilfælde af mindreårige af deres retlige repræsentant.
 3. I begrundelsen for en anmodning om at få truffet afgørelse er det nødvendigt at angive alle de forhold, der berettiger anmodningen, særlig oplysninger vedrørende:
 - a) forholdet mellem den bidragsberettigede og den bidragspligtige: barn (barn fra et ægteskab/barn, der formelt anerkendes af den bidragspligtige/faderskab til barnet fastslået af retten), anden slægtning, ægtefælle, tidligere ægtefælle, beslægtet
 - b) den bidragsberettigedes økonomiske situation:
 - den bidragsberettigedes alder, sundhedstilstand og uddannelsesniveau
 - den bidragsberettigedes månedlige udgifter (mad, beklædning, personlig hygiejne, prævention, medicin, genoptræning, uddannelse, fritid, særlige udgifter osv.)
 - (hvis der anmodes om børnebidrag for flere end én berettiget person, skal ovennævnte oplysninger gives for hver af disse personer)
 - uddannelse, tidligere erhverv og nuværende erhverv for den af forældrene, der forsørger den mindreårige bidragsberettigede
 - indtægtskilder og månedlig indtægt for den af forældrene, der forsørger den bidragsberettigede
 - de månedlige udgifter for den af forældrene, der forsørger den bidragsberettigede, til underhold af den pågældende selv og andre, ud over den bidragsberettigede, der er afhængige af vedkommendes forsørgelse
 - c) den bidragspligtiges økonomiske situation, som også skal omfatte oplysninger om den bidragspligtiges uddannelse, tidligere erhverv og nuværende erhverv.
 4. Det skal angives, hvilke af forholdene i begrundelsen der skal fremføres ved bevisoptagelsen (f.eks. oplæsning af dokumentet på retsmødet, afhøring af vidnet/vidnerne, afhøring af den bidragsberettigede eller dennes retlige repræsentant, afhøring af den bidragspligtige osv.).
 5. Det er nødvendigt at angive alle de krævede bevismaterialer og alle de oplysninger, som retten har behov for til bevisoptagelsen.
 6. Dokumenterne skal vedlægges anmodningen i original eller i form af bekræftede genparter; dokumenter på fremmedsprog skal vedlægges en bekræftet oversættelse til polsk.
 7. Vidner: for- og efternavn samt adresse skal angives for hvert af vidnerne.
- III. *Anmodninger i henhold til artikel 10, stk. 1, litra e) og f)*
1. En anmodning om ændring af en afgørelse om tildeling af underholdsbidrag skal indeholde:
 - a) navnet på den ret, der afsagde dommen, domsafsigelsesdatoen samt for- og efternavn på sagens parter
 - b) angivelse af det månedlige beløb i underholdsbidrag, der anmodes om på vegne af hver af de bidragsberettigede i stedet for det tidligere tildelte underholdsbidrag.
 2. Begrundelsen for anmodningen skal omfatte de ændrede omstændigheder, der berettiger anmodningen om ændring af underholdsbidraget.
 3. Anmodningen og begrundelsen for anmodningen skal underskrives personligt af den eller de bidragsberettigede eller i tilfælde af mindreårige af deres retlige repræsentant.
 4. Det skal angives, hvilke af forholdene i begrundelsen der skal fremføres ved bevisoptagelsen (f.eks. oplæsning af dokumentet på retsmødet, afhøring af vidnet/vidnerne, afhøring af den bidragsberettigede eller dennes retlige repræsentant, afhøring af den bidragspligtige osv.).
 5. Det er nødvendigt at angive alle de krævede bevismaterialer og alle de oplysninger, som retten har behov for til bevisoptagelsen.

6. Dokumenterne skal vedlægges anmodningen i original eller i form af bekræftede genparter; dokumenter på fremmedsprog skal vedlægges en bekræftet oversættelse til polsk.
7. Vidner: for- og efternavn samt adresse skal angives for hvert af vidnerne.

IV. Anmodninger i henhold til artikel 10, stk. 2, litra b) og c)

1. En anmodning om ændring af en afgørelse om tildeling af underholdsbidrag skal indeholde:
 - a. navnet på den ret, der afsagde dommen, domsafsigelsesdatoen samt for- og efternavn på sagens parter
 - b. angivelse af det månedlige beløb i underholdsbidrag, der anmodes om på vegne af hver af de bidragsberettigede i stedet for det tidligere tildelte underholdsbidrag.
2. Begrundelsen for anmodningen skal omfatte de ændrede omstændigheder, der berettiger anmodningen om et ændret underholdsbidrag.
3. Anmodningen og begrundelsen for anmodningen skal underskrives personligt af den bidragspligtige.
4. Det skal angives, hvilke af forholdene i begrundelsen der skal fremføres ved bevisoptagelsen (f.eks. oplæsning af dokumentet på retsmødet, afhøring af vidnet/vidnerne, afhøring af den bidragsberettigede eller dennes retlige repræsentant, afhøring af den bidragspligtige osv.).
5. Det er nødvendigt at angive alle de krævede bevismaterialer og alle de oplysninger, som retten har behov for til bevisoptagelsen.
6. Dokumenterne skal vedlægges anmodningen i original eller i form af bekræftede genparter; dokumenter på fremmedsprog skal vedlægges en bekræftet oversættelse til polsk.
7. Vidner: for- og efternavn samt adresse skal angives for hvert af vidnerne.

Republikken Slovakiet:

— Oplysninger om nationalitet for alle involverede parter.

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland:

Anmodninger efter artikel 10, stk. 1, litra b)

England og Wales

Original og/eller bekræftet genpart af afgørelse; attest om eksigibilitet; erklæring om restancer; dokument, der erklærer, at den bidragspligtige mødte frem på det indledende retsmøde, og hvis det ikke er tilfældet, dokument, der bekræfter, at den bidragspligtige var indstævnet og havde modtaget en forkyndelse om retsmødet, eller at vedkommende var gjort bekendt med den oprindelige afgørelse og havde haft mulighed for forsvar eller appel; erklæring om, hvor den bidragspligtige opholder sig — bolig og arbejdsplads; erklæring om den bidragspligtiges identitet; evt. fotografi af den bidragspligtige; dokument, der viser, i hvilket omfang den, der indgiver anmodningen, er indrømmet gratis retshjælp; bekræftet genpart af barns/børns fødselsattest eller evt. adoptionsattest; evt. attest fra skole/uddannelsesinstitution; bekræftet genpart af evt. vielsesattest; bekræftet genpart af kendelse eller andet instrument, der dokumenterer opløsning af ægteskab eller evt. andet forhold.

Skotland

Original og/eller bekræftet genpart af afgørelse; attest om eksigibilitet; erklæring om restancer; dokument, der erklærer, at den bidragspligtige mødte frem på det indledende retsmøde, og hvis det ikke er tilfældet, dokument, der bekræfter, at den bidragspligtige var indstævnet til retsmødet, eller at vedkommende var gjort bekendt med den oprindelige afgørelse og havde haft mulighed for appel; erklæring om, hvor den bidragspligtige opholder sig; erklæring om den bidragspligtiges identitet; evt. fotografi af den bidragspligtige; bekræftet genpart af barns/børns fødselsattest eller evt. adoptionsattest; evt. attest fra skole/uddannelsesinstitution.

Nordirland

Original og/eller bekræftet genpart af afgørelse; attest om eksigibilitet; erklæring om restancer; dokument, der erklærer, at den bidragspligtige mødte frem på det indledende retsmøde, og hvis det ikke er tilfældet, dokument, der bekræfter, at den bidragspligtige var indstævnet til retsmødet, eller at vedkommende var gjort bekendt med den oprindelige afgørelse og havde haft mulighed for appel; erklæring om, hvor den bidragspligtige opholder sig — bolig og arbejdsplads; erklæring om den bidragspligtiges identitet; evt. fotografi af den bidragspligtige; dokument, der viser, i hvilket omfang den, der indgiver anmodningen, er indrømmet gratis retshjælp; bekræftet genpart af barns/børns fødselsattest eller evt. adoptionsattest; evt. attest fra skole/uddannelsesinstitution; bekræftet genpart af evt. vielsesattest.

Anmodninger efter artikel 10, stk. 1, litra c)

England og Wales

Dokumenter vedrørende den økonomiske situation — indtægter/udgifter/aktiver; erklæring om, hvor den sagsøgte opholder sig — bolig og arbejdsplads; erklæring om den sagsøgtes identitet; evt. fotografi af den sagsøgte; bekræftet genpart af barns/børns fødselsattest eller evt. adoptionsattest; evt. attest fra skole/uddannelsesinstitution; bekræftet genpart af evt. vielsesattest; bekræftet genpart af kendelse eller andet instrument, der dokumenterer opløsning af ægteskab eller evt. andet forhold; genpart af relevante retsafgørelser; anmodning om retshjælp; evt. dokument, der beviser slægtskab; evt. andre dokumenter, der er nævnt i artikel 16, stk. 3, artikel 25, stk. 1, litra a), b) og d), og stk. 3, litra b), samt artikel 30, stk. 3.

Skotland

Dokumenter vedrørende den økonomiske situation — indtægter/udgifter/aktiver; erklæring om, hvor den sagsøgte opholder sig; erklæring om den sagsøgtes identitet; evt. fotografi af den sagsøgte; bekræftet genpart af barns/børns fødselsattest eller evt. adoptionsattest; evt. attest fra skole/uddannelsesinstitution; bekræftet genpart af evt. vielsesattest; anmodning om retshjælp; evt. dokument, der beviser slægtskab.

Nordirland

Dokumenter vedrørende den økonomiske situation — indtægter/udgifter/aktiver; erklæring om, hvor den sagsøgte opholder sig — bolig og arbejdsplads; erklæring om den sagsøgtes identitet; evt. fotografi af den sagsøgte; bekræftet genpart af barns/børns fødselsattest eller evt. adoptionsattest; evt. attest fra skole/uddannelsesinstitution; bekræftet genpart af evt. vielsesattest; bekræftet genpart af evt. *decrea nisi* (foreløbig retsafgørelse om skilsmisse); genpart af relevante retsafgørelser; anmodning om retshjælp; evt. dokument, der beviser slægtskab; evt. andre dokumenter, der er nævnt i artikel 16, stk. 3, artikel 25, stk. 1, litra a), b) og d), og stk. 3, litra b), samt artikel 30, stk. 3.

Anmodning efter artikel 10, stk. 1, litra d)

England og Wales

Bekræftet genpart af afgørelse i forbindelse med artikel 20 eller artikel 22, litra b) eller e), sammen med dokumenter vedrørende udarbejdelsen af den afgørelse; dokument, der viser, i hvilket omfang den, der indgiver anmodningen, er indrømmet gratis retshjælp; dokumenter vedrørende den økonomiske situation — indtægter/udgifter/aktiver; erklæring om, hvor den sagsøgte opholder sig — bolig og arbejdsplads; erklæring om den sagsøgtes identitet; evt. fotografi af den sagsøgte; bekræftet genpart af barns/børns fødselsattest eller evt. adoptionsattest; evt. attest fra skole/uddannelsesinstitution; bekræftet genpart af evt. vielsesattest; bekræftet genpart af kendelse eller andet instrument, der dokumenterer opløsning af ægteskab eller evt. andet forhold. Genpart af relevante retsafgørelser; evt. dokument, der beviser slægtskab; evt. andre dokumenter, der er nævnt i artikel 16, stk. 3, artikel 25, stk. 1, litra a), b) og d), og stk. 3, litra b), samt artikel 30, stk. 3.

Skotland

Som under artikel 10, stk. 1, litra c), ovenfor.

Nordirland

Bekræftet genpart af afgørelse i forbindelse med artikel 20 eller artikel 22, litra b) eller e), sammen med dokumenter vedrørende udarbejdelsen af den afgørelse; dokument, der viser, i hvilket omfang den, der indgiver anmodningen, er indrømmet gratis retshjælp; dokumenter vedrørende den økonomiske situation — indtægter/udgifter/aktiver; erklæring om, hvor den sagsøgte opholder sig — bolig og arbejdsplads; attest om den sagsøgtes identitet; evt. fotografi af den sagsøgte; bekræftet genpart af barns/børns fødselsattest eller evt. adoptionsattest; evt. attest fra skole/uddannelsesinstitution; bekræftet genpart af evt. vielsesattest; bekræftet genpart af evt. *decrea nisi* (foreløbig retsafgørelse om skilsmisse); genpart af relevante retsafgørelser; evt. dokument, der beviser slægtskab; evt. andre dokumenter, der er nævnt i artikel 16, stk. 3, artikel 25, stk. 1, litra a), b) og d), og stk. 3, litra b), samt artikel 30, stk. 3.

Anmodning efter artikel 10, stk. 1, litra e)

England og Wales

Genpart af den afgørelse, der skal ændres; dokumenter vedrørende sagsøgers/sagsøgtes økonomiske situation — indtægter/udgifter/aktiver; anmodning om retshjælp; bekræftet genpart af barns/børns fødselsattest eller evt. adoptionsattest; evt. attest fra skole/uddannelsesinstitution; dokumenter vedrørende ændringer i barns/børns situation; evt. dokumenter vedrørende sagsøgers/sagsøgtes civilstand; genpart af relevante retsafgørelser; evt. andre dokumenter, der er nævnt

i artikel 16, stk. 3, artikel 25, stk. 1, litra a), b) og d), og stk. 3, litra b), samt artikel 30, stk. 3. Skriftlig erklæring om, at begge parter har givet møde under retssagen, og hvis kun sagsøgeren har givet møde original eller bekræftet genpart af det dokument, der godtgør, at stævningen er blevet forkyndt for den anden part.

Skotland

Genpart af den afgørelse, der skal ændres; dokumenter vedrørende sagsøgers/sagsøgtes økonomiske situation — indtægter/udgifter/aktiver; anmodning om retshjælp; evt. attest fra skole/uddannelsesinstitution; dokumenter vedrørende ændringer i barns/børns situation.

Nordirland

Genpart af den afgørelse, der skal ændres; dokumenter vedrørende sagsøgers/sagsøgtes økonomiske situation — indtægter/udgifter/aktiver; anmodning om retshjælp; bekræftet genpart af barns/børns fødselsattest eller evt. adoptionsattest; evt. attest fra skole/uddannelsesinstitution; dokumenter vedrørende ændringer i barns/børns situation; evt. dokumenter vedrørende sagsøgers/sagsøgtes civilstand; genpart af relevante retsafgørelser; evt. andre dokumenter, der er nævnt i artikel 16, stk. 3, artikel 25, stk. 1, litra a), b) og d), og stk. 3, litra b), samt artikel 30, stk. 3.

Anmodning efter artikel 10, stk. 1, litra f)

England og Wales

Original og/eller bekræftet genpart af den afgørelse, der skal ændres; dokument, der erklærer, at den bidragspligtige mødte frem på det indledende retsmøde, og hvis det ikke er tilfældet, dokument, der bekræfter, at den bidragspligtige var indstævnet til retsmødet, eller at vedkommende var gjort bekendt med den oprindelige afgørelse og havde haft mulighed for appel; dokument, der viser, i hvilket omfang den, der indgiver anmodningen, er indrømmet gratis retshjælp; dokumenter vedrørende sagsøgers/sagsøgtes økonomiske situation — indtægter/udgifter/aktiver; attest om eksigibilitet; bekræftet genpart af barns/børns fødselsattest eller evt. adoptionsattest; evt. attest fra skole/uddannelsesinstitution; dokumenter vedrørende ændringer i barns/børns situation; bekræftet genpart af evt. vielsesattest; bekræftet genpart af kendelse eller andet instrument, der dokumenterer opløsning af ægteskab eller evt. andet forhold; evt. dokumenter vedrørende sagsøgers/sagsøgtes civilstand; genpart af relevante retsafgørelser; erklæring om, hvor den bidragspligtige opholder sig — bolig og arbejdsplads; erklæring om den bidragspligtiges identitet; evt. fotografi af den bidragspligtige; evt. andre dokumenter, der er nævnt i artikel 16, stk. 3, artikel 25, stk. 1, litra a), b) og d), og stk. 3, litra b), samt artikel 30, stk. 3. Skriftlig erklæring om, at begge parter har givet møde under retssagen, og hvis kun sagsøgeren har givet møde original eller bekræftet genpart af det dokument, der godtgør, at stævningen er blevet forkyndt for den anden part.

Skotland

Original og/eller bekræftet genpart af den afgørelse, der skal ændres; dokument, der bekræfter, at den bidragspligtige var indstævnet til retsmødet, eller at vedkommende var gjort bekendt med den oprindelige afgørelse og havde haft mulighed for appel; dokument, der viser, i hvilket omfang den, der indgiver anmodningen, er indrømmet gratis retshjælp; dokumenter vedrørende sagsøgers/sagsøgtes økonomiske situation — indtægter/udgifter/aktiver; attest om eksigibilitet; evt. attest fra skole/uddannelsesinstitution; dokumenter vedrørende ændringer i barns/børns situation; evt. dokumenter vedrørende sagsøgers/sagsøgtes civilstand; erklæring om, hvor den bidragspligtige opholder sig; erklæring om den bidragspligtiges identitet; evt. fotografi af den bidragspligtige;

Nordirland

Original og/eller bekræftet genpart af den afgørelse, der skal ændres; dokument, der erklærer, at den bidragspligtige mødte frem på det indledende retsmøde, og hvis det ikke er tilfældet, dokument, der bekræfter, at den bidragspligtige var indstævnet til retsmødet, eller at vedkommende var gjort bekendt med den oprindelige afgørelse og havde haft mulighed for appel; dokument, der viser, i hvilket omfang den, der indgiver anmodningen, er indrømmet gratis retshjælp; dokumenter vedrørende sagsøgers/sagsøgtes økonomiske situation — indtægter/udgifter/aktiver; attest om eksigibilitet; bekræftet genpart af barns/børns fødselsattest eller evt. adoptionsattest; evt. attest fra skole/uddannelsesinstitution; dokumenter vedrørende ændringer i barns/børns situation; bekræftet genpart af evt. vielsesattest; bekræftet genpart af evt. decree nisi (foreløbig retsafgørelse om skilsmisse); evt. dokumenter vedrørende sagsøgers/sagsøgtes civilstand; genpart af relevante retsafgørelser; erklæring om, hvor den bidragspligtige opholder sig — bolig og arbejdsplads; erklæring om den bidragspligtiges identitet; evt. fotografi af den bidragspligtige; evt. andre dokumenter, der er nævnt i artikel 16, stk. 3, artikel 25, stk. 1, litra a), b) og d), og stk. 3, litra b), samt artikel 30, stk. 3.

Anmodninger efter artikel 10, stk. 2, litra b)

England og Wales

Genpart af den afgørelse, der skal ændres; dokumenter vedrørende sagsøgers/sagsøgtes økonomiske situation — indtægter/udgifter/aktiver; anmodning om retshjælp; evt. attest fra skole/uddannelsesinstitution; dokumenter vedrørende

ændringer i barns/børns situation; evt. dokumenter vedrørende sagsøgers/sagsøgtes civilstand; genpart af relevante rets-afgørelser; evt. andre dokumenter, der er nævnt i artikel 16, stk. 3, artikel 25, stk. 1, litra a), b) og d), og stk. 3, litra b), samt artikel 30, stk. 3.

Skotland

Genpart af den afgørelse, der skal ændres; dokumenter vedrørende sagsøgers/sagsøgtes økonomiske situation og økonomiske situation; anmodning om retshjælp; evt. attest fra skole/uddannelsesinstitution; dokumenter vedrørende ændringer i barns/børns situation.

Nordirland

Genpart af den afgørelse, der skal ændres; dokumenter vedrørende sagsøgers/sagsøgtes økonomiske situation — indtægter/udgifter/aktiver; anmodning om retshjælp; evt. attest fra skole/uddannelsesinstitution; dokumenter vedrørende ændringer i barns/børns situation; evt. dokumenter vedrørende sagsøgers/sagsøgtes civilstand; genpart af relevante rets-afgørelser; evt. andre dokumenter, der er nævnt i artikel 16, stk. 3, artikel 25, stk. 1, litra a), b) og d), og stk. 3, litra b), samt artikel 30, stk. 3.

Anmodninger efter artikel 10, stk. 2, litra c)

England og Wales

Original og/eller bekræftet genpart af den afgørelse, der skal ændres; attest om eksigibilitet; dokument, der viser, i hvilket omfang den, der indgiver anmodningen, er indrømmet gratis retshjælp; dokumenter vedrørende sagsøgers/sagsøgtes økonomiske situation — indtægter/udgifter/aktiver; bekræftet genpart af barns/børns fødselsattest eller evt. adoptionsattest; evt. attest fra skole/uddannelsesinstitution; dokumenter vedrørende ændringer i barns/børns situation; bekræftet genpart af evt. vielsesattest; bekræftet genpart af kendelse eller andet instrument, der dokumenterer opløsning af ægteskab eller evt. andet forhold; evt. dokumenter vedrørende sagsøgers/sagsøgtes civilstand; genpart af relevante retsafgørelser; erklæring om, hvor den bidragsberettigede opholder sig — bolig og arbejdsplads; erklæring om den bidragsberettigedes identitet; evt. fotografi af den bidragsberettigede; evt. andre dokumenter, der er nævnt i artikel 16, stk. 3, artikel 25, stk. 1, litra a), b) og d), og stk. 3, litra b), samt artikel 30, stk. 3.

Skotland

Original og/eller bekræftet genpart af den afgørelse, der skal ændres; dokument, der viser, i hvilket omfang den, der indgiver anmodningen, er indrømmet gratis retshjælp; dokumenter vedrørende sagsøgers/sagsøgtes økonomiske situation — indtægter/udgifter/aktiver; evt. attest fra skole/uddannelsesinstitution; dokumenter vedrørende ændringer i sagsøgers økonomiske situation; erklæring om, hvor den bidragsberettigede opholder sig; erklæring om den bidragsberettigedes identitet; evt. fotografi af den bidragsberettigede.

Nordirland

Original og/eller bekræftet genpart af den afgørelse, der skal ændres; attest om eksigibilitet; dokument, der viser, i hvilket omfang den, der indgiver anmodningen, er indrømmet gratis retshjælp; dokumenter vedrørende sagsøgers/sagsøgtes økonomiske situation — indtægter/udgifter/aktiver; bekræftet genpart af barns/børns fødselsattest eller evt. adoptionsattest; evt. attest fra skole/uddannelsesinstitution; dokumenter vedrørende ændringer i barns/børns situation; bekræftet genpart af evt. vielsesattest; bekræftet genpart af evt. decree nisi (foreløbig retsafgørelse om skilsmisse); evt. dokumenter vedrørende sagsøgers/sagsøgtes civilstand; genpart af relevante retsafgørelser; erklæring om, hvor den bidragsberettigede opholder sig — bolig og arbejdsplads; erklæring om den bidragsberettigedes identitet; evt. fotografi af den bidragsberettigede; evt. andre dokumenter, der er nævnt i artikel 16, stk. 3, artikel 25, stk. 1, litra a), b) og d), og stk. 3, litra b), samt artikel 30, stk. 3.

Generelle bemærkninger

I forbindelse med anmodninger efter artikel 10, herunder artikel 10, stk. 1, litra a), og artikel 10, stk. 2, litra a), vil centralmyndigheden i England og Wales være taknemmelig for at modtage tre kopier af hvert dokument evt. ledsaget af oversættelser til engelsk.

I forbindelse med anmodninger efter artikel 10, herunder artikel 10, stk. 1, litra a), og artikel 10, stk. 2, litra a), vil centralmyndigheden i Nordirland være taknemmelig for at modtage tre kopier af hvert dokument ledsaget af oversættelser til engelsk.

2. ERKLÆRING I HENHOLD TIL KONVENTIONENS ARTIKEL 44, STK. 1

Den Europæiske Union erklærer, at de medlemsstater, der er anført nedenfor, godkender anmodninger og tilknyttede dokumenter, der foruden at være oversat til deres officielle sprog er oversat til de sprog, der er specificeret for hver af disse medlemsstater:

Den Tjekkiske Republik: Slovakisk

Republikken Estland: Engelsk

Republikken Litauen: Engelsk

Den Slovakiske Republik: Tjekkisk

3. ERKLÆRING I HENHOLD TIL KONVENTIONENS ARTIKEL 44, STK. 2

Den Europæiske Union erklærer, at dokumenter i Belgien skal affattes på eller oversættes til fransk, nederlandsk eller tysk alt efter på hvilken del af det belgiske område, de indgives.

Oplysninger om, hvilket sprog der skal bruges på en given del af det belgiske område, kan findes i håndbogen over modtagende instanser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter). Denne håndbog er tilgængelig på websiden: http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_da.htm

Klik på:

»Forkyndelse og Overførsel af Dokumenter (Forordning (EF) nr. 1393/2007)«/»Dokumenter«/»Håndbog«/»Belgien«/»Geographical areas of competence« (s. 42 ff.),

eller gå direkte til følgende adresse:

http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/pdf/manual_sd_bel.pdf

og klik på »Geographical areas of competence« (s. 42 ff.).

BILAG IV

Ensidig erklæring fra Den Europæiske Union på tidspunktet for godkendelse af Haagerkonventionen af 23. november 2007 om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag

Den Europæiske Union afgiver følgende ensidige erklæring:

»Den Europæiske Union understreger, at den tillægger Haagerkonventionen af 2007 om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag stor betydning. Unionen erkender, at en udvidelse af anvendelsesområdet til alle former for underholdspligt, som udspringer af familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab, i betydeligt omfang kan øge konventionens nyttige virkning, således at alle bidragsberettigede får gavn af det administrative samarbejde, som indføres med konventionen.

I den forbindelse vil Den Europæiske Union, så snart konventionen træder i kraft for dens vedkommende, udvide anvendelsesområdet for konventionens kapitel II og III til underholdspligt mellem ægtefæller og tidligere ægtefæller.

Desuden forpligter Den Europæiske Union sig til, inden for syv år og på baggrund af indhøstede erfaringer og andre kontraherende staters eventuelle udvidelseserklæringer, at undersøge muligheden for at udvide hele konventionens anvendelsesområde til alle former for underholdspligt, som udspringer af familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab.«

KONVENTION

om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer

(indgået den 23. november 2007)

DE STATER, SOM HAR UNDERTEGNET DENNE KONVENTION,

SOM ØNSKER AT forbedre samarbejdet mellem stater om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer,

SOM ER KLAR OVER behovet for procedurer, der giver resultater, og som er tilgængelige, hurtige, effektive, omkostningseffektive, fleksible og retfærdige,

SOM ØNSKER AT bygge videre på de bedste elementer i de eksisterende Haagerkonventioner og andre internationale instrumenter, navnlig De Forenede Nationers konvention om inddrivelse af underholdsbidrag i udlandet af 20. juni 1956,

SOM SØGER AT drage fordel af de teknologiske fremskridt og at skabe en smidig ordning, som fortsat kan udvikles i takt med ændrede behov og yderligere teknologiske fremskridt, der skaber nye muligheder,

SOM ERINDRER OM, at i medfør af artikel 3 og 27 i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder af 20. november 1989 gælder det, at:

- barnets tarv skal komme i første række i alle foranstaltninger vedrørende børn
- ethvert barn har ret til den levestandard, der kræves for barnets fysiske, psykiske, åndelige, moralske og sociale udvikling
- forældrene eller andre med ansvar for barnet har hovedansvaret for efter evne og økonomisk formåen at sikre de levevilkår, der er nødvendige for barnets udvikling, og
- deltagerstaterne skal træffe alle passende forholdsregler, herunder indgåelse af internationale aftaler, til at sikre inddrivelse af underholdsbidrag til barnet fra forældrene eller andre med økonomisk ansvar for barnet, især i tilfælde, hvor sådanne personer er bosat i en anden stat end barnet,

HAR BESLUTTET AT INDGÅ DENNE KONVENTION OG ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

KAPITEL I

FORMÅL, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål

Formålet med denne konvention er at sikre en effektiv international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer, navnlig ved

- a) at indføre en omfattende samarbejdsordning mellem myndighederne i de kontraherende stater
- b) at tilvejebringe mulighed for at indgive anmodning om at få truffet afgørelse om underholdsbidrag
- c) at sikre anerkendelse og fuldbyrdelse af bidragsafgørelser, og
- d) at stille krav om effektive foranstaltninger til hurtig fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne konvention finder anvendelse på:
 - a) underholdspligt, der følger af et forældre-barn forhold over for en person under 21 år
 - b) anerkendelse og fuldbyrdelse eller fuldbyrdelse af en afgørelse om ægtefællebidrag, når anmodningen indgives sammen med et krav, der falder under anvendelsesområdet for litra a), og
 - c) ægtefællebidrag, bortset fra kapitel II og III.
2. En kontraherende stat kan i overensstemmelse med artikel 62 forbeholde sig ret til at begrænse bestemmelserne i ovennævnte stk. 1, litra a), til personer under 18 år. En kontraherende stat, der tager dette forbehold, kan ikke kræve konventionen anvendt på personer med den alder, der er udelukket ved forbeholdet.

3. En kontraherende stat kan i medfør af artikel 63 erklære, at den vil udvide anvendelsesområdet for hele eller dele af konventionen til alle former for underholdspligt, som udspringer af familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab, herunder underholdspligt over for sårbare personer. Sådanne erklæringer giver kun anledning til forpligtelser mellem to kontraherende stater, i det omfang deres erklæringer dækker samme underholdspligt og samme dele i konventionen.

4. Bestemmelserne i denne konvention finder anvendelse på børn uanset forældrenes civilstand.

Artikel 3

Definitioner

I denne konvention forstås ved:

- a) »den bidragsberettigede«: enhver person, der er eller påstås at være berettiget til underholdsbidrag
- b) »den bidragspligtige«: enhver person, der er eller påstås at være pligtig til at betale underholdsbidrag
- c) »retshjælp«: den bistand, der er nødvendig for, at den, der indgiver anmodningen, kan få kendskab til sine rettigheder og gøre dem gældende og for at sikre, at anmodninger vil blive behandlet fuldstændigt og effektivt i den anmodede stat. Denne bistand kan efter behov omfatte juridisk rådgivning, bistand med henblik på at indbringe en sag for en myndighed, juridisk repræsentation samt fritagelse for sagsomkostninger
- d) »skriftlig aftale«: en aftale registreret på et hvilket som helst medie, hvis oplysninger er tilgængelige med henblik på senere brug
- e) »aftale om underholdsbidrag«: en skriftlig aftale vedrørende betaling af underholdsbidrag, som:
 - i) er formelt udarbejdet eller registreret som et officielt bekræftet dokument af en kompetent myndighed, eller
 - ii) er bekræftet af, indgået ved, registreret af eller arkiveret hos en kompetent myndighed,
 og som kan gøres til genstand for fornyet behandling eller ændres af en kompetent myndighed
- f) »sårbar person«: en person, der på grund af svækkelse eller utilstrækkelige åndsevner ikke er i stand til at forsørge sig selv.

KAPITEL II

ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE

Artikel 4

Udpegelse af centralmyndigheder

1. En kontraherende stat udpeger en centralmyndighed til at udføre de opgaver, som denne konvention pålægger en sådan myndighed.
2. Forbundsstater, stater med mere end ét retssystem og stater, der har selvstyrende territoriale enheder, kan udpege

mere end én centralmyndighed og angive disses territoriale eller personlige kompetence. Stater, som har udpeget mere end én centralmyndighed, angiver den centralmyndighed, som alle henvendelser kan rettes til med henblik på videresendelse til den kompetente centralmyndighed i den pågældende stat.

3. De kontraherende stater underretter Det Permanente Bureau for Haagerkonferencen om International Privatret meddelelse om udpegelsen af centrale myndigheden eller -myndighederne, deres kontaktoplysninger og eventuelt omfanget af opgaver som omhandlet i stk. 2, på det tidspunkt, hvor ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumentet deponeres, eller på det tidspunkt, hvor, en erklæring afgives i overensstemmelse med artikel 61. De kontraherende stater meddeler øjeblikkeligt eventuelle ændringer til Det Permanente Bureau.

Artikel 5

Centralmyndighedernes generelle opgaver

Centralmyndighederne:

- a) samarbejder med hinanden og fremmer samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i deres respektive stater for at opfylde formålet med konventionen
- b) søger så vidt muligt at finde løsninger på de problemer, der kan opstå ved anvendelsen af denne konvention.

Artikel 6

Centralmyndighedernes specifikke opgaver

1. Centralmyndighederne yder bistand i forbindelse med de i kapitel III omhandlede anmodninger. De har navnlig til opgave:

- a) at sende og modtage sådanne anmodninger
- b) at anlægge eller lette anlæggelsen af sager om sådanne anmodninger.

2. I forbindelse med sådanne anmodninger træffer de alle relevante foranstaltninger til:

- a) når omstændighederne kræver det, at yde eller lette ydelsen af retshjælp
- b) at hjælpe med at lokalisere den bidragspligtige eller den bidragsberettigede
- c) at hjælpe med at indhente relevante oplysninger om den bidragspligtiges eller den bidragsberettigedes indkomst og om nødvendigt formueforhold, herunder det sted, hvor aktiverne befinder sig
- d) at tilskynde til mindelige løsninger med henblik på at opnå frivillig betaling af underholdsbidrag, hvor det er hensigtsmæssigt ved hjælp af mægling, forlig eller tilsvarende processer
- e) at lette den løbende fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag, herunder eventuelle restancer
- f) at lette inddrivelse og hurtig overførsel af underholdsbidrag

- g) at lette fremskaffelsen af dokumentation eller andre beviser
- h) at yde bistand til at få fastslået slægtskab, hvis dette er nødvendigt med henblik på inddrivelse af underholdsbidrag
- i) at anlægge eller lette anlæggelsen af sager med henblik på at opnå nødvendige foreløbige foranstaltninger af territorial art, som har til formål at sikre resultatet af en verserende anmodning om underholdsbidrag
- j) at lette forkyndelse af dokumenter.

3. Centralmyndighedens opgaver efter denne artikel kan, i det omfang den pågældende stats lov tillader det, udføres af offentlige organer eller andre organer under tilsyn af denne stats kompetente myndigheder. De kontraherende stater underretter Det Permanente Bureau for Haagerkonferencen om International Privatret om udpegelsen af sådanne offentlige organer eller andre organer samt deres kontaktoplysninger og omfanget af deres opgaver. De kontraherende stater meddeler øjeblikkeligt eventuelle ændringer til Det Permanente Bureau.

4. Intet i denne artikel eller i artikel 7 indebærer, at centralmyndigheden pålægges en forpligtelse til at udøve beføjelser, der efter den anmodede stats lov kun kan udøves af judicielle myndigheder.

Artikel 7

Anmodninger om særlige foranstaltninger

1. En centralmyndighed kan over for en anden centralmyndighed fremsætte en begrundet anmodning om at træffe relevante særlige foranstaltninger i medfør af artikel 6, stk. 2, litra b), c), g), h), i) og j)), når der ikke verserer en anmodning ifølge artikel 10. Hvis den anmodede centralmyndighed vurderer, at det er nødvendigt for at bistå en potentiel anmodende part, med at indgive en anmodning i medfør af artikel 10 eller med at afgøre, om en sådan anmodning skal indgives, iværksætter den sådanne passende foranstaltninger.

2. En centralmyndighed kan også iværksætte særlige foranstaltninger efter anmodning fra en anden centralmyndighed i forbindelse med en verserende sag, der vedrører inddrivelse af underholdsbidrag i den anmodende stat, når sagen har et internationalt element.

Artikel 8

Centralmyndighedens omkostninger

1. Hver centralmyndighed afholder sine egne omkostninger i forbindelse med anvendelsen af denne konvention.

2. Centralmyndighederne kan ikke pålægge den, der indgiver en anmodning, en afgift for deres tjenester efter denne konvention, dog bortset fra ekstraordinære omkostninger som følge af en anmodning om en særlig foranstaltning i medfør af artikel 7.

3. Den anmodede centralmyndighed kan ikke inddrive de ekstraordinære omkostninger, der er omhandlet i stk. 2, uden at den, der indgiver anmodningen, har givet forudgående samtykke til ydelsen af disse tjenester til den pågældende pris.

KAPITEL III

ANMODNINGER VIA CENTRALMYNDIGHEDERNE

Artikel 9

Anmodninger via centralmyndighederne

En anmodning efter dette kapitel indgives via den centralmyndighed i den kontraherende stat, på hvis område den, der indgiver anmodningen, har sit opholdssted, til centralmyndigheden i den anmodede stat. Med henblik på denne bestemmelse udelukker opholdssted simpel tilstedeværelse.

Artikel 10

Kategorier af anmodninger

1. En bidragsberettiget, som søger at inddrive underholdsbidrag efter denne konvention, har mulighed for at indgive følgende kategorier af anmodninger i en anmodende stat med henblik på:

- a) anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse
- b) fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat
- c) at få truffet en afgørelse i den anmodede stat, hvis der ikke findes en sådan, herunder om nødvendigt om fastlæggelse af slægtskab
- d) at få truffet en afgørelse i den anmodede stat, hvis anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse ikke er mulig eller afvises på grund af manglende grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse ifølge artikel 20 eller af de grunde, der er nævnt i artikel 22, litra b) eller e)
- e) ændring af en afgørelse, der er truffet i den anmodede stat
- f) ændring af en afgørelse, der er truffet i en anden stat end den anmodede stat.

2. En bidragspligtig, mod hvem der findes en afgørelse om underholdspligt, har mulighed for at indgive anmodning om følgende:

- a) anerkendelse af en afgørelse eller en tilsvarende procedure, der fører til suspension eller begrænsning af fuldbyrdelsen af en tidligere afgørelse i den anmodede stat
- b) ændring af en afgørelse, der er truffet i den anmodede stat
- c) ændring af en afgørelse, der er truffet i en anden stat end den anmodede stat.

3. Medmindre andet er fastsat i denne konvention, afgøres de anmodninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, efter loven i den anmodede stat, og de anmodninger, der er omhandlet i stk. 1, litra c) til litra f), og stk. 2, litra b) og litra c), i overensstemmelse med kompetencereglerne i den anmodede stat.

Artikel 11

Indholdet af anmodninger

1. Alle anmodninger i medfør af artikel 10 skal mindst omfatte:

- a) en redegørelse for arten af anmodningen eller anmodningerne

- b) navn og kontaktoplysninger, herunder adresse samt fødselsdato for den, der indgiver anmodningen
- c) sagsøgtets navn samt, hvis der er kendskab hertil, adresse og fødselsdato
- d) navn og fødselsdato på enhver person, for hvem der anmodes om underholdsbidrag
- e) begrundelsen for anmodningen
- f) ved en anmodning fra en bidragsberettiget oplysninger om, hvortil underholdsbidraget skal sendes eller overføres elektronisk
- g) bortset fra anmodninger efter artikel 10, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), alle oplysninger eller dokumenter, som den anmodede stat har angivet i overensstemmelse med artikel 63
- h) navn og kontaktoplysninger på den person eller enhed under den centralmyndighed i den anmodende stat, der er ansvarlig for behandlingen af anmodningen.

2. Hvor det er relevant, og i det omfang der er kendskab hertil, skal anmodningen desuden navnlig omfatte:

- a) den bidragsberettigedes økonomiske situation
- b) den bidragspligtiges økonomiske situation, herunder navn og adresse på den bidragspligtiges arbejdsgiver samt arten af den bidragspligtiges aktiver og det sted, hvor de befinder sig
- c) eventuelle andre oplysninger, der kan bidrage til at lokalisere sagsøgte.

3. Anmodningen ledsages af eventuelle nødvendige supplerende oplysninger eller dokumentation, herunder dokumentation vedrørende ret til retshjælp for den, der indgiver anmodningen. Anmodninger efter artikel 10, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), skal kun ledsages af de dokumenter, der er nævnt i artikel 25.

4. En anmodning efter artikel 10 kan indgives i den udformning, som Haagerkonferencen om International Privatret har anbefalet og offentliggjort.

Artikel 12

Fremsendelse, modtagelse og behandling af anmodninger og sager via centralmyndighederne

1. Centralmyndigheden i den anmodende stat bistår den, der indgiver anmodningen, med at sikre, at anmodningen ledsages af alle de oplysninger og dokumenter, der vides at være nødvendige for behandlingen af anmodningen.

2. Når centralmyndigheden i den anmodende stat har fastslået, at anmodningen opfylder kravene i denne konvention, fremsender den anmodningen til centralmyndigheden i den anmodede stat på vegne af den, der indgiver anmodningen, og med dennes samtykke. Anmodningen skal ledsages af fremsendelsesformularen i bilag 1. Centralmyndigheden i den anmodende stat fremlægger efter anmodning fra centralmyndigheden i den anmodede stat en fuldstændig kopi bekræftet af den kompetente myndighed i afgørelsesstaten af de dokumenter, der er nævnt i artikel 16, stk. 3, artikel 25, stk. 1, litra a), b) og d), og stk. 3, litra b), samt artikel 30, stk. 3.

3. Senest seks uger efter datoen for modtagelsen af anmodningen bekræfter den anmodede centralmyndighed modtagelsen under anvendelse af formularen i bilag 2, den underretter

centralmyndigheden i den anmodende stat om, hvilke indledende skridt der er eller vil blive taget for at behandle anmodningen, og den kan anmode om eventuelle yderligere nødvendige dokumenter og oplysninger. Inden for samme periode på seks uger meddeler den anmodede centralmyndighed den anmodende centralmyndighed navn og kontaktoplysninger på den person eller enhed, der er ansvarlig for at besvare forespørgsler om forløbet af behandlingen af anmodningen.

4. Senest tre måneder efter datoen for bekræftelsen af modtagelsen underretter den anmodede centralmyndighed den anmodende centralmyndighed om status for behandlingen af anmodningen.

5. Den anmodende og den anmodede centralmyndighed holder hinanden underrettet om:

a) den person eller enhed, der er ansvarlig for behandlingen af en bestemt sag

b) sagens forløb

og svarer rettidigt på forespørgsler.

6. Centralmyndighederne behandler sagerne så hurtigt, som en korrekt sagsbehandling tillader.

7. Centralmyndighederne anvender indbyrdes de hurtigste og mest effektive kommunikationsmidler, de har til rådighed.

8. En anmodet centralmyndighed kan kun afslå at behandle en anmodning, hvis det er åbenbart, at kravene i denne konvention ikke er opfyldt. I så fald underretter denne centralmyndighed straks den anmodende centralmyndighed om grundene til afslaget.

9. Den anmodede centralmyndighed kan ikke afvise en anmodning alene med den begrundelse, at der er behov for supplerende dokumenter eller oplysninger. Den anmodede centralmyndighed kan dog bede den anmodende centralmyndighed om at fremsende disse supplerende dokumenter eller oplysninger. Hvis den anmodende centralmyndighed ikke efterkommer dette inden for tre måneder eller en længere periode som angivet af den anmodede centralmyndighed, kan den anmodede centralmyndighed beslutte, at den ikke længere vil behandle anmodningen. I det tilfælde underrettes den anmodende centralmyndighed om denne beslutning.

Artikel 13

Kommunikationsmidler

Anmodninger, der indgives via de kontraherende staters centralmyndigheder i overensstemmelse med dette kapitel, og dokumenter eller oplysninger, der er knyttet dertil, eller som er fremlagt af en centralmyndighed, kan ikke anfægtes af sagsøgte alene med henvisning til det kommunikationsmiddel, der er anvendt mellem de pågældende centralmyndigheder.

Artikel 14

Faktisk adgang til procedurer

1. Den anmodede stat giver de, der indgiver anmodninger faktisk adgang til procedurer, herunder fuldbyrdes- og appelprocedurer, der følger af anmodninger i henhold til dette kapitel.

2. For at sikre en sådan faktisk adgang yder den anmodede stat gratis retshjælp i overensstemmelse med artikel 14-17, medmindre stk. 3 finder anvendelse.

3. Den anmodede stat er ikke forpligtet til at yde gratis retshjælp, hvis og i det omfang procedurerne i den pågældende stat gør det muligt for den, der har fremsat anmodningen at føre sagen, uden at der er behov for en sådan bistand, og centralmyndigheden gratis stiller de tjenester, der er nødvendige hertil, til rådighed.

4. Retten til gratis retshjælp må ikke være mindre omfattende end den ret, der gælder i tilsvarende nationale sager.

5. Der kræves ikke sikkerhedsstillelse eller depositum af nogen art for betaling af sagsomkostninger i procedurer i henhold til denne konvention.

Artikel 15

Gratis retshjælp til anmodninger om underholdsbidrag til børn

1. Den anmodede stat yder gratis retshjælp i forbindelse med alle anmodninger, der indgives af en bidragsberettiget i medfør af dette kapitel vedrørende forældres underholdspligt over for en person under 21 år.

2. Uanset stk. 1 kan den anmodede stat i forbindelse med andre anmodninger end dem, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra a) og b), og sager, der er omfattet af artikel 20, stk. 4, afslå gratis retshjælp, hvis den finder, at anmodningen eller en eventuel appel på baggrund af sagens realiteter er åbenlyst ubegrundet.

Artikel 16

Erklæring om tilladelse til at anvende en behovsvurdering på grundlag af barnets midler

1. Uanset artikel 15, stk. 1, kan en stat i medfør af artikel 63 erklære, at den vil yde gratis retshjælp til anmodninger, der ikke henhører under artikel 10, stk. 1, litra a) og b), og de tilfælde, der er omfattet af artikel 20, stk. 4, forudsat at der foretages en vurdering af barnets midler.

2. Når der afgives en sådan erklæring, underretter den pågældende stat Det Permanente Bureau for Haagerkonferencen om International Privatret om, hvordan vurderingen af barnets midler vil blive foretaget, herunder hvilke økonomiske kriterier der skal opfyldes.

3. En anmodning efter stk. 1, der rettes til en stat, der har afgivet en erklæring som nævnt i samme stykke, skal indeholde en formel attest fra den, der indgiver anmodningen, om, at barnets midler opfylder kriterierne i stk. 2. Den anmodede stat kan kun kræve yderligere beviser for barnets midler, hvis den har begrundet mistanke om, at de fremlagte oplysninger er ukorrekte.

4. Hvis den mest favorable lovhjemlede retshjælp i den anmodede stat med hensyn til anmodninger ifølge dette kapitel vedrørende en forælders underholdspligt over for et barn er mere favorabel end den retshjælp, der er nævnt i stk. 1-3, ydes den mest favorable retshjælp.

Artikel 17

Anmodninger, der ikke er omfattet af artikel 15 og 16

For alle anmodninger i henhold til denne konvention, bortset fra anmodninger efter artikel 15 og 16, gælder følgende:

- a) retten til gratis retshjælp kan underkastes en vurdering af de økonomiske midler og en vurdering af sagens realitet
- b) en part, som i afgørelsesstaten er indrømmet gratis retshjælp, skal i forbindelse med en eventuel anerkendelses- eller fuldbyrdelsesprocedure mindst have ret til gratis retshjælp i samme omfang som lovhjemlet i den anmodede stat under de samme omstændigheder.

KAPITEL IV

RESTRIKTIONER FOR INDBRINGELSE AF SAGER

Artikel 18

Begrænsning af sagsanlæg

1. Når en afgørelse er truffet i en kontraherende stat, hvor den bidragsberettigede har sit sædvanlige opholdssted, kan den bidragspligtige ikke anlægge sag med henblik på en ny eller ændret afgørelse i en anden kontraherende stat, så længe den bidragsberettigede har sit sædvanlige opholdssted i den stat, hvor afgørelsen er truffet.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse:

- a) hvis parterne skriftligt har aftalt, at anden kontraherende stat har kompetence, dog ikke i tvister vedrørende underholdspligt for børn
- b) hvis den bidragsberettigede anerkender denne anden stats kompetence enten udtrykkeligt eller ved, ved først givne lejlighed, at tage stilling til sagens realiteter uden at bestride kompetencen
- c) hvis den kompetente myndighed i afgørelsesstaten ikke kan eller nægter at erklære sig kompetent til at ændre afgørelsen eller træffe en ny afgørelse, eller
- d) hvis den afgørelse, der er truffet i afgørelsesstaten, ikke kan anerkendes eller erklæres for eksigibel i den kontraherende stat, hvor der påtænkes anlagt sag med henblik på at få truffet en ny eller ændret afgørelse.

KAPITEL V

ANERKENDELSE OG FULDBYRDELSE

Artikel 19

Kapitlets anvendelsesområde

1. Dette kapitel finder anvendelse på afgørelser truffet af en juridisk eller en administrativ myndighed vedrørende underholdspligt. Begrebet »afgørelse« omfatter også et forlig eller en aftale indgået for eller godkendt af en sådan myndighed. En afgørelse kan omfatte automatisk tilpasning ved indeksering, krav om betaling af restancer og om betaling af underholdsbidrag eller renter med tilbagevirkende kraft, samt fastsættelse af sagsomkostninger og udgifter.

2. Hvis en afgørelse ikke udelukkende vedrører underholdspligt, begrænses virkningen af dette kapitel til de dele af afgørelsen, der vedrører underholdspligt.

3. Med henblik på stk. 1 forstås ved »administrativ myndighed« et offentligt organ, hvis afgørelser ifølge den pågældende stats lovgivning:

- a) kan gøres til genstand for appel eller fornyet prøvelse ved en judiciel myndighed, og
- b) har samme retskraft og -virkning som en afgørelse truffet af en judiciel myndighed i samme sag.

4. Dette kapitel finder også anvendelse på aftaler om underholdsbidrag i medfør af artikel 30.

5. Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse, der indgives direkte til en kompetent myndighed i den anmodede stat, jf. artikel 37.

Artikel 20

Grundlag for anerkendelses- og fuldbyrdelse

1. En afgørelse, som træffes i en kontraherende stat (»afgørelsesstaten«), skal anerkendes og fuldbyrdes i andre kontraherende stater, hvis:

- a) sagsøgte havde sit sædvanlige opholdssted i afgørelsesstaten, da sagen blev anlagt
- b) sagsøgte har anerkendt kompetence enten udtrykkeligt eller ved at tage stilling til sagens realiteter uden at bestride kompetencen ved først givne lejlighed
- c) den bidragsberettigede havde sit sædvanlige opholdssted i afgørelsesstaten, da sagen blev anlagt
- d) det barn, der er tilkendt underholdsbidrag, havde sit sædvanlige opholdssted i afgørelsesstaten, da sagen blev anlagt, forudsat at sagsøgte har boet sammen med barnet i denne stat eller har haft bopæl i denne stat og sørget for barnets underhold der
- e) parterne har indgået en skriftlig aftale om kompetence, dog ikke i tvister vedrørende underholdspligt over for børn, eller
- f) afgørelsen er truffet af en myndighed, der udøver kompetence i en sag om retlig status eller forældresansvar, medmindre denne kompetence alene støttes på en af parternes nationalitet.

2. En kontraherende stat kan tage forbehold vedrørende stk. 1, litra c), e) eller f), jf. artikel 62.

3. En kontraherende stat, der tager forbehold ifølge stk. 2, skal anerkende og fuldbyrde en afgørelse, hvis statens lovgivning under lignende forhold giver eller ville have givet dens myndigheder kompetence til at træffe en sådan afgørelse.

4. En kontraherende stat skal, hvis anerkendelse af en afgørelse ikke er mulig på grund af et forbehold ifølge stk. 2, og

hvis den bidragspligtige har sit sædvanlige opholdssted i denne stat, træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at træffe en afgørelse til gavn for den bidragsberettigede. Ovenstående sætning finder ikke anvendelse på direkte anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse ifølge artikel 19, stk. 5, eller krav om underhold som nævnt i artikel 2, stk. 1, litra b).

5. En afgørelse til fordel for et barn under 18 år, der ikke kan anerkendes udelukkende på grund af et forbehold vedrørende stk. 1, litra c), e) eller f), skal give barnet ret til underhold i den anmodede stat.

6. En afgørelse anerkendes kun, hvis den har retskraft i afgørelsesstaten, og den fuldbyrdes kun, hvis den er eksigibel i afgørelsesstaten.

Artikel 21

Udskillelse og delvis anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Hvis den anmodede stat ikke kan anerkende eller fuldbyrde hele afgørelsen, skal den anerkende eller fuldbyrde de dele af afgørelsen, der kan anerkendes eller fuldbyrdes.

2. Der kan altid anmodes om delvis anerkendelse eller fuldbyrdelse af en afgørelse.

Artikel 22

Grunde til nægtelse af anerkendelse og fuldbyrdelse

Anerkendelse og fuldbyrdelse kan nægtes, hvis:

- a) anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen ville være åbenbart uforenelig med de grundlæggende retsprincipper (»ordre public«) i den anmodede stat
- b) afgørelsen er opnået ved processuelt bedrageri
- c) der verserer en sag mellem de samme parter i en tvist om samme genstand og på samme grundlag ved en myndighed i den anmodede stat, og denne sag blev indledt først
- d) afgørelsen er uforenelig med en afgørelse, der er truffet enten i den anmodede stat eller i en anden stat mellem de samme parter i en tvist om samme genstand og på samme grundlag, og sidstnævnte afgørelse opfylder betingelserne anerkendelse og fuldbyrdelse i den anmodede stat
- e) i en sag, hvor sagsøgte hverken har givet møde eller været repræsenteret under sagen i afgørelsesstaten:
 - i) når lovgivningen i afgørelsesstaten foreskriver, at sagsøgte skal underrettes om sagen, og denne ikke er blevet behørigt underrettet og ikke har haft mulighed for at udtale sig, eller
 - ii) når loven i afgørelsesstaten ikke foreskriver, at sagsøgte skal underrettes om sagen, og denne ikke er blevet behørigt underrettet om afgørelsen og ikke har haft mulighed for at gøre indsigelse mod eller appellere afgørelsen under henvisning til faktiske eller retlige forhold, eller

f) afgørelsen er truffet i modstrid med artikel 18.

Artikel 23

Procedure for en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Med forbehold af bestemmelserne i denne konvention reguleres procedurerne for anerkendelse og fuldbyrdelse af loven i den anmodede stat.

2. Når en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse indgives via centralmyndighederne i overensstemmelse med kapitel III, skal centralmyndigheden straks:

- a) videresende anmodningen til den kompetente myndighed, som uden ophør erklærer afgørelsen for eksigibel eller registrerer afgørelsen til fuldbyrdelse, eller
- b) selv træffer sådanne foranstaltninger, hvis myndigheden har kompetence hertil.

3. Hvis anmodningen indgives direkte til en kompetent myndighed i den anmodede stat i overensstemmelse med artikel 19, stk. 5, erklærer denne myndighed uden ophør afgørelsen for eksigibel eller registrerer afgørelsen til fuldbyrdelse.

4. En erklæring eller registrering kan kun afvises af de grunde, der er nævnt i artikel 22, litra a). På dette tidspunkt kan hverken den, der indgiver anmodningen, eller sagsøgte gøre indsigelser.

5. Den, der indgiver anmodningen, og sagsøgte skal straks underrettes om en erklæring eller registrering i medfør af stk. 2 og 3, eller en nægtelse i medfør af stk. 4, og har mulighed for fremsætte indsigelser mod eller appellere afgørelsen under henvisning til faktiske eller retlige forhold.

6. En indsigelse eller appel skal fremsættes inden 30 dage efter underretning ifølge stk. 5. Hvis den anfægtende part ikke har bopæl i den kontraherende stat, hvor erklæringen eller registreringen er foretaget eller nægtet, skal indsigelse eller appel fremsættes inden 60 dage efter underretning.

7. En indsigelse eller appel kan udelukkende baseres på følgende:

- a) de grunde til at nægte anerkendelse og fuldbyrdelse, der er nævnt i artikel 22
- b) grundlaget for anerkendelse og fuldbyrdelse ifølge artikel 20
- c) ægtheden eller integriteten af dokumenter, der er fremsendt i medfør af artikel 25, stk. 1, litra a), b) eller d), eller stk. 3, litra b).

8. Sagsøgtes indsigelse eller appel kan også baseres på indfrielse af gælden, i det omfang anerkendelse og fuldbyrdelse vedrører allerede forfaldne betalinger.

9. Den, der indgiver anmodningen, og sagsøgte underrettes straks om den afgørelse, der træffes som følge af indsigelsen eller appellen.

10. Hvis lovgivningen i den anmodede stat giver yderligere mulighed for appel, må det ikke føre til, at fuldbyrdelsen af afgørelsen udsættes, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

11. Når der skal træffes afgørelser om anerkendelse og fuldbyrdelse, herunder afgørelser vedrørende en appel, skal den kompetente myndighed handle hurtigt.

Artikel 24

Alternativ procedure for en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Uanset artikel 23, stk. 2-11, kan en stat i overensstemmelse med artikel 63 erklære, at den vil anvende proceduren for anerkendelse og håndhævelse som fastsat i denne artikel.

2. Når en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse indgives via centralmyndighederne i overensstemmelse med kapitel III, skal den anmodede centralmyndighed straks:

- a) videresende anmodningen til den kompetente myndighed, som træffer afgørelse om anmodningen om anerkendelse og fuldbyrdelse, eller
- b) selv træffe en sådan afgørelse, hvis myndigheden har kompetence hertil.

3. Den kompetente myndighed træffer afgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse, når sagsøgte uden ophør er blevet behørigt underrettet om sagen, og begge parter har haft en rimelig mulighed for at udtale sig.

4. Den kompetente myndighed kan på eget initiativ tage de grunde til nægtelse af anerkendelse og fuldbyrdelse, der er nævnt i artikel 22, litra a), c) og d), op til fornyet vurdering. Den kan revurdere de grunde, der er nævnt i artikel 20, 22 og 23, stk. 7, litra c), hvis sagsøgte har gjort disse gældende, eller hvis der opstår tvivl om disse grunde som følge af dokumenter fremlagt i overensstemmelse med artikel 25.

5. Nægtelse af anerkendelse og fuldbyrdelse kan også begrundes med indfrielse af gælden, i det omfang anerkendelse og fuldbyrdelse vedrører allerede forfaldne betalinger.

6. Hvis lovgivningen i den anmodede stat giver mulighed for appel, må det ikke føre til, at fuldbyrdelsen af afgørelsen udsættes, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

7. Når der skal træffes afgørelser om anerkendelse og fuldbyrdelse, herunder afgørelser vedrørende en appel, skal den kompetente myndighed handle hurtigt.

Artikel 25

Dokumenter

1. En anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse efter artikel 23 eller artikel 24 skal ledsages af følgende:

- a) afgørelsens fulde tekst
- b) et dokument, der angiver, at afgørelsen er eksigibel i afgørelsesstaten, og hvis der er tale om en afgørelse truffet af en administrativ myndighed, et dokument, der angiver, at kravene i artikel 19, stk. 3, er opfyldt, medmindre den pågældende stat i overensstemmelse med artikel 57 har præciseret, at afgørelser fra statens administrative myndigheder altid opfylder disse krav

- c) hvis sagsøgte hverken har givet møde eller været repræsenteret under retssagen i afgørelsesstaten, et dokument eller flere dokumenter, der alt efter omstændighederne dokumenterer, at sagsøgte er blevet behørigt underrettet om retssagen og har haft mulighed for at udtale sig, eller at sagsøgte er blevet behørigt underrettet om afgørelsen og har haft mulighed for at gøre indsigelse eller påklage afgørelsen under henvisning til faktiske eller retlige forhold
- d) hvor nødvendigt et dokument med angivelse af restancer og datoen for opgørelsen heraf
- e) hvor nødvendigt et dokument med oplysninger, der skal bruges til at foretage de nødvendige beregninger, hvis afgørelsen foreskriver automatisk indeksning
- f) hvor nødvendigt et dokument, der angiver, i hvilket omfang den, der indgiver anmodningen, har fået gratis retshjælp i afgørelsesstaten.

2. Efter en indsigelse eller appel i medfør af artikel 23, stk. 7, litra c), eller efter anmodning fra den kompetente myndighed i den anmodede stat fremlægges der straks en fuldstændig kopi af det omhandlede dokument bekræftet af den kompetente myndighed i afgørelsesstaten:

- a) af centralmyndigheden i den anmodende stat, hvis anmodningen er indgivet i overensstemmelse med kapitel III
- b) af den, der indgiver anmodningen, hvis anmodningen er indgivet direkte til en kompetent myndighed i den anmodede stat.

3. En kontraherende stat kan i overensstemmelse med artikel 57 præcisere:

- a) at anmodningen skal ledsages af en fuldstændig kopi af afgørelsen bekræftet af den kompetente myndighed i afgørelsesstaten
- b) omstændigheder, under hvilke den i stedet for afgørelsens fulde tekst vil acceptere en sammenfatning eller et uddrag af afgørelsen udarbejdet af den kompetente myndighed i afgørelsesstaten i den udformning, som Haagerkonferencen om International Privatret har anbefalet og offentliggjort, eller
- c) at den ikke kræver et dokument, der erklærer, at kravene i artikel 19, stk. 3, er opfyldt.

Artikel 26

Procedure for en anmodning om anerkendelse

Dette kapitel finder tilsvarende anvendelse på en anmodning om anerkendelse af en afgørelse, bortset fra at kravet om eksigibilitet erstattes af kravet om, at afgørelsen har retskraft i afgørelsesstaten.

Artikel 27

Fastlæggelse af de faktiske omstændigheder

De kompetente myndigheder i den anmodede stat er bundet af de faktiske omstændigheder, hvorpå myndigheden i afgørelsesstaten støttede sin kompetence.

Artikel 28

Ingen prøvelse med hensyn til sagens realitet

De kompetente myndigheder i den anmodede stat må ikke foretage prøvelse af sagens realitet.

Artikel 29

Intet krav om fysisk tilstedeværelse for barnet eller den, der indgiver anmodningen

Fysisk tilstedeværelse for barnet eller den, der indgiver anmodningen, er ikke påkrævet i sager, der indledes i den anmodede stat i henhold til dette kapitel.

Artikel 30

Aftaler om underholdsbidrag

1. En aftale om underholdsbidrag indgået i en kontraherende stat skal kunne anerkendes og fuldbyrdes som en afgørelse i henhold til dette kapitel, forudsat at den er eksigibel som en afgørelse i afgørelsesstaten.

2. Med henblik på artikel 10, stk. 1, litra a) og b), og stk. 2, litra a), omfatter begrebet »afgørelse« en aftale om underholdsbidrag.

3. En anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse skal ledsages af følgende:

- a) den fulde tekst af aftalen om underholdsbidrag, og
- b) et dokument, der fastslår, at den pågældende aftale om underholdsbidrag er eksigibel som en afgørelse i afgørelsesstaten.

4. Anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag kan nægtes, hvis:

- a) anerkendelse og fuldbyrdelse er åbenbart uforenelig med de grundlæggende retsprincipper i den anmodede stat
- b) aftalen om underholdsbidrag er opnået ved svig eller forfalskning
- c) aftalen om underholdsbidrag er uforenelig med en afgørelse, der er truffet enten i den anmodede stat eller i en anden stat mellem de samme parter i en tvist om samme genstand og på samme grundlag, og sidstnævnte afgørelse opfylder betingelserne for anerkendelse og fuldbyrdelse i den anmodede stat.

5. Bestemmelserne i dette kapitel finder med undtagelse af artikel 20, 22, 23, stk. 7, og artikel 25, stk. 1 og 3, alt andet lige anvendelse på anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag, dog således at:

- a) en erklæring eller registrering i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2 og 3, kun kan afvises af de grunde, der er nævnt i stk. 4, litra a)
- b) en indsigelse eller appel som nævnt i artikel 23, stk. 6, udelukkende kan baseres på følgende:
- i) de grunde til nægtelse af anerkendelse og fuldbyrdelse, der er nævnt i stk. 4

- ii) ægtheden eller integriteten af dokumenter, der fremlægges i medfør af stk. 3
- c) hvad angår proceduren efter artikel 24, stk. 4, kan den kompetente myndighed på eget initiativ tage den grund til nægtelse af anerkendelse og fuldbyrdelse, der er nævnt i stk. 4, litra a), i denne artikel, op til fornyet behandling. Den kan revurdere de grunde, der er nævnt i stk. 4 i denne artikel, samt ægtheden eller integriteten af dokumenter fremlagt i overensstemmelse med stk. 3, hvis sagsøgte har gjort disse gældende, eller hvis der opstår tvivl om de påberåbte grunde som følge af disse dokumenter.
6. En sag om anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag udsættes, hvis en indsigelse vedrørende aftalen behandles af en kompetent myndighed i en kontraherende stat.
7. En stat kan i overensstemmelse med artikel 63 erklære, at anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag udelukkende kan indgives via centralmyndighederne.
8. En kontraherende stat kan i overensstemmelse med artikel 62 forbeholde sig ret til ikke at anerkende og fuldbyrde en aftale om underholdsbidrag.

Artikel 31

Afgørelser, der kommer i stand som en kombination af foreløbige og stadfæstende foranstaltninger

Når en afgørelse kommer i stand som en kombination af en foreløbig foranstaltning truffet i en stat og en foranstaltning truffet af en myndighed i en anden stat, der stadfæster den foreløbige foranstaltning (»den stadfæstende stat«):

- vil begge stater med henblik på dette kapitel blive anset for at være afgørelsesstat
- vil kravene i artikel 22, litra e), blive anset for opfyldt, hvis sagsøgte har fået behørigt kendskab til procedurerne i den stadfæstende stat og mulighed for at gøre indsigelse mod stadfæstelse af den foreløbige foranstaltning
- vil kravet i artikel 20, stk. 6, om at en afgørelse skal være eksigibel i afgørelsesstaten, blive anset for at være opfyldt, hvis afgørelsen er eksigibel i den stadfæstende stat, og
- vil artikel 18 ikke være til hinder for, at der indledes sager om ændring af afgørelsen i de pågældende stater.

KAPITEL VI

FULDBYRDELSE I DEN ANMODEDE STAT

Artikel 32

Fuldbyrdelse i henhold til national ret

- Med forbehold af bestemmelserne i dette kapitel sker fuldbyrdelse i overensstemmelse med loven i den anmodede stat.
- Fuldbyrdelse skal ske omgående.
- Hvis anmodningen indgives via centralmyndighederne, og afgørelsen er erklæret eksigibel eller er registreret med henblik på fuldbyrdelse ifølge kapitel V, gennemføres fuldbyrdelsen, uden at den, der indgiver anmodningen, skal foretage sig yderligere.

4. Hvad angår varigheden af underholdspligten, finder de regler, der gælder i afgørelsesstaten, anvendelse.

5. En eventuel forældelsesfrist for fuldbyrdelse af restancer fastsættes enten efter loven i afgørelsesstaten eller loven i den anmodede stat, afhængig af hvilken lov der foreskriver den længste forældelsesfrist.

Artikel 33

Ikke-diskrimination

For sager, der er omfattet af denne konvention, tilbyder den anmodede stat fuldbyrdelsesmetoder, der mindst svarer til de metoder, der gælder for nationale sager.

Artikel 34

Fuldbyrdelsesforanstaltninger

- De kontraherende stater sørger for, at deres nationale ret indeholder effektive foranstaltninger til at fuldbyrde afgørelser, der er omfattet af denne konvention.
- Sådanne foranstaltninger kan omfatte:
 - lønindeholdelse
 - udlæg i bankindeståender og andre kilder
 - fradrag i sociale ydelser
 - pantsætning eller tvangssalg af fast ejendom
 - tilbageholdelse af overskydende skat
 - indeholdelse af eller udlæg i pensionsydelser
 - indberetning til kreditbureauer
 - nægtelse, suspension eller inddragelse af forskellige tilladelser (f.eks. kørekort)
 - brug af mægling, forlig eller lignende fremgangsmåder for at nå frem til frivillig efterlevelse.

Artikel 35

Overførsel af pengemidler

- De kontraherende stater opfordres til, bl.a. gennem internationale aftaler, at fremme brugen af de mest omkostnings-effektive og praktiske metoder til overførsel af pengemidler i form af underholdsbidrag.
- En kontraherende stat, ifølge hvis lov overførslen af pengemidler er begrænset, skal give højeste prioritet til overførsel af pengemidler i medfør af denne konvention.

KAPITEL VII

OFFENTLIGE ORGANER

Artikel 36

Offentlige organer i rollen som den, der indgiver anmodningen

- I forbindelse med anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse efter artikel 10, stk. 1, litra a) og b), og sager, der henhører under artikel 20, stk. 4, omfatter »den bidragsberettigede« offentlige organer, som handler på vegne af en person,

der er berettiget til underholdsbidrag, eller et organ, der er berettiget til godtgørelse af ydelser, der er udbetalt i stedet for underholdsbidrag.

2. Et offentligt organs ret til at handle på vegne af en person, der er berettiget til underholdsbidrag, eller til at anmode om godtgørelse af ydelser, der er udbetalt til den bidragsberettigede i stedet for underholdsbidrag, er undergivet den lov, der gælder for det pågældende organ.

3. Et offentligt organ kan anmode om anerkendelse eller kræve fuldbyrdelse af:

- a) en afgørelse, der er truffet over for en bidragspligtig efter anmodning fra et offentligt organ, som kræver godtgørelse af ydelser, der er udbetalt i stedet for underholdsbidrag
- b) en afgørelse, der er truffet mellem en bidragsberettiget og en bidragspligtig, i det omfang der er udbetalt ydelser til den bidragsberettigede i stedet for underholdsbidrag.

4. Det offentlige organ, der anmoder om anerkendelse eller kræver fuldbyrdelse af en afgørelse, skal på anmodning forelægge alle de dokumenter, der er nødvendige for at fastslå dets rettigheder i henhold til stk. 2 og for at godtgøre, at ydelserne er blevet udbetalt til den bidragsberettigede.

KAPITEL VIII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 37

Anmodninger fremsat direkte til de kompetente myndigheder

1. Konventionen udelukker ikke anvendelse af procedurer, der ifølge national ret i en kontraherende stat giver en person (den, der indgiver anmodningen) mulighed for direkte at henvende sig til en kompetent myndighed i den pågældende stat i et anliggende, der er omfattet af denne konvention, for at få truffet eller ændret en afgørelse om underholdsbidrag, jf. dog artikel 18.

2. Artikel 14, stk. 5, og artikel 17, litra b), og bestemmelserne i kapitel V, VI, VII og dette kapitel, bortset fra artikel 40, stk. 2, artikel 42, artikel 43, stk. 3, artikel 44, stk. 3, artikel 45 og 55, finder anvendelse på en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse, der fremsættes direkte til en kompetent myndighed i en kontraherende stat.

3. Med henblik på stk. 2 finder artikel 2, stk. 1, litra a), anvendelse på en afgørelse om underholdsbidrag til en sårbar person over den alder, der er anført i nævnte litra, når en sådan afgørelse er truffet, før personen nåede denne alder og tilkendte personen underholdsbidrag ud over denne alder på grund af svækkelsen.

Artikel 38

Beskyttelse af personoplysninger

Personoplysninger, der indsamles eller videregives i medfør af denne konvention, må udelukkende bruges til de formål, til hvilke de er indsamlet eller videregivet.

Artikel 39

Fortrolighed

Myndigheder, der behandler oplysninger, skal sikre, at de holdes fortrolige i henhold til loven i den pågældende myndigheds stat.

Artikel 40

Ikke-offentliggørelse af oplysninger

1. En myndighed må ikke offentliggøre eller bekræfte oplysninger, der er indsamlet eller videregivet i medfør af denne konvention, hvis den vurderer, at det kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed.

2. En vurdering herom foretaget af en centralmyndighed skal andre centralmyndigheder tage hensyn til, navnlig i sager om vold i familieforhold.

3. Denne artikel hindrer på ingen måde, at der indsamles og videregives oplysninger af og mellem myndigheder, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde forpligtelserne ifølge konventionen.

Artikel 41

Ingen legalisering

Der kræves ingen legalisering eller opfyldelse af en tilsvarende formalitet i forbindelse med denne konvention.

Artikel 42

Fuldmagt

Centralmyndigheden i den anmodede stat kan kun kræve fuldmagt fra den, der indgiver anmodningen, hvis den handler på vedkommendes vegne i retssager eller i sager indbragt for andre myndigheder eller med henblik på at udpege en repræsentant i den henseende.

Artikel 43

Inddrivelse af omkostninger

1. Inddrivelse af omkostninger, der opstår ved anvendelsen af denne konvention, har ikke forrang for inddrivelse af underholdsbidrag.

2. En stat kan inddrive omkostningerne fra en tabende part.

3. Med henblik på en anmodning efter artikel 10, stk. 1, litra b), om inddrivelse af omkostninger fra en tabende part, jf. stk. 2, omfatter begrebet »bidragsberettiget« i artikel 10, stk. 1, en stat.

4. Denne artikel anvendes med forbehold af artikel 8.

Artikel 44

Sprogkrav

1. Anmodninger og tilknyttede dokumenter skal indgives på originalsproget og skal ledsages af en oversættelse til et officielt sprog i den anmodede stat eller et andet sprog, som den anmodede stat har erklæret at ville acceptere, jf. artikel 63, medmindre den kompetente myndighed i den pågældende stat giver dispensation for oversættelse.

2. En kontraherende stat, der har mere end et officielt sprog, og som på grund af national ret ikke på hele sit territorium kan acceptere dokumenter på et af disse sprog, angiver i en erklæring ifølge artikel 63, på hvilket sprog sådanne dokumenter eller oversættelser deraf skal affattes med henblik på indgivelse i de nævnte geografiske områder.

3. Medmindre centralmyndighederne har indgået anden aftale, skal alle meddelelser mellem disse myndigheder ske på et officielt sprog i den anmodede stat eller på engelsk eller fransk. En kontraherende stat kan imidlertid i overensstemmelse med artikel 62 tage forbehold, hvad angår brug af engelsk eller fransk.

Artikel 45

Oversættelsesressourcer og -omkostninger

1. I forbindelse med anmodninger efter kapitel III kan centralmyndighederne i en individuel sag eller generelt aftale, at oversættelse til et af den anmodede stats officielle sprog kan foretages i den anmodede stat fra originalsproget eller fra et andet aftalt sprog. Hvis der ikke er indgået en aftale, og det ikke er muligt for den anmodende centralmyndighed at opfylde kravene i artikel 44, stk. 1 og 2, kan anmodningen og tilknyttede dokumenter fremsendes med oversættelse til engelsk eller fransk med henblik på yderligere oversættelse til et af den anmodede stats officielle sprog.

2. Omkostningerne ved oversættelse af anmodningen som nævnt i stk. 1 bæres af den anmodende stat, medmindre andet er aftalt med centralmyndighederne i de berørte stater.

3. Uanset artikel 8 kan den anmodende centralmyndighed pålægge den, der indgiver anmodningen, at betale for oversættelse af en anmodning og tilknyttede dokumenter, medmindre disse omkostninger kan dækkes af statens retshjælpssystem.

Artikel 46

Stater med flere retssystemer — fortolkning

1. For så vidt angår en stat, hvor to eller flere retssystemer eller regelsæt vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne konvention, finder anvendelse i forskellige territoriale enheder:

- a) skal enhver henvisning til en stats lovgivning eller procedurer forstås som en henvisning til den lovgivning eller de procedurer, der gælder for den pågældende territoriale enhed
- b) skal enhver henvisning til en afgørelse, der er truffet, anerkendt, anerkendt og fuldbyrdet, fuldbyrdet eller ændret i en stat, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til en afgørelse, der er truffet, anerkendt, anerkendt og fuldbyrdet, fuldbyrdet eller ændret i den pågældende territoriale enhed
- c) skal enhver henvisning til en retslig eller administrativ myndighed i en stat, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til en retslig eller administrativ myndighed i den pågældende territoriale enhed
- d) skal enhver henvisning til de kompetente myndigheder, offentlige organer eller andre organer i en stat, bortset fra centralmyndighederne, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til de myndigheder eller organer, der er bemyndiget til at handle i den pågældende territoriale enhed

e) skal enhver henvisning til bopæl eller sædvanligt opholdssted i en stat, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til bopæl eller sædvanligt opholdssted i den pågældende territoriale enhed

f) skal enhver henvisning til det sted, hvor aktiver befinder sig, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til det sted, hvor aktiver befinder sig i den pågældende territoriale enhed

g) skal enhver henvisning til en gældende gensidig aftale i en stat, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til en gældende gensidig aftale i den pågældende territoriale enhed

h) skal enhver henvisning til gratis retshjælp i en stat, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til gratis retshjælp i den pågældende territoriale enhed

i) skal enhver henvisning til en aftale om underholdsbidrag i en stat, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til en aftale om underholdsbidrag i den pågældende territoriale enhed

j) skal enhver henvisning til inddrivelse af omkostninger foretaget af en stat, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til inddrivelse af omkostninger foretaget af den pågældende territoriale enhed.

2. Denne artikel finder ikke anvendelse på en organisation for regional økonomisk integration.

Artikel 47

Stater med flere retssystemer — materielle regler

1. En kontraherende stat med to eller flere territoriale enheder, hvor der gælder forskellige retssystemer, er ikke forpligtet til at anvende denne konvention i tilfælde, der udelukkende vedrører disse forskellige territoriale enheder.

2. En kompetent myndighed i en territorial enhed i en kontraherende stat med to eller flere territoriale enheder, hvor der gælder forskellige retssystemer, er ikke forpligtet til at anerkende eller fuldbyrde en afgørelse fra en anden kontraherende stat, blot fordi afgørelsen i henhold til denne konvention er blevet anerkendt eller fuldbyrdet i en anden territorial enhed i samme kontraherende stat.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på en organisation for regional økonomisk integration.

Artikel 48

Koordinering med tidligere Haagerkonventioner om underholdsbidrag

Mellem de kontraherende stater erstatter denne konvention i henhold til artikel 56, stk. 2, Haagerkonventionen af 2. oktober 1973 om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt, og Haagerkonventionen af 15. april 1958 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser vedrørende underholdspligt over for børn, i det omfang anvendelsesområdet for disse konventioner mellem disse stater er sammenfaldende med denne konventions anvendelsesområde.

*Artikel 49***Koordinering med New York-konventionen af 1956**

Mellem de kontraherende stater erstatter denne konvention De Forenede Nationers konvention af 20. juni 1956 om inddrivelse af underholdsbidrag i udlandet, i det omfang anvendelsesområdet for konventionen mellem disse stater er sammenfaldende med denne konventions anvendelsesområde.

*Artikel 50***Forholdet til tidligere Haagerkonventioner om forkyndelse af dokumenter og bevisoptagelse**

Denne konvention berører ikke Haagerkonventionen af 1. marts 1954 om civilprocessen, Haagerkonventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål og Haagerkonventionen af 18. marts 1970 om bevisoptagelse i udlandet i sager om civile eller kommercielle spørgsmål.

*Artikel 51***Koordination af instrumenter og supplerende aftaler**

1. Denne konvention berører ikke andre internationale instrumenter, som de kontraherende stater er parter i, og som omfatter bestemmelser vedrørende anliggender, der er reguleret af denne konvention.

2. Enhver kontraherende stat kan med en eller flere kontraherende stater indgå aftaler, der indeholder bestemmelser om anliggender, der er reguleret af denne konvention, med henblik på at forbedre anvendelsen af konventionen mellem dem, forudsat at sådanne aftaler er i overensstemmelse med konventionens formål og hensigt og ikke påvirker anvendelsen af konventionen i forholdet mellem disse stater og andre kontraherende stater. De stater, der har indgået en sådan aftale, skal fremsende en kopi til depositaren for denne konvention.

3. Stk. 1 og 2 finder også anvendelse på gensidige aftaler og på ensartede lovgivninger baseret på særlig tilknytning mellem de berørte stater.

4. Denne konvention indskrænker ikke anvendelsen af instrumenter i en regional organisation for økonomisk integration, der er part i denne konvention, som er vedtaget efter indgåelsen af denne konvention, og som vedrører anliggender, der er reguleret af denne konvention, forudsat at sådanne instrumenter i forholdet mellem medlemsstaterne af den regionale organisation for økonomisk integration og andre kontraherende stater ikke berører anvendelsen af konventionen. Hvad angår anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser mellem medlemsstater af en regional organisation for økonomisk integration, påvirker konventionen ikke anvendelsen af de gældende regler i en regional organisation for økonomisk integration, uanset om de er vedtaget før eller efter indgåelsen af konventionen.

*Artikel 52***Mest effektive regel**

1. Denne konvention hindrer ikke anvendelse af en aftale, en ordning eller et internationalt instrument, der er i kraft mellem den anmodende stat og den anmodede stat, eller en gensidig aftale i kraft i den anmodede stat, der indeholder:

- a) bredere grundlag for anerkendelse af bidragsafgørelser, dog med forbehold af konventionens artikel 22, litra f)
- b) forenklede og hurtigere procedurer for behandlingen af en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af bidragsafgørelser
- c) gunstigere retshjælp end foreskrevet i artikel 14-17, eller
- d) procedurer, der giver den, der indgiver anmodningen, fra en anmodende stat mulighed for at indgive en anmodning direkte til centralmyndigheden i den anmodede stat.

2. Denne konvention hindrer ikke anvendelse af en gældende lov i den anmodede stat, der indeholder mere effektive regler end de regler, der er nævnt i stk. 1, litra a) til c). Hvad angår forenklede og hurtigere procedurer som nævnt i stk. 1, litra b), skal disse være forenelige med den beskyttelse, der ydes parterne ifølge artikel 23 og 24, navnlig hvad angår parternes ret til at blive behørigt underrettet om sager og få en rimelig mulighed for at udtale sig, og hvad angår virkningen af en eventuel indsigelse eller appel.

*Artikel 53***Ensartet fortolkning**

Ved fortolkningen af denne konvention skal der tages hensyn til dens internationale karakter og behovet for at fremme en ensartet anvendelse af den.

*Artikel 54***Undersøgelse af konventionens anvendelse i praksis**

1. Generalsekretæren for Haagerkonferencen om international privatret indkalder jævnligt et særligt udvalg, der skal undersøge konventionens anvendelse i praksis og fremme udviklingen af god praksis i henhold til konventionen.

2. Med henblik på en sådan undersøgelse samarbejder de kontraherende stater med Det Permanente Bureau for Haagerkonferencen om International Privatret om indsamling af oplysninger herunder statistik og retspraksis om, hvordan konventionen virker i praksis.

*Artikel 55***Ændring af formularer**

1. De formularer, der er vedlagt som bilag til denne konvention, kan ændres ved afgørelse truffet af et særligt udvalg indkaldt af generalsekretæren for Haagerkonferencen om International Privatret, som alle kontraherende stater og alle medlemmer inviteres til. Meddelelse om forslaget til ændring af formularerne skal fremgå af mødets dagsorden.

2. Ændringer, der vedtages af de kontraherende stater, der deltager i det særlige udvalg, træder i kraft for alle kontraherende stater den første dag i den syvende kalendermåned efter den dato, hvor depositaren har fremsendt disse til alle kontraherende stater.

3. I det tidsrum, der er nævnt i stk. 2, kan enhver kontraherende stat ved skriftlig underretning til depositaren tage forbehold over for ændringen, jf. artikel 62. En stat, der tager et sådant forbehold, skal, indtil forbeholdet trækkes tilbage, behandles som en stat, der ikke er part i denne konvention, hvad angår den omhandlede ændring.

Artikel 56

Overgangsforanstaltninger

1. Denne konvention finder anvendelse på:
 - a) en anmodning i medfør af artikel 7 eller en anmodning i medfør af kapitel III, der modtages af centralmyndigheden i den anmodede stat, efter at konventionen er trådt i kraft mellem den anmodende stat og den anmodede stat
 - b) en direkte anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse, der modtages af den kompetente myndighed i den anmodede stat, efter at konventionen er trådt i kraft mellem afgørelsesstaten og den anmodede stat.
2. Hvad angår anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser mellem kontraherende stater i denne konvention, som også er parter i en af de Haagerkonventioner om underholdsbidrag, der er nævnt i artikel 48, gælder det, at hvis betingelserne for anerkendelse og fuldbyrdelse ifølge denne konvention forhindrer anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse truffet i afgørelsesstaten, før denne konvention trådte i kraft i den pågældende stat, og afgørelsen ellers ville blive anerkendt og fuldbyrdet i medfør af den konvention, der var i kraft, da afgørelsen blev truffet, finder betingelserne i sidstnævnte konvention anvendelse.
3. Den anmodede stat er ifølge denne konvention ikke forpligtet til at fuldbyrde en afgørelse eller en aftale om underholdsbidrag, i det omfang der er tale om betalinger, der forfalder, før konventionen trådte i kraft mellem afgørelsesstaten og den anmodede stat, bortset fra underholdspligt, der følger af et forældre-barn forhold over for en person under 21 år.

Artikel 57

Oplysninger om love, procedurer og tjenester

1. En kontraherende stat skal i forbindelse med deponeringen af dens ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument eller ved fremsættelse af en erklæring, jf. artikel 61 i konventionen, fremlægge følgende for Det Permanente Bureau for Haagerkonferencen om International Privatret:
 - a) en beskrivelse af de nationale love og procedurer vedrørende underholdspligt
 - b) en beskrivelse af de foranstaltninger, den vil iværksætte for at opfylde forpligtelserne i artikel 6

- c) en beskrivelse af, hvordan den vil sikre en person, der indgiver en anmodning faktisk adgang til procedurer, jf. artikel 14
- d) en beskrivelse af de nationale fuldbyrdelsesregler og -procedurer, herunder oplysninger om eventuelle begrænsninger af fuldbyrdelsen, navnlig bestemmelser om beskyttelse af den bidragspligtige og forældelsesfrister
- e) eventuelle præciseringer som omhandlet i artikel 25, stk. 1, litra b), og artikel 25, stk. 3.

2. De kontraherende stater kan ved opfyldelsen af deres forpligtelser efter stk. 1 bruge en landeprofilformular, som Haagerkonferencen om International Privatret har anbefalet og offentliggjort.

3. De kontraherende stater skal holde oplysningerne ajour.

KAPITEL IX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 58

Undertegnelse, ratifikation og tiltrædelse

1. Konventionen er åben for undertegnelse for de stater, der var medlemmer af Haagerkonferencen om International Privatret på tidspunktet for dens 21. samling, samt for hver af de øvrige stater, som deltog i denne samling.
2. Den skal ratificeres, accepteres eller godkendes, og ratifikations-, accept- og godkendelsesinstrumenterne skal deponeres i Kongeriget Nederlandenes Udenrigsministerium, der er konventionens depositar.
3. Enhver anden stat eller organisation for regional økonomisk integration kan tiltræde konventionen efter dens ikrafttræden i henhold til artikel 60, stk. 1.
4. Tiltrædelsesinstrumentet deponeres hos depositaren.
5. Tiltrædelse får alene virkning for forholdet mellem den tiltrædende stat og de kontraherende stater, der ikke har gjort indsigelse mod denne stats tiltrædelse inden for 12 måneder efter datoen for den i artikel 65 omhandlede meddelelse. En sådan indsigelse kan ligeledes fremsættes af enhver stat i forbindelse med ratifikation, accept eller godkendelse af konventionen efter tiltrædelse. Sådanne indsigelser skal meddeles til depositaren.

Artikel 59

Organisationer for regional økonomisk integration

1. En organisation for regional økonomisk integration, der udelukkende består af suveræne stater, og som har kompetence på alle eller nogle af de områder, som konventionen regulerer, kan ligeledes undertegne, acceptere, godkende eller tiltræde konventionen. Organisationen for regional økonomisk integration har i så fald de samme rettigheder og forpligtelser som en kontraherende stat, i det omfang den pågældende organisation har kompetence på de områder, der reguleres af konventionen.

2. Organisationen for regional økonomisk integration giver på tidspunktet for undertegnelsen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen depositaren skriftlig meddelelse om de sagsområder, der er omfattet af konventionen, og for hvilke organisationen har fået overdraget kompetence fra dens medlemsstater. Organisationen skal straks give depositaren skriftlig meddelelse om eventuelle ændringer af dens kompetence i forhold til dens seneste meddelelse i henhold til dette stykke.

3. På tidspunktet for undertegnelsen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen kan en organisation for regional økonomisk integration i overensstemmelse med artikel 63 erklære, at den har kompetence på alle de sagsområder, som denne konvention regulerer, og at de medlemsstater, der har overført kompetence til den pågældende organisation for regional økonomisk integration, hvad angår de omhandlede sagsområder, vil være bundet af konventionen i kraft af organisationens undertegnelse, accept, godkendelse eller tiltrædelse.

4. For så vidt angår ikrafttrædelsen af denne konvention vil instrumenter, der er deponeret af en organisation for regional økonomisk integration, ikke tælle med, medmindre organisationen for regional økonomisk integration afgiver en erklæring i overensstemmelse med stk. 3.

5. Enhver henvisning i denne konvention til en »kontraherende stat« eller »stat« betragtes ligeledes, hvor det er relevant, som en henvisning til en organisation for regional økonomisk integration, der er part i konventionen. Hvis en organisation for regional økonomisk integration afgiver en erklæring i overensstemmelse med stk. 3, betragtes enhver henvisning i denne konvention til en »kontraherende stat« eller »stat« ligeledes, hvor det er relevant, som en henvisning til de relevante medlemsstater af organisationen.

Artikel 60

Ikrafttræden

1. Konventionen træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter deponeringen af det andet ratifikations-, accept- og godkendelsesinstrument som omhandlet i artikel 58.

2. Derefter træder konventionen i kraft:

- a) for hver stat eller organisation for regional økonomisk integration, som omhandlet i artikel 59, stk. 1, der ratificerer, accepterer eller godkender den på et senere tidspunkt, den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter deponeringen af dens ratifikations-, accept- og godkendelsesinstrument
- b) for hver stat eller organisation for regional økonomisk integration, som omhandlet i artikel 58, stk. 3, dagen efter udløbet af den periode, i hvilken der kan gøres indsigelser i overensstemmelse med artikel 58, stk. 5
- c) for en territorial enhed, for hvilken konventionen finder anvendelse i overensstemmelse med artikel 61, den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter den i nævnte artikel omhandlede meddelelse.

Artikel 61

Erklæringer vedrørende forskellige retssystemer

1. En stat, der består af to eller flere territoriale enheder, hvor forskellige retssystemer finder anvendelse vedrørende anliggender, der er omfattet af denne konvention, kan ved undertegnelsen, ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen i overensstemmelse med artikel 63 erklære, at konventionen skal finde anvendelse i samtlige dens territoriale enheder eller kun i en eller flere af disse, og den kan til enhver tid ændre denne erklæring ved at afgive en ny.

2. En sådan erklæring meddeles depositaren og de skal udtrykkeligt angive i hvilke territoriale enheder, konventionen finder anvendelse.

3. Hvis en stat ikke afgiver nogen erklæring i henhold til denne artikel, finder konventionen anvendelse i alle den pågældende stats territoriale enheder.

4. Denne artikel finder ikke anvendelse på en organisation for regional økonomisk integration.

Artikel 62

Forbehold

1. Enhver kontraherende stat kan senest på tidspunktet for ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse, eller når der afgives en erklæring i medfør af artikel 61, tage et eller flere forbehold som nævnt i artikel 2, stk. 2, artikel 20, stk. 2, artikel 30, stk. 8, artikel 44, stk. 3, og artikel 55, stk. 3. Der kan ikke tages andre forbehold.

2. Enhver stat kan på et hvilket som helst tidspunkt tilbagekalde et forbehold, den har taget. Tilbagekaldelsen meddeles depositaren.

3. Forbeholdet ophører med at have virkning den første dag i den tredje kalendermåned efter meddelelsen som nævnt i stk. 2.

4. Bortset fra forbehold efter artikel 2, stk. 2, har forbehold efter denne artikel ingen gensidig virkning.

Artikel 63

Erklæringer

1. Erklæringer som omhandlet i artikel 2, stk. 3, artikel 11, stk. 1, litra g), artikel 16, stk. 1, artikel 24, stk. 1, artikel 30, stk. 7, artikel 44, stk. 1 og 2, artikel 59, stk. 3, og artikel 61, stk. 1, kan afgives i forbindelse med undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse eller på et hvilket som helst tidspunkt herefter, og kan når som helst ændres eller tilbagekaldes.

2. Erklæringer, ændringer og tilbagekaldelser skal meddeles depositaren.

3. En erklæring, der afgives i forbindelse med undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse, får virkning samtidig med, at konventionen træder i kraft for den pågældende stat.

4. En erklæring, der afgives på et senere tidspunkt, og en eventuel ændring eller tilbagekaldelse af en erklæring får virkning den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder fra dagen for depositarens modtagelse af meddelelsen.

*Artikel 64***Opsigelse**

1. En kontraherende part i konventionen, kan opsigse denne ved en skriftlig meddelelse til depositaren. Opsigelsen kan begrænses til visse territoriale enheder i en stat med forskellige retssystemer, som konventionen finder anvendelse i.

2. Opsigelsen får virkning den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tolv måneder efter den dato, hvor depositaren modtog meddelelse herom. Hvis der i meddelelsen er angivet en længere opsigelsesperiode, får opsigelsen virkning ved udløbet af denne pågældende længere periode fra den dag, hvor depositaren modtog meddelelse herom.

*Artikel 65***Underretning**

Depositaren underretter de stater, der er medlem af Haagerkonferencen om International Privatret, de øvrige stater og organisationer for regional økonomisk integration, som har undertegnet, ratificeret, accepteret, godkendt eller tiltrådt konventionen i overensstemmelse med artikel 58 og 59, om følgende:

- a) undertegnelser, ratifikationer, accepter og godkendelser som omhandlet i artikel 58 og 59
- b) tiltrædelser og indsigelser mod tiltrædelser som omhandlet i artikel 58, stk. 3 og 5, og artikel 59

c) tidspunktet for konventionens ikrafttræden i overensstemmelse med artikel 60

d) de i artikel 2, stk. 3, artikel 11, stk. 1, litra g), artikel 16, stk. 1, artikel 24, stk. 1, artikel 30, stk. 7, artikel 44, stk. 1 og 2, artikel 59, stk. 3, og artikel 61, stk. 1, omhandlede erklæringer

e) de i artikel 51, stk. 2, omhandlede aftaler

f) de i artikel 2, stk. 2, artikel 20, stk. 2, artikel 30, stk. 8, artikel 44, stk. 3, og artikel 55, stk. 3, om handlede forbehold og tilbagekaldelser som omhandlet i artikel 62, stk. 2

g) opsigelser som omhandlet i artikel 64.

Til bekræftelse heraf har de undertegnede, der er behørigt bemyndigede hertil, undertegnet denne konvention.

Udfærdiget i Haag, den 23. november 2007, på engelsk og fransk, idet begge tekster har samme gyldighed, i et eksemplar, som skal deponeres i Kongeriget Nederlandenes regerings arkiv, og hvoraf en bekræftet genpart vil blive fremsendt ad diplomatisk vej til hver af de stater, som var medlemmer af Haagerkonferencen om International Privatret på tidspunktet for dens 21. samling, samt til hver af de øvrige stater, som deltog i denne samling.

BILAG 1

Fremsendelsesformular ifølge artikel 12, stk. 2

MEDDELELSE OM FORTROLIGHED OG BESKYTTELSE AF PERSONOPLYSNINGER

Personoplysninger, der indsamles eller videregives i medfør af denne konvention, må udelukkende bruges til de formål, til hvilke de er indsamlet eller videregivet. Myndigheder, der behandler sådanne oplysninger, skal sikre, at de holdes fortrolige i henhold til lovgivningen i den pågældende stat.

En myndighed må ikke offentliggøre eller bekræfte oplysninger, der er indsamlet eller videregivet i medfør af denne konvention, hvis den vurderer, at det kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed, jf. artikel 40.

En beslutning om ikke-offentliggørelse er truffet af en centralmyndighed i overensstemmelse med artikel 40

1. Anmodende centralmyndighed

- a. Adresse
- b. Telefonnummer
- c. Faxnummer
- d. E-mail
- e. Referencenummer

2. Kontaktperson i den anmodende stat

- a. Adresse (hvis forskellig fra ovennævnte)
- b. Telefonnummer (hvis forskellig fra ovennævnte)
- c. Faxnummer (hvis forskellig fra ovennævnte)
- d. E-mail (hvis forskellig fra ovennævnte)
- e. Sprog

3. Anmodet centralmyndighed:

Adresse:

4. Oplysninger om den, der indgiver anmodningen:

- a. Efternavn(e):
- b. Fornavn(e):
- c. Fødselsdato: (dd/mm/åååå)

eller

- a. Navn på det offentlige organ:

5. Oplysninger om den person (de personer), for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag

- a. Samme person som den, der indgiver anmodningen, jf. punkt 4
- b. i. Efternavn(e):
Fornavn(e):
Fødselsdato: (dd/mm/åååå)
- ii. Efternavn(e):
Fornavn(e):
Fødselsdato: (dd/mm/åååå)
- iii. Efternavn(e):
Fornavn(e):
Fødselsdato: (dd/mm/åååå)

6. Oplysninger om den bidragspligtige ⁽¹⁾

- a. Samme person som den, der indgiver anmodningen, jf. punkt 4

⁽¹⁾ Ifølge konventionens artikel 3, forstås ved »bidragspligtig« enhver person, der er eller påstås at være pligtig til at betale underholdsbidrag.

b. Efternavn(e):

c. Fornavn(e):

d. Fødselsdato: (dd/mm/åååå)

7. Denne fremsendelsesformular vedrører og ledsages af en anmodning i medfør af:

- Artikel 10, stk. 1, litra a)
- Artikel 10, stk. 1, litra b)
- Artikel 10, stk. 1, litra c)
- Artikel 10, stk. 1, litra d)
- Artikel 10, stk. 1, litra e)
- Artikel 10, stk. 1, litra f)
- Artikel 10, stk. 2, litra a)
- Artikel 10, stk. 2, litra b)
- Artikel 10, stk. 2, litra c)

8. Følgende dokumenter vedlægges anmodningen:

a. Med henblik på en anmodning efter artikel 10, stk. 1, litra a), og:

I overensstemmelse med artikel 25:

- Afgørelsens fulde tekst (artikel 25, stk. 1, litra a))
- Sammendrag eller uddrag af afgørelsen, der er udarbejdet af afgørelsesstatens kompetente myndighed (artikel 25, stk. 3, litra b)) (hvis relevant)
- Dokument, der angiver, at afgørelsen er eksigibel i afgørelsesstaten, og hvis der er tale om en afgørelse truffet af en administrativ myndighed, et dokument, der angiver, at kravene i artikel 19, stk. 3, er opfyldt, medmindre den pågældende stat i overensstemmelse med artikel 57 har præciseret, at afgørelser fra statens administrative myndigheder altid opfylder disse krav (artikel 25, stk. 1, litra b)), eller hvis artikel 25, stk. 3, litra c), finder anvendelse
- Hvis sagsøgte hverken har givet møde eller været repræsenteret under retssagen i afgørelsesstaten, et dokument eller flere dokumenter, der alt efter omstændighederne dokumenterer, at sagsøgte er blevet behørigt underrettet om retssagen og har haft mulighed for at udtale sig, eller at sagsøgte er blevet behørigt underrettet om afgørelsen og har haft mulighed for at fremsætte indsigelser mod eller appellere afgørelsen under henvisning til faktiske eller retlige forhold (artikel 25, stk. 1, litra c))
- Hvor nødvendigt, et dokument med angivelse af restancer og datoen for opgørelsen heraf (artikel 25, stk. 1, litra d))
- Hvor nødvendigt, et dokument med oplysninger, der skal bruges til at foretage beregninger i forbindelse med en afgørelse om automatisk indeksering (artikel 25, stk. 1, litra e))
- Hvor nødvendigt, et dokument, der angiver, i hvilket omfang den, der indgiver anmodningen, har fået gratis retshjælp i afgørelsesstaten (artikel 25, stk. 1, litra f))

I overensstemmelse med artikel 30, stk. 3:

- Den fulde tekst af aftalen om underholdsbidrag (artikel 30, stk. 3, litra a))
- Et dokument, der fastslår, at den pågældende aftale om underholdsbidrag er eksigibel som en afgørelse i afgørelsesstaten (artikel 30, stk. 3, litra b))
- Andre dokumenter, der er vedlagt anmodningen (f.eks. et dokument med henblik på artikel 36, stk. 4, hvis det er påkrævet)

.....

b. Med henblik på en anmodning efter artikel 10, stk. 1, litra b), c), d), e) og f), og artikel 10, stk. 2, litra a), b) eller c), følgende supplerende dokumenter (bortset fra fremsendelsesformularen og selve anmodningen) i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3:

- Artikel 10, stk. 1, litra b)

- Artikel 10, stk. 1, litra c)
- Artikel 10, stk. 1, litra d)
- Artikel 10, stk. 1, litra e)
- Artikel 10, stk. 1, litra f)
- Artikel 10, stk. 2, litra a)
- Artikel 10, stk. 2, litra b)
- Artikel 10, stk. 2, litra c)

Navn:(blokbogstaver)

Dato:(dd/mm/åååå)

Den for centralmyndigheden bemyndigede repræsentant

BILAG 2

Formular til anerkendelse af modtagelse ifølge artikel 12, stk. 3

MEDDELELSE OM FORTROLIGHED OG BESKYTTELSE AF PERSONOPLYSNINGER

Personoplysninger, der indsamles eller videregives i medfør af denne konvention, må udelukkende bruges til de formål, til hvilke de er indsamlet eller videregivet. Myndigheder, der behandler sådanne oplysninger, skal sikre, at de holdes fortrolige i henhold til lovgivningen i den pågældende stat.

En myndighed må ikke offentliggøre eller bekræfte oplysninger, der er indsamlet eller videregivet i medfør af denne konvention, hvis den vurderer, at det kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed, jf. artikel 40.

En beslutning om ikke-offentliggørelse er truffet af en centralmyndighed i overensstemmelse med artikel 40

1. Anmodet centralmyndighed

- a. Adresse
- b. Telefonnummer
- c. Faxnummer
- d. E-mail
- e. Referencenummer

2. Kontaktperson i den anmodede stat

- a. Adresse (hvis forskellig fra ovennævnte)
- b. Telefonnummer (hvis forskellig fra ovennævnte)
- c. Faxnummer (hvis forskellig fra ovennævnte)
- d. E-mail (hvis forskellig fra ovennævnte)
- e. Sprog

3. Anmodende centralmyndighed

Kontaktperson

Adresse

4. Den anmodede centralmyndighed anerkender modtagelse den (dd/mm/åååå) af fremsendelsesformularen fra den anmodende centralmyndighed (referencenummer; dateret (dd/mm/åååå)) vedrørende følgende anmodning i overensstemmelse med:

- Artikel 10, stk. 1, litra a)
- Artikel 10, stk. 1, litra b)
- Artikel 10, stk. 1, litra c)
- Artikel 10, stk. 1, litra d)
- Artikel 10, stk. 1, litra e)
- Artikel 10, stk. 1, litra f)
- Artikel 10, stk. 2, litra a)
- Artikel 10, stk. 2, litra b)
- Artikel 10, stk. 2, litra c)

Efternavn på den eller de, der indgiver anmodningen:

Efternavn(e) for den person (de personer), for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag:

.....

Den bidragspligtiges efternavn(e):

5. Indledende skridt foretaget af den anmodede centralmyndighed:

- Anmodningen er fuldstændig og behandles
- Se vedlagte statusrapport for anmodningen
- Statusrapport for anmodningen følger
- Fremsend venligst følgende supplerende oplysninger og/eller dokumentation:

.....

- Den anmodede centralmyndighed afslår at behandle denne anmodning, da det er åbenbart, at kravene i denne konvention ikke er opfyldt (artikel 12, stk. 8). Begrundelsen herfor:

- fremgår af et vedlagt dokument
- vil fremgå af et efterfølgende dokument

Den anmodede centralmyndighed beder den anmodende centralmyndighed om at oplyse om enhver ændring af status for anmodningen.

Navn:(blokbogstaver)

Dato:(dd/mm/åååå)

Den for centralmyndigheden bemyndigede repræsentant

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 af 13. juli 2009 om markedsføring og anvendelse af foder, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 og ophævelse af Rådets direktiv 79/373/EØF, Kommissionens direktiv 80/511/EØF, Rådets direktiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF og Kommissionens beslutning 2004/217/EF

(Den Europæiske Unions Tidende L 229 af 1. september 2009)

Side 17, bilag I, punkt 6:

I stedet for: »... en anden værdi i bilag IV...«

læses: »... en anden værdi i bilag V...«.

Side 26, bilag VIII, punkt 1:

I stedet for: »... må kun anvendes som foder efter rensning ...«

læses: »... må kun anvendes som foder efter afgiftning ...«.

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA